శ్రీ సాయిబాబా
జాతీయ డిగ్రీ మరియు పి.జి. కళాశాల
అనంతపురం

స్వయం ప్రతిపత్తిని కలిగి,
'నాక్' ద్వారా 'ఎ' స్థాయి గుర్తింపును పొంది,
యు.జి.సి. వారిచే ఉత్తమ సామర్థ్యముగల కళాశాలగా
ధృవీకరింపబడినది.

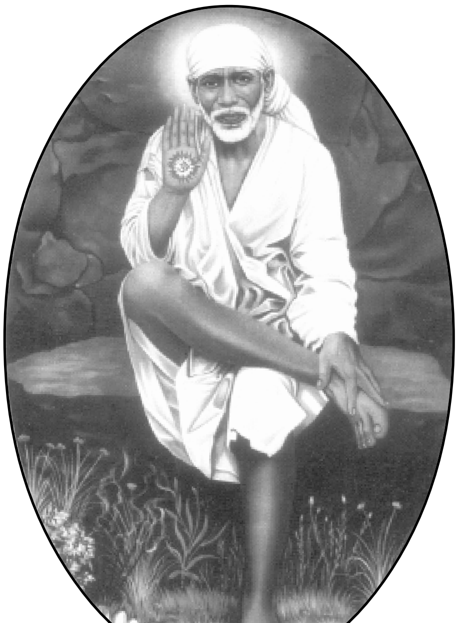

కళాశాల వార్షిక సంచిక

2009 - 2010

SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE & P.G. COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Accredited at the 'A' level by NAAC

College with Potential for Excellence Status by U.G.C.

(Under the Management of Anantapur District National Education Trust, Anantapur)

ANANTAPUR – 515 001

GOVERNING COUNCIL

Sri T. RAMALINGA REDDY, B.Sc., B.L.
PRESIDENT

Sri G.N. PANDU RANGAIAH
VICE-PRESIDENT

Sri P.L.N. REDDY, B.A. B.L.
CORRESPONDENT

Sri MEDA SUBRAMANYAM, M.Com., LL.B.
SECRETARY

Sri S.S. RANGAIAH, D.Pharm.
TREASURER

Sri P. RAMESH BABU, B.Com.
MEMBER

Sri G.P. RAMAIAH
MEMBER

Sri G.K. SUBRAMANYAM, B.Tech.
MEMBER

Sri P.V. RAMANA REDDY, M.Tech.
MEMBER

Sri K.M. SAFIULLAH, M.B.A.
MEMBER

Sri V. JAYACHANDRA CHOWDARY, B.A.Litt.
MEMBER

SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE & P.G. COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Accredited at the 'A' level by NAAC

College with Potential for Excellence Status by U.G.C.

(Under the Management of Anantapur District National Education Trust, Anantapur)

ANANTAPUR – 515 001

MAGAZINE COMMITTEE

CHAIRMAN

Dr. K. NIRMALAMMA, M.Com., M.Phil., Ph.D.
Principal

CONVENER

Dr. P.P.V.D. NAGA TRISULA PANI,
M.A. (Skt), M.A. (Tel), Ph.D., R.B. Praveena (Hindi)
Reader in Sanskrit

MEMBERS

Dr. K. SREERAMI REDDY, M.A., M.Phil., Ph.D.
Reader in Telugu

Dr. A.C. RANGAPPA, M.A., M.Phil., Ph.D.
Reader in Economics

Dr. A. RAMAKRISHNA, M.Sc., M.Phil., Ph.D.
Reader in Zoology

Dr. K. GOPAL REDDY, M.A., M.Phil., Ph.D.
Reader in English

Dr. Y. MUNIKRISHNA REDDY, M.Sc., M.Phil., Ph.D.
Reader in Physics

Dr. U. VENKATA RAMANA, M.A., M.Phil., Ph.D., B.Ed.
S.G. Lecturer in English

SRI SAI BABA NATIONAL DEGREE & P.G. COLLEGE

(AUTONOMOUS)

Accredited at the 'A' level by NAAC

College with Potential for Excellence Status by U.G.C.

(Under the Management of Anantapur District National Education Trust, Anantapur)

ANANTAPUR – 515 001

THE COLLEGE EMBLEM

The Emblem of the College symbolizes the aspirations of the Institution. *Thamasoma Jyothirgamaya* is a line from **Brihadaranyakopanishad.** It means 'lead us from darkness to light'. It is not physical darkness but the darkness of ignorance, and light stands for knowledge. This premier Institution has been named after the great saint and savant, **Sri Shiridi Sai Baba**, the presiding deity and guiding spirit of the Institution. While the book in the emblem symbolizes knowledge, the lotus suggests the flowering and awakening of intelligence. *Vidyaya Amruthamasnute* is taken from the **Isavasyopanishad**. It means, by acquiring *Vidya* (Ultimate Knowledge), one can attain immortality.

సంపాదకీయం

స్వయం ప్రతిపత్తిని పొంది, ఈ జిల్లాలోనే విశిష్టమైన కళాశాలగా పేరు తెచ్చుకొన్న మా శ్రీ సాయిబాబా జాతీయ డిగ్రీ మరియు పి.జి. కళాశాల యొక్క వార్షిక సంచికను ప్రచురించి, వెలుగులోకి తీసుకురావడంపట్ల నాకు, మా సంపాదక సభ్యులకు ఎంతో ఆనందంగా ఉంది. వాస్తవానికి ఈ వార్షిక సంచిక విద్యార్థులకొక తీపి జ్ఞాపకం. అపురూపంగా భద్రపరచుకొనే ఒక అమూల్య నిధి. అప్పుడప్పుడే బాధ్యతగల పౌరులుగా రూపుదిద్దుకొంటున్న విద్యార్థులు లేఖనారూపంగా తమ ప్రతిభను వ్యక్తం చేసుకోవడానికి ఈ సంచిక ఒక వేదిక. తాము కూడా ప్రచురణ స్థాయికి చెందే రచనలు చేయగలమనే ఆత్మవిశ్వాసానికి ఇది ఒక పునాది. ఇక అధ్యాపకులుగా విద్యార్థుల ప్రతిభను వెలికి తీసేందుకు మాకు ఇది ఒక సదవకాశం. ఇతర విద్యార్థులకు కూడా స్ఫూర్తిని కలిగించడానికి ఇది నాంది. అందుకే ఈ వార్షిక సంచికను ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ సంచికలోని రచనలు విజ్ఞానాన్ని, వినోదాన్ని అందజేస్తాయి. కళాశాల కీర్తిని ఇనుమడింపజేస్తాయి.

ఈ సంచికను ప్రచురింప చేయడానికి నాకు, మా సంపాదక సభ్యులకు, అవకాశమిచ్చిన ప్రిన్సిపాల్‌గారికి మా ధన్యవాదములు. మేము కోరిన విధంగా సంచిక ప్రచురణకు అన్ని విధాల సహకరించిన మా కరస్పాండెంట్ శ్రీ పి.ఎల్.ఎన్.రెడ్డిగారికి, సెక్రటరీ శ్రీ మేడా సుబ్రమణ్యం గారికి, ఇతర పాలక మండలి సభ్యులకు మా కృతజ్ఞతలు. మాకు కావలసిన సమాచారాన్ని ఎప్పటికప్పుడు అందజేసిన మా సహాధ్యాపకులకు, బోధనేతర సిబ్బందికి, మా అభినందనలు. ఇందులో రచనలు చేసిన విద్యార్థులకు మా ఆశీస్సులు. సకాలంలో అందంగా ముద్రించి ఇచ్చిన శ్రీ గణేష్ ప్రింటింగ్ ప్రెస్‌వారికి మా అభినందనలు. ఇక ఈ సంచికను మీరు చదివి ఆనందించండి...

ఇట్లు

పి.పి.వి.డి. నాగత్రిశూలపాణి

కన్వీనర్

సుభాషితము

శ్లో॥ విద్యా నామ నరస్య రూపమధికం ప్రచ్ఛన్నగుప్తం ధనం
విద్యా భోగకరీ యశస్సుఖకరీ విద్యా గురూణాం గురుః ।
విద్యా బంధుజనో విదేశగమనే విద్యా పరా దేవతా
విద్యా రాజసు పూజ్యతే నహి ధనం విద్యావిహీనః పశుః ॥

భావము : మానవుడికి విద్యయే రూపము. విద్యగలవాడు బాహ్యంగా అంత రూపవంతుడు కాకున్నా తనకున్న విద్యచే సుందరుడుగా ప్రకాశిస్తాడు. విద్యయే రహస్యముగా దాచిపెట్టబడిన ధనము వంటిది. విద్యయే సకల భోగభాగ్యములను, కీర్తిని, సుఖమును కలుగజేయును. ఎన్నో సందర్భాలలో విద్య గురువులకు కూడా గురువై సమస్తమును బోధించును. విదేశాలకు వెళ్ళినపుడు విద్య ఒక బంధువులా సహాయపడుతుంది. మానవులపాలిట విద్యయే పరదేవత. విద్య ఒక్కటే రాజుల చేత కూడ పూజింపబడునట్లు చేయగలదు. ధనమిట్టిది కాదు. ఇంతటి మహత్తరమైన విద్యను సాధించనివాడు పశువుతో సమానమే.

(భర్తృహరి కవి రచించిన 'నీతిశతకము' నుండి)

CONTENTS

Sl.No. క్ర.సం.	Topic విషయము	Author రచయిత	Page No. పుట సంఖ్య
1.	Retrospect and Prospect - A Memoir	Sri P.L.N. Reddy, Correspondent	i
2.	Message	Sri Meda Subramanyam, Secretary	iv
3.	A Brief History of the College	Dr. K. Nirmalamma, Principal	v
4.	సృష్టికి మూలం అమ్మ	వి. రాఘవేంద్ర	1
5.	అమ్మంటే	జి. విఘ్నేశ్వరి	1
6.	నా కవితలు	ఐ.శృతి	1
7.	ఇది వినండి	సి. తేజోవతి	2
8.	ఓ పువ్వా	బి. సంధ్యారాణి	2
9.	కావాల్సిందేనా	యల్. నీలకంఠ	3
10.	నిరుద్యోగి	యస్. రాఘవేంద్ర	3
11.	ప్రియతమా	యస్. హరిప్రసాద్	4
12.	అభిలాష	పి. నాగవర్ధన్ రెడ్డి	4
13.	మా ఊరి పొలిమేర	యం. రవితేజ	5
14.	కొత్తబంగారులోకం	టి.సుధీర్‌కుమార్	5
15.	మహిళ	ఎ. కీర్తన	6
16.	ఎందుకో ఆరాటం	డా॥ ఏర్పేడు మునికృష్ణారెడ్డి	7
17.	నా ఆశ	యస్. హరిప్రసాద్	7
18.	భలే వ్యాధి	జి. విఘ్నేశ్వరి	7
19.	ఫ్యాక్షన్	డా॥ కె. శ్రీరామిరెడ్డి	8
20.	శ్రీ మద్విరాట్ పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు	ఎ. వెంకటేష్	9
21.	మాతృప్రేమ	జి. విఘ్నేశ్వరి	11
22.	మారిపోయిన సమాజం, మరిరాదా మనకు ఆదర్శ సమాజం ?	వి. సునీల్‌కుమార్	12
23.	సమాజంలో యువత పాత్ర	కె. రమేష్	14

CONTENTS

Sl.No. క్ర.సం.	Topic విషయం	Author రచయిత	Page No. పుట సంఖ్య
24.	విజయం	యన్. శివజ్యోతి	15
25.	అధికార ప్రధానమే మహిళలకు బలం	బి. దీప్తి	18
26.	హరితాంధ్రప్రదేశ్ సృష్టికర్త	బి. శ్రీనివాసరెడ్డి	19
27.	సంస్కృతాధ్యయనం కిమర్థమ్	డా॥ పి.పి.వి.డి. నాగత్రిశూలపాణి	20
28.	గురజాడ గేయాలు – కథన కౌశల్యం	డా॥ కె. శ్రీరామిరెడ్డి	23
29.	నా రైతు ఏమయ్యాడు	యస్. హరిప్రసాద్	25
30.	శశికరం	కె. సౌమ్య	28
31.	వాఙ్మాలం	చిలుకూరి దీవెన	30
32.	My Friend	G. Vigneswari	35
33.	A Woman	D. Ramya Sudha	35
34.	School Days	B. Sandhya Rani	35
35.	The Sunflower	K. Abhishek	36
36.	An Ideal Student	N. Sai Karuna	37
37.	The Qualities of a True Indian	K. Abhishek	38
38.	Brain Drain	Shaik Abdul Jaffar	39
39.	Causes & Prevention of a Heart Attack	Y. Shalina	41
40.	Ancient Vaimanika Shastra	K.M. Manju Bharadwaj	43
41.	Global Warming	Shaik Abdul Jabbar	45
42.	Higher Education in India	T. Chakradhar Rao	47
43.	Advantages of the Semester System	Dr. K. Gopal Reddy	48
44.	Autonomy, An Instrument of Quality Education.	Dr. U. Venkata Ramana	51
45.	Secularism in India	Dr. C. Ramanjaneyulu	53
46.	Noble Indians	Dr. D. Sailaja	55
47.	Career in Entrepreneurship	D. Dadapeer & R.R.D. Sirisha	57
48.	Accounting : Facts and Trends	B. Areef Basha	59
49.	The Wise Sayings	Dr. P.P.V.D. Naga Trisula Pani	60

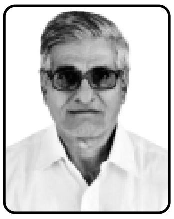

Retrospect and Prospect - A Memoir

P.L.N. REDDY
Correspondent

Let me at this stage go down the memory lane and recapture some precious moments in my life giving me the splendid opportunity of serving the cause of education. It was on a sunny morning in June 1945, my father the late Sri P. Kesava Reddy took me to a small school situated in a private building called Peravali Building for admitting me to VI class. My father was a staunch disciple of the late **Sri Sirivaram Adinarayana Rao** garu who had just then started the school and named it Sri Sai Baba National High School. This school was then situated in just 4 thatched sheds. My father paid a donation of Rs.5.00 while admitting me because he believed that every paisa donated was sure to be utilized for a noble cause.

Though I was very young, I was inspired by Sri Sirivaram Adinarayana Rao garu who visited the school regularly twice a day in the morning and in the evening. He had a great knack of selecting very eminent teachers. One of them was Sri Gunti Subramanya Sarma, the first Headmaster of the School. Later the school was shifted to the present premises in June 1948 where there were about half a dozen thatched sheds to accommodate 12 classes. Thereafter, Sri Peddapalli Raghavendra Char was appointed Headmaster. He was a retired Headmaster from the District Board. Some of the notable teachers appointed in 1948 were the late Sri Lakshmana Char, Sri. R. Vitala Char, Sri J.S. Bheemasena Rao, Sri K.Gundachar, Sri P. Narayana Rao, Sri K. Narayana Rao, Sri Bhima Rao, and Sri Rama Rao. Soon the school shot into fame and people began to seek admission to this school in spite of the lack of facilities like classrooms and furniture. All the teachers worked hard day in and day out for the welfare of the students. It was an honour to be a student of S.S.B.N. High School. The result of the S.S.L.C. examinations usually was 98%. This was all because of the hard work of the committed teachers and the unstinted support of the Management.

An area of 7.5 acres of land was purchased in 1944 for the school and till 1970 Sri S. Adinarayana Rao toiled day in and day out to create facilities for the school. In 1969, the Government wanted Intermediate Education as a separate unit bifurcating it from University Education. Sri Rao, without a penny in his pocket, requested the Government to permit him to start a Junior College under the Management of S.S.B.N. Educational Trust. Though the Government wanted a deposit of Rs.50,000/- for starting the college, he managed to get a full wavier of the deposit.

In May 1970, Sri S. Adinarayana Rao was in search of a pair of young men mostly from the Alumni of the school to take over the management from him. On 2nd May, he called for a meeting which was attended by Sri Meda Ramaiah, Sri M. Subbaiah, Sri P. Radhakrishnaiah, some elite of the town and some old students. After a prolonged discussion, Sri Rao finally summed up the proceedings by announcing the new Management with **Sri K.S. Jayaram**, Advocate, as President, **Sri P.L.N. Reddy**, Advocate, as Correspondent, **Sri Meda Subramanyam**, Tax Consultant, as Secretary, and **Sri P. Pandu Rangaiah** as Treasurer.

On May 7th, I met Sri Adinarayana Rao in his house in Court Road for taking his blessings before accepting an onerous responsibility of becoming the Correspondent of a premier educational institution in Rayalaseema in particular and A.P. in general. And on the same day, I took charge as the Correspondent of the School and met Sri Lakshmana Char, the Head Master of the School. During my discussion with him about the intricacies of the Management of the school, Sri Lakshmana Char told me that he was to retire within a fortnight. I was unnerved at this and spoke to the then Director of Public Instruction, Sri T. Ramachandran, who was my teacher in the local Government Arts College. I told him that I had taken over the Management and I needed the services of Sri Lakshmana Char, the most experienced Head Master. He congratulated me and promised to extend his services for five years. That was my first achievement as the Correspondent. Since then I managed to get an extension of five years for every teacher who retired.

I had in the beginning felt a sort of embarrassment to speak to my teachers on things such as discipline, curriculum, etc. It was my greatest good fortune that all the teachers who taught me were always supporting me in all my efforts. In March 1970, I was elected as a Member of the Syndicate of S.V. University and sought the nomination of Sri M. Lakshamana Char as a Member of the Senate of the University, which was a prestigious position for a Headmaster. In 1979 after three terms as Correspondent, I handed over charge to Sri. P. Konappa Sastry, Advocate, who was good and hard working. We could all manage to have a Degree College in 1981. It was Sri Bhavanam Venkatarami Reddy, the then Education Minister who inaugurated the Degree College at my personal request. In 1985, Sri Meda Subramanyam became the Correspondent and I took over the position of Secretary for 12 years. It was the hard work of both of us that has put the College on the path of progress. It was God's grace that an eminent professor, Dr. G. Ram Reddy became the Chairman of the UGC I knew him for quite some time and so managed to admit this young private Degree College into the fold of the UGC during the Seventh Plan.

Since then, the teaching and non-teaching community of this college tried their best not to let down the efforts of the Management. 33 teachers of this college have been honoured with Ph.D.s and 28 of them are Readers. Such a large number of Readers is unique in a college since it is almost on par with a University. Probably this is the only private college in the whole Indian sub-continent which has so many Ph.D.s. Enthused

by the performance of the teachers, I embarked upon starting self-financed courses like B.Sc Computers, Micro Biology, Electronics, etc., in the year 1993. This was the first college in the whole of Rayalaseema to start self-funding courses which was emulated by other colleges in the region. The teachers of this institution wanted P.G. courses to be offered and in 2002 the first P.G. course in Electronics was started. Later on Mathematics, Physics and Chemistry were added. In 2005 the Management and the teachers made a hectic effort to make this institution an Autonomous one. The UGC gladly accepted our proposal and **granted autonomy to the institution in 2005**. The Management, Teaching and Non-Teaching community didn't stop at that and they approached the National Assessment and Accreditation Council to visit the college for accreditation because this gives the college national level parity in the matter of its quality, performance, and overall development. The NAAC Peer Committee visited the college in March 2007 and **credited it with 'A' Grade.** As a consequence, there is a flow of UGC funds to the institution for its developmental activities. Yet another feather in the cap of the institution was the recognition of the college as one endowed with the Potential for Excellence which paved the way for getting financial assistance from the UGC to the tune of 1.5 crores. **This CPE status was accorded** to the institution after a careful national level open assessment by the UGC with the parameter scores placed on the UGC website for everyone to see and know what an educational institution stands for.

I will be failing in my duty if I do not give due credit to the efforts of Sri P.V. Ramana Reddy, Retired Superintending Engineer, Sri Krishnadevaraya University and presently a Member of our Governing Council for his unstinted support in creating accommodation for all our educational institutions – High School, Junior College, Degree College, B.Ed. College, and P.G. College. Another notable contribution is from Sri G.K. Subramanyam, one of our G.C. members. But for his untiring efforts, the 150 odd computers in the college would not have worked continuously for the last two decades. I express my deep sense of gratitude to them for all the services rendered to this institution. I have been with this institution since 1945 since my days as a student slowly graduating into the role of a guide leading the institution to its destiny of being a lead college worth appreciation and even approbation. I have achieved laurels for this institution by the grace of Lord Sri Shirdi Sai Baba and with the unstinted support of my good friend Sri Meda Subramanyam and other members of the Management.

On this occasion of the bringing out of the College Magazine, I express my deep sense of gratitude to all the teachers present and past for their whole-hearted support to all the programmes visualized and executed with finesse. My blessings to all of them for their dedicated service to this institution. I always cherish the ever green memory of the young boys and girls who have studied in the portals of this great institution carving out their future and identity and telling me occasionally of how they have been made full-fledged persons with zeal and a sense of mission. My blessings are with them. Bringing up an educational institution is a relentless life-time activity and I only wish that every one of us should continue to serve this great institution and take it to still greater heights.

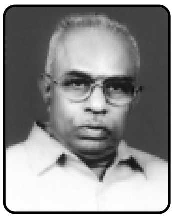

MESSAGE

MEDA SUBRAMANYAM
Secretary

This Institute of knowledge and Education was established in the year 1940 as an ordinary elementary school by the Founder late Sri. Sirivaram Adinarayana Rao.

It is easy to feed a hungry person, but to educate a person and pour knowledge into him is an enormous effort. The founder chose the second option and bravely established this institution. Some of us have seen the growth and development from the beginning. Presently it has grown into an edifice of knowledge. The symbol 'Thamasoma Jyothirgamaya' itself presents that the institution leads persons from darkness to light by catering sustainable knowledge. Acquiring 'Vidya' leads to immortality.

This 'Motto' is being followed tirelessly by the teaching staff. After the founder, many philanthropists and educationalists put their souls and hearts to raise this institution to its present glory. The Institution which began in huts has now got the shape of a gigantic structure. The growth of the institution owes its greatness to the dedication and hard work from the Attender to the Principal. The President, the Correspondent, the Secretary and Members of the Governing Body have raised this temple of learning to the pinnacle with their hard work, commitment and dedication.

It is not the end. The Governing Body and the entire teaching staff always think how to achieve progress and perfection as acquiring knowledge is an endless effort. The motto has been to propel the growth of the institution by the knowledge of the members of the Management and the teaching staff.

I am happy to announce that I studied in this institution in 1953 and I have been on the Management for the last 40 years in various capacities. I congratulate the Magazine Committee on their bringing out the college magazine beautifully.

❀ ❀ ❀ ❀

A BRIEF HISTORY OF THE COLLEGE

Dr. K. NIRMALAMMA
Principal

An Institution which was started as an ordinary elementary school in the early 1940's by a Philanthropist and visionary, **Late Sri Sirivaram Adinarayana Rao,** has now extraordinarily grown into a full-fledged College imparting quality education through its Undergraduate and PG Courses. The long cherished desire of this backward region of Rayalaseema to have a premier Higher Educational Institution in the Private Sector, was fulfilled when **Sri Sai Baba National Degree College** (named after Sri Shiridi Sai Baba) was established as per the G.O.Ms. No.1016 dated 07-09-1981. This co-educational Institution was inaugurated by **Sri. Bhavanam Venkatarami Reddy**, the then honourable Minister for Education, Government of AP on 14-12-1981. Sri Venkateswara University, Tirupati, granted permanent affiliation to the college on 20-05-1987. Subsequently, it was affiliated to Sri Krishnadevaraya University, Anantapur, from the academic year 1987-1988. The Govt. of AP was pleased to admit this college to Grant-in-Aid with effect from 16-04-1990 vide G.O.Ms. No.170, Edn.dated 12-07-1990 with a view that higher education should be made available to the poor and needy in this backward region.

The **Anantapur District National Education Trust** (Regd.), Anantapur, represented by the elite of the town from all walks of life, manages this private aided Institution. With its most experienced, competent and committed faculty, and excellent infrastructure facilities, the Trust has made it possible to impart quality education at a very reasonable and affordable fee structure for two and half a decades. With a view to keep pace with knowledge explosion and to give employment orientation to education, this College started self-financing UG Courses from the academic year 1993-1994. This Institution which had a student strength of about 500 at the end of the academic year 1983-1984, is now able to maintain more than 2500 students including 1100 girl students. At present, there are as many as 83 highly qualified and richly experienced Lecturers and 10 guest faculty to take care of the educational needs of the students. This incredible growth bears testimony to the all round success that has transformed the college into an outstanding educational Institution in the region.

Sri P.L.N.Reddy as an experienced Correspondent has rendered yeoman service to the institution. He has left no stone unturned to make the institution what it is today. As a Senate and Syndicate member of both S.V. University and S.K. University he has had cordial relations with many eminent Vice-Chancellors, the people of high profile and political leaders. This has largely helped him to shape this institution as a premier and model one in the district. Sri. Meda Subramanyam, an eminent advocate and tax consultant of the town and the present Secretary of the college deems it a pleasure to associate himself with the all round development of the institution. Besides the Correspondent and the Secretary, all Members of the Governing Council evince great interest in the growth of the college.

Inspired by the academic success, the Degree College opted for Autonomy. It entered into a new phase of its educational life with the **University Grants Commission, New Delhi** granting **Autonomous Status** from the academic year 2005-2006 in accordance with the New Education Policy, 1986. Thus, the college has earned a unique distinction of being the only autonomous college in the whole district.

The **Assessment** and **Accreditation** of our College at the 'A' level by NAAC has given us a right opportunity to undertake an extensive critical analysis of our systems and practices and arrive at a realistic image of our Institution. The NAAC grading has greatly strengthened our Institution and given us the right direction for all round development for imparting quality education to the students more purposefully. The college has recently been awarded **College with Potential for Excellence** (CPE) status by the UGC.

The unique distinction of the College is that 33 Teachers are Ph.D. Degree holders, 28 of them are Readers. Besides, there are 06 Selection Grade and 13 Senior Scale Lecturers. Many of them have participated in a number of National and International Seminars in their respective fields. They have enriched their knowledge by contributing research articles to various National and International Journals. Many of the teachers of the institution are acting as research supervisors guiding M.Phil and Ph.D scholars of various universities. They have produced about 60 M.Phils and as many as 70 are pursuing research. Two Readers from the Department of Physics, Dr. Y. Narasimha Murthy and Dr. D. Sailaja have been sanctioned two major research projects by the UGC.

The all-round abilities of our Lecturers were also recognised by the A.P. State Govt. Six of our teaching staff – Dr. B. Sivarama Krishna, Reader in Zoology, Dr M. Nazeer Ahamed, Reader in History, Dr. Y. Narasimha Murthy, Reader in Physics, Dr. C. Prabhakar Raju, Reader in Botany, Dr K. Nirmalamma, Principal and Dr. P.P.V.D. Naga Trisula Pani, Reader in Sanskrit – were honoured with **Best Teacher Awards** by the Government of Andhra Pradesh in 1994, 1997, 2000, 2004, 2005 and 2006 respectively.

The Institution focuses its attention on the innovative efforts that help in its academic growth. It promotes social responsibilities and good citizenry, an ambience of creativity and innovation and adopts quality management strategies in all academic and administrative aspects. It has been known for its quality education all these 25 years. It has introduced diversified modern self-financing courses suitable to the changed circumstances. It has achieved a vertical quantum of leap with the introduction of P.G. Courses and a couple of Certificate Courses.

The Management, the Principal, the staff and the students continue to work hard to achieve greater glory and excellence in the years to come. With this glorious background, this Autonomous institution marches ahead with robust optimism, strength and vigor in tune with the growing and changing needs of the student community so that the vision of the Founder, Sri.Sirivaram Adinarayana Rao is achieved.

❃ ❃ ❃ ❃

సృష్టికి మూలం అమ్మ

– వి. రాఘవేంద్ర

బి.జడ్.సి. (తె.మీ) ప్రథమ

అందమైన జాబిలి అమ్మ
అమృత వర్షిణి అమ్మ
అనురాగాన్ని పెంచేది అమ్మ
ఆత్మీయతకు అర్థం అమ్మ
అవసరాలు తీర్చేది అమ్మ
అక్కున చేర్చేది అమ్మ
అడుగులు సవరించేది అమ్మ
అసమానతలు చూపనిది అమ్మ
భారం మోసేది అమ్మ
సృష్టికి మూలం అమ్మ

* * * *

అమ్మంటే...

– జి. విఘ్నేశ్వరి

బి.కామ్. (తె.మీ.) ప్రథమ

సప్త స్వరాలకన్నా...అమ్మ జోలపాటమిన్న
సప్త సముద్రాలకన్నా...అమ్మ మనసుమిన్న
స్వర్గలోకంకన్నా...అమ్మ ఒడిమిన్న
పరమేశ్వరుని పదాలకన్నా...అమ్మ పాదాలుమిన్న.

ఒడిలోన ఊపి...జోలపాట పాడి
నిదురపో అంటూ...తాను మేలుకొంటూ
కనురెప్పలా నన్ను...కాపాడుకుంటూ
నన్ను ప్రేమగా చూసుకొన్న అమ్మే...అమ్మంటే

నా కవితలు

– ఐ.శృతి

బిటి.యమ్.సి. ప్రథమ

అమ్మ

అమ్మ పాలు అమృతం
అమ్మ ప్రేమ శాశ్వతం
అమ్మ ఒడే ఆలయం
అమ్మ అవనికే దైవం.

మదర్‌థెరిస్సా

అనాథలకు అమ్మ నీవు
అన్నార్తులకు అన్నం నీవు
నిరాశ్రయులకు నీడ నీవు
అభాగ్యులకు భాగ్యం నీవు
ఒడిచేర్చి ఎందరినో లాలించావు
ప్రేమకు ప్రతిరూపమై అవనిలో వెలిశావు
హీనులకు, దీనులకు అండవై నిలిచావు
అకళంకమైన నీ సేవలు
అందించాలి మాకు ఆదుకొనే తత్త్వాన్ని

వైద్యులు

ధన్వంతరి వారసులు
ధనవంతుల బానిసలు
ధనార్జనేధ్యేయమైన
జనభక్షక జలగలు
ఒకప్పుడు వైద్యోనారాయణో హరిః
ఇప్పుడు ధనంలేకుంటే
ప్రాణం గోవిందో హరి

నేటి చదువు

పిల్లలకు పుస్తకాల బరువు
అయ్యవార్లకు మద్దెల దరువు
నిరుపేదలకు కొనడానికి కరువు
వ్యాపారులకు కల్పతరువు
ఇదేనండి బాబూ, నేటి చదువు

నేను ప్రపంచ మానవుణ్ణి

కులంతోనన్ను కట్టిపడేయకండి
కులం కుత్సితమైంది
మతంతోనన్ను ముడిపెట్టకండి
మతం మత్తు మందు
నా కులం సకల సద్గుణ సమ్మేళనం,
నా మతం సర్వమత సమ్మతం
నా నీతి, మానవులంతా ఒకే రీతి,
నా జాతిలోకానికివ్వాలి శాంతి విభూతి
నేను కుల మత ప్రాంతాలకు అతీతుణ్ణి,
నేను ప్రపంచ మానవుణ్ణి.

❋ ❋ ❋ ❋

ఇది వినండి

– సి. తేజోవతి
యమ్.పి.సి. (తె.మీ) తృతీయ

రిక్వెస్ట్

సృష్టిలో స్నేహం ఎంతో బెస్ట్
అది అన్నింటికన్నా స్వీటెస్ట్
దాన్ని మరువనివాడు గ్రేటెస్ట్
అందుకే మరువద్దని నా రిక్వెస్ట్

జన్మ ధన్యం చేసుకో

తల్లి జన్మనిస్తుంది
గురువు జీవిత రహస్యాన్ని తెలుపుతాడు
వయసు కర్తవ్యాన్ని తెలుపుతుంది
మంచి పనులు చేస్తే
మార్గం స్వర్గానికి సుగమం
చెడు పనులకు ఫలితంగా
చేరేదిక నరకమే
అందుకే...మంచి మార్గం ఎంచుకో
జన్మ ధన్యం చేసుకో...

❋ ❋ ❋ ❋

ఓ పువ్వా...

– బి. సంధ్యారాణి
బి.యమ్.సి. ప్రథమ

అందమైన ఓ పువ్వా...
అందరుమెచ్చిన ఓ పువ్వా !
సృష్టి ఇచ్చింది నీకో జన్మ
భూమిలో పుట్టేవు నీవు పువ్వుగా
గాలిలో ఎగిరే తుమ్మెద
నీపై వాలి ఆకలి తీర్చుకుపోతుంది
అందరిలో అందంగా
పూజల్లో ప్రముఖంగా
అన్నింటిలో ముందుంటావు
అందరూ నీ వారేనంటావు.
ఉదయ సాయంకాలాల్లో
నీ సుందర రూపం చూపిస్తావు
వెన్నుకద్దంగా గుచ్చినా
వేదన భరిస్తావు

అల్లుకుపోయిన కురుల్లో
అందాల రాణిగా కూర్చుంటావు
కానీ...వన్నె తరిగితే చాలు
నిన్నో మూలకు పారేస్తారు
నీ జీవితం...మాకు చెబుతోంది పాఠం
ప్రాణం పణంగానైనా...పరార్థం సాధించాలని.

* * * *

కావాల్సిందేనా...

– యల్. నీలకంఠ

బి.కామ్. కంప్యూటర్స్ ప్రథమ

కావాల్సిందేనా
తెలంగాణా కావాల్సిందేనా !
కావాల్సిందేనా సమైక్యాంధ్ర వాదుల
గుండెలు బ్రద్దలు కావాల్సిందేనా !
కావాల్సిందేనా శ్రీరాముల ఆశయాలు అడియాశలు !
ఫలించాల్సిందేనా ప్రాంతీయవాదుల పదవీకాంక్ష !
ఒకే భాష – ఒకే రాష్ట్రం
జై సమైక్యాంధ్ర నై తెలంగాణా నా నినాదం !
సమైక్యంగా ఉన్న అమెరికా సంతోషంగా వుంది
విడిపోయిన రష్యా...విలవిల్లాడింది
విడిపోయిన పాకిస్థాన్...ప్రపంచానికి తలపోటయ్యింది
విడిపోవుట చెడి పోవుటకే !
కలసి మెలసి ఉందాం. కలిమి, బలిమి సాధిద్దాం.

* * * *

నిరుద్యోగి

– యస్. రాఘవేంద్ర

బి.జడ్.సి.(తె.మీ.) ప్రథమ

దుఃఖంతో పెరిగి బ్రతికాను
ఆకలితో ఆవాసం చేశాను
నన్ను నిర్వీర్యుణ్ణి చేసి
నా ఆకలి ఆడుకుంటోంది.
మంచి నీళ్ళతో కడుపు నింపాలనుకున్నా,
"ఆకలికి" తెలిసిపోయింది, ఆ నీళ్ళు చాలవని
దారి కానరాక, కళ్ళు తెరువలేక
చిమ్మ చీకటిలో,
అడుగులో అడుగు తడబడుతుంటే...
గమ్యం చేరువలో నా రక్తం ఇంకిపోయింది
చావు వస్తుంది, అనుకొంటే
అదినాతో దాగుడు మూతలు ఆడుతోంది.
ఈ పేద నిరుద్యోగి బ్రతుకింతేనా..
అయినా సిద్ధంగా నేనున్నా
ఈ ఆకలి రాజ్యపు గోడల్ని
గాలి మేడల్లా కూల్చటానికి
నిండు జీవితపు
పునాదులు నిర్మించుకోవడానికి.

* * * *

ప్రియతమా !

– యస్. హరిప్రసాద్
బి.కామ్. (తె.మీ.) ప్రథమ

ప్రియతమా !
మంచు కురిసే వేళలో
నీ కోసం వేచి ఉన్న నా కన్నులను అడుగు
వేచి ఉండటం అంటే ఏమిటో ?
నీతో తొలిసారి మాట్లాడిన సమయంలో
అదిరిన నా గుండె చప్పుడును అడుగు
భయం అంటే ఏమిటో ?
నీతో మాట్లాడిన తరువాత
కలిగిన అనుభూతిని అడుగు
సంతోషం అంటే ఏమిటో ?
నువ్వు దూరమైన క్షణంలో
వచ్చిన కన్నీటి బిందువులను అడుగు
దుఃఖం అంటే ఏమిటో
నీ అడుగులనే అనుసరించిన
నా అడుగులను అడుగు
పయనం అంటే ఏమిటో ?
నీ కోసం, నీ ప్రేమ కోసం,
ప్రతి నిమిషం నిరీక్షించే నా మనసును,
నీ చలించని మనసుతో అడుగు,
ప్రియతమా ! ప్రేమ అంటే ఏమిటో ?
నా హృదయంలో నీ స్థానం ఏమిటో ?

అభిలాష

– పి. నాగవర్ధనరెడ్డి
బి.కామ్. కంప్యూటర్స్ ద్వితీయ

రక్తం పారించిన నేలమీద
ఏం పంటలు పండిస్తావు ?
ఖండిత దేహపు మాంసపు ముద్దలతో
ఏం విందారగిస్తావు ?
మనిషి సందడి లేని చోట
ఏం పండుగలు చేసుకొంటావు ?
అప్రియమైన ఓ టెర్రరిస్టు మిత్రుడా !
ప్రియమైన ఉగ్రవాది శత్రువా !
చంపు, చావు కన్నా
'బతుకు బతికించు' అన్న
నినాదం వెనకున్న మహానందాన్ని,
గాయపడిన హంసని
చేతుల్లోకి తీసుకున్న సిద్ధార్థుని ముఖంలో
ఇప్పటికైనా చూడలేవా ?
రక్తానికి, కన్నీళ్లకి
నిర్వచనాలు, విలువలను
మతగ్రంథాల్లో చదవకపోయినా
భయంతో వణికిపోతున్న
సామాన్య జన హృదయాలలోనైనా చదవలేవా ?
వదిలిపెట్టు ఉగ్రవాదం
తరిమిగొట్టు హింసోన్మాదం
ప్రయాణం చేసిన శాంతి బాటలో
నలుగురినీ నడిపించు
ఇదేనా ఆకాంక్ష ! నా అభిలాష.

మా ఊరి పొలిమేర

– యం. రవితేజ

బి.ఏ.(తె.మీ) ద్వితీయ

ఒకప్పుడు...
మా ఊరి పొలిమేరలో అడుగుపెట్టగానే
పచ్చని పంటపొలాలు పలకరించేవి
మా ఊరి పొలిమేరలో అడుగు పెట్టగానే
మట్టి వాసన గుప్పుమనేది.
పొలిమేర 'పల్లె అనే స్వర్గానికి' ద్వారం వంటిది
మా ఊరి లోపల అడుగేయగానే
ఆత్మీయానుబంధాలు పలకరించేవి.

ఇప్పుడు...
మా ఊరి పొలిమేర కబ్జాదారుల గుప్పిట్లో ఉంది
బీడు భూములు తప్ప కనుచూపు మేరలో
కూడా పచ్చదనం కనిపించదు
మా ఊరి లోపల అడుగు పెట్టగానే
తాళం వేసి ఉన్న లోగిళ్ళు వెక్కిరిస్తూ కనిపిస్తాయి
మా ఊరి పొలిమేరలో అడుగు పెట్టగానే
చావు వాసన పలుకరిస్తోంది
ఇప్పుడు పొలిమేర 'ఎడారి నరకానికి'
స్వాగతం పలుకుతోంది.

(గ్రామీణ వలసల నేపథ్యంలో)

కొత్త బంగారు లోకం

– టి. సుధీర్ కుమార్

బి.యస్‌సి.(తె.మీ.) ద్వితీయ

ఎండిన బీడుకై వానలా
ఆవిరి అయ్యే జీవితాల చినుకులు మావి
చెత్తకుండి సహవాసం
చేయమన్నది ఆకలి పోరాటం
ఆశల నిచ్చెనలు ఎక్కడం కోసం
కోరికల పాములతో కరిపించుకుంటూ
విధి ఆడే వేట లాంటి ఆటలో
బిక్కు బిక్కు మనే ఒంటరి పావులం
అమ్మ ప్రేమ
మాకెప్పుడూ ఎడారి వానే !
క్షణం నిశ్చలత లేని
నీటి రాతల్లాంటివి మా నుదిటి రాతలు
వీధి నిశీధిలో వీడని దీపమై
విద్య అనే అమృతాన్ని పంచే
విజయానికి దారులు తెరిచే
క్రాంతి రథంలా రావాలి
మాకో కొత్త బంగారు లోకం.

* * * *

మహిళ

– ఎ. కీర్తన
బి.ఎ. (తె.మీ) ద్వితీయ

గుండె బరువుతో... మనసు దిగులుతో
మాటలే రాక... అడుగులే సాగక
కన్నీటి ఆవేదనతో... అర్థరాత్రిలో
ఒంటరిగా ఎడారిలో ప్రయాణం.
గమ్యం ఏదో తెలియదు
ధ్యేయం ఏదో ఎరుగదు
గగనానికి ఎగిరే పక్షిలాగ
గమనం తెలియని నావలాగ
సాగుతున్న నా నడకకు
ఎదురయ్యింది ఓ ప్రాణి
కన్నీటిని తుడుస్తూ...కారణం అడిగింది
అప్పుడు నేను వివరించాను
ఓ విషాద గాథ...
జీవితంలో నేను ఎన్నో పాత్రలు పోషించాను
కూతురుగా పుట్టాను
కుందనపు బొమ్మగా పెరగలేదు !
అన్నకు చెల్లినయ్యాను
ఆవేదనతోనే ఎదిగాను !
మంచి భార్యను అయ్యాను
మధనపడుతూనే వచ్చాను !
తల్లిపాత్ర పోషించాను
తపన చెందుతూనే వున్నాను !
ఇక పండు ముసలినైనాను
కష్టాలు వుండవని గాఢంగా నమ్మాను
కాని, నా ఆశలన్నీ అడియాసలేకాగా
ఇక బ్రతుకు చాలిద్దామనుకొన్నా...అప్పుడు,
నా ప్రాణ మిత్రురాలు ఇచ్చిందో సలహా,
"సమాజానికి ఏమి తెలుసు స్త్రీ విలువ ?
నీ అంతులేని గాథ
అనంత విశ్వానికే ప్రతీక
అనంత గగనంలో తారలకు గమ్యం వున్నట్లే
నీకంటూ గమ్యం వుంటుంది
ఆవేదనతో అలసిపోకు
అలజడితో కృంగిపోకు
నీ యదార్థగాథే అందరికీ
ఆదర్శబాట కావాలి
నీ జీవితానికంటూ ఒక అర్థం,
పరమార్థం వుండాలి
అంతవరకైనా నీవు బ్రతికుండాలి" అని
అప్పుడే నాకు అనిపించింది
నేను బతకాలని
బతికి సాధించాలని
నిదురోతున్న అన్యాయంలో
నిర్లిప్తమైన నరజాతి నైజాన్ని మేల్కొలపాలని,
మబ్బులు కమ్ముతున్న సమయంలో
మానవత్వానికి జీవం పోయాలని.
మువ్వల చాటున మోగే సవ్వడి
నాదే కావాలని !
మెరుపుల చాటున కురిసే వర్షం
నేనై రావాలని !
పువ్వుల్లోన వెల్లివిరిసే పరిమళం
నేనై వ్యాపించాలని !
కోకిలలో వెలువడే గానం
నాదే కావాలని !
అందుకు ముందుకు సాగాలని !!
మహిళ అంటే ఏమిటో లోకానికి చాటాలని !!

❋ ❋ ❋ ❋

ఎందుకో ఆరాటం...

– డా॥ ఏర్పేడు మునికృష్ణారెడ్డి

రీడర్, భౌతిక శాస్త్ర విభాగము

ఉదయానికి తపించే సూర్యుడా !
తప్పదు నీకు అస్తమయం.
తూరుపు కొండపై వెలిగే నువ్వు
జ్యోతి స్వరూపుడవని పూజింపబడతావ్ !
పడమటి దిక్కున పాలిపోతావ్.
అన్యాయం అధర్మాలని చూస్తూ
ఏమి చేయలేక మూసుకుపోతావ్.
అక్రమాలను కని కృంగిపోతావ్
ఇదేగా మానవ జీవితం
ఐనా ఎందుకో ఆరాటం.

* * * *

నా ఆశ

– యస్. హరిప్రసాద్

బి.కామ్.(తె.మీ.) ప్రథమ

నా కళ్లకు ఎంత ఆశో !
నువ్వు కనపడవని తెలిసినా
నీ కోసం అన్వేషిస్తున్నాయి
నా కాళ్లకు ఎంత ఆశో !
నువ్వు దొరకవని తెలిసినా
నీ కోసమే అడుగులు వేస్తాయి
నా మనసుకు ఎంత ఆశో
నువ్వు దక్కవని తెలిసినా
నీ గురించే ఆరాటపడుతోంది
ఏమి చెయ్యను ప్రియతమా !
నేను ఇంకా వేచి ఉన్నది
ఎప్పటికయినా నీ మనసు మారుతుందన్న ఆశతోనే
నువ్వు నా చెంత చేరుతావన్న ఆశతోనే
నువ్వు నన్ను ప్రేమిస్తావనే ఆశతోనే.

భలే వ్యాధి...

– జి.వి. విజ్ఞేశ్వరి

బి.కామ్.(తె.మీ.) ప్రథమ

పేరు : ప్రేమ

సంక్రమించే వయస్సు : 13 సం॥ నుండి మరణించే వరకు

సంక్రమించే ప్రదేశాలు : స్కూళ్లు, కాలేజీలు, పార్కులు, రెస్టారెంట్లు, రైల్వేస్టేషన్లు, గుళ్లు, సినిమాహాళ్లు మొదలైనవి.

వ్యాపించేవిధానం : చూపులు, లేఖలు, గ్రీటింగులు, ఫోన్లు, ఈమెయిల్లు, ఇంటర్నెట్లు.

వ్యాధి సోకిన వారికి నచ్చే రోజు : ప్రేమికుల రోజు

నచ్చని రోజు : రాఖీ పండుగ రోజు

ముఖ్య లక్షణాలు : ఏ పని మీద మనస్సు లగ్నం చేయలేకపోవడం, అన్నం సహించకపోవడం, ప్రేమించిన వ్యక్తి ఎదురుపడితే మాటలు తడబడటం మొ॥వి.

వ్యాధి ముదిరే కొద్దీ బయట పడే లక్షణాలు : మందు కొట్టడం, గడ్డం పెంచుకోవడం, ఆకాశం వైపు చూస్తూ పిచ్చి పిచ్చిగా మాట్లాడటం, నవ్వడం మొ॥వి.

రోగం తగ్గక పోవడానికి కారణం : కులం, మతం, పెద్దలు, ఆర్థిక పరిస్థితులు, డబ్బు మొ॥వి.

చికిత్స : కలసి బ్రతకడమే...లేదా చావడం. నివారణ లేదు...చికిత్స ఒక్కటే మార్గం.

స్త్రీ అనే 1 అక్షరం కోసం
ప్రేమ అనే 2 అక్షరాలను నమ్ముకొని
జీవితం అనే 3 అక్షరాలను వదులుకొని
చదువులు అనే 4 అక్షరాలను నాశనం చేసుకొని
తల్లిదండ్రులు అనే 5 అక్షరాలను విస్మరించకు !

ఫ్యాక్షన్

– డా॥ కె. శ్రీరామిరెడ్డి
రీడర్, తెలుగు విభాగము

'నేను' తనములోని గొప్పతనముజూప
పంతమెక్కుడవ్వ పగలు పెరుగ
కూళ్ళుబుద్ధి పెరిగె, క్రుళ్ళు తనము హెచ్చె
అహము పెరుగ నరుడు యిహము మరిచె.

మూలమయ్యె నదియె మొరటుతనంబుకు
ఆపదలకు నదియె ఆదియయ్యె
అహమునన్నదాని అధిగమించగలేక
దాసుడయ్యె నరుడు దగ్ధమయ్యె.

ఫ్యాక్షనన్నదొకటి ప్రభవింపకతమైన
అహముపెరుగ జరిగె నాగడాలు
కూలె కాపురాలు తూలె సౌభాగ్యాలు
వల్లకాడులయ్యె, పల్లెటూళ్ళు.

కరములందుపూని కత్తులు, బాంబులు
కరకు తనము నడుప కదలినారు
మానవతను మరచి మారణ హోమాలు
చేసినారు తలలు కోసినారు.

ప్రాణ భయమునూని పరుగెత్తు వాండ్రను
తరిమి తరిమికొట్టి తలలు నరికి
చేతబట్టి తలలు చిందులు త్రొక్కుచు
మంట కలిపినారు మానవతను.

రాక్షసత్వమిపుడు రాజ్యమేలుచునుండె
పగలు సెగలురేగి రగులుచుండె
చిత్తమందు చేరె చెత్తచెదారంబు
కనికరంబు కదలి కదలి కలిసె.

కొంపలన్ని కూలె కొల్లేరులయిపోయె
కాపురాలు కూలె కంపు మిగిలె
పచ్చదనముమాసె పల్లె పట్టులయందు
పంట లెచట ? మందు మంటలచట.

ముచ్చటించబోరు మునిమాపులందున
రచ్చబండ మీద మచ్చుకైన
పాడిపంటగూర్చి పల్లెవాండ్రలిపుడు
రాజకీయములన రక్తినేడు.

ఫాక్షనన్నపాము పగఁబూని కాటేయ
పతులు సుతులు కూల మతులుపోవ
బ్రతికియున్న సతులు బితుకు బితుకుమంచు
గొల్లుమనగ నెవడు గోడు మాన్పు.

విధవరాండ్రజేసి వీధిని బడత్రోయ
దిక్కు మొక్కులేక దిగులుపడుచు
వెక్కి వెక్కి యేడ్చు వెలదుల కన్నీరు
తుడుచునెవడు వాండ్ర గోడుమాన్పు.

కాపురాలు కూలి కలలు కల్లలవగ
కుమిలియేడ్చు సతుల క్షేమ మరయ
ముందు కెవడు వచ్చు మోదంబుజేకూర్చు
కడుపు కింతపెట్టు కనికరించు.

బోసిమెడల తోడ బోడిగుండులతోడ
కళలు తరిగినట్టి కళ్ళతోడ
అడుగు యడుగు నందు నగుపింతు రతివలు
వారివైపు చూడ వంతకల్లు.

పగలు సెగలు మాన పాపబుద్ధిని మాన
ఇరుగు పొరుగువాండ్ర నిష్ఠపడిన
మనసు పెద్దదవ్వ మాలిన్యమరిగిన
ఫ్యాక్షనన్నదపుడు పారిపోవు.

అన్నదమ్ములమను ఆదరభావంబు
పెరుగ పెరుగ యిరుకు తరుగతరుగ
రచ్చలణుగనపుడు రాయల సీమలో
అంతరించు ఫ్యాక్షనన్న దంత.

(రాయలసీమ ఫ్యాక్షన్ గొడవలు గుండెల్ని కదిలించగా మనసు నుండి పెల్లుబికిన భావ పరంపరలకి అక్షరాకృతి యిది)

శ్రీ మద్విరాట్ పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు

– ఎ. వేంకటేష్
యం.ఇ.సిఎస్. (ద్వితీయ)

రత్నాకరాధౌతపదాం హిమాలయ కిరీటినీమ్ ।
బ్రహ్మరాజర్షిరత్నాఢ్యాం వందే భారతమాతరమ్ ॥

ఆధ్యాత్మికత విషయంలో, భారతదేశమే యుగ యుగాలుగా ప్రపంచానికి మార్గదర్శిగా ఉంటోంది. ఇక్కడ ఎందరో రాజర్షులు, బ్రహర్షులు రూపొందారు. భగవంతుడే అనేక సమయాల్లో మానవ రూపంలో వచ్చి ఈ దేశములోనే మార్గదర్శనం చేయడం జరిగినది. భగవదంశంతో ఆంధ్ర దేశములో జన్మించిన మహానుభావుడు "శ్రీ మద్విరాట్ పోతులూరి వీరబ్రహ్మంగారు".

పోతులూరి వీరబ్రహ్మం 1608-1693 మధ్య కాలంలోని వారు. అతని తల్లి పేరు ప్రకృతాంబ, తండ్రి పరిపూర్ణయాచార్యుడు. అతడు పుట్టిన కొద్దికాలానికే తల్లిదండ్రులు మరణించారు. కొన్నాళ్ళు అత్రి అనే ముని ఆ బాలుణ్ణి పెంచి, బిడ్డలు లేని వీరభోజాచార్యుడు, వీరపాపమాంబ అనే దంపతులకు పెంచుకొమ్మని ఇచ్చాడు. వీరభోజయాచార్యుడు కుమారుడికి ఉపనయనం చేసి వేదాది విద్యలు చక్కగా నేర్పాడు. అటు తరువాత ఆయన మరణించగా, తల్లి అనుమతితో వీరబ్రహ్మం అడవులకు పోయి తపస్సు చేశాడు. కందిమల్లయపల్లె గ్రామంలో మఠం నిర్మించుకొని జనులకు హితబోధ చేయసాగాడు. గోవిందమ్మ అనే ఆమెను వివాహమాడి బిడ్డలను కన్నాడు. ఆదర్శ గృహస్థుడిగా ఉంటూనే రాజయోగిగా పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించుకొన్నాడు.

వీరబ్రహ్మం కాలజ్ఞానం అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు. అందులో రాబోయే కాలంలో జరుగబోయే విషయాలు, జనులు ఎంత జాగ్రత్తగా మసలుకోవాలో చెప్పాడు. కాలజ్ఞానంలో కొన్ని సూక్తులు వచనంగాను, కొన్ని తత్వగేయాలుగాను ఉన్నాయి.

కాలజ్ఞానంలో తెలుపబడిన విషయాలు :-

1. "కలౌపంచ సహస్రేషు జాయతే వర్ణసంకరః

కలియుగము 5000 సం॥ జరిగిన పిమ్మట కులాంతర వివాహాలు జరుగుతాయి. సాంప్రదాయక కులవ్యవస్థ కుంటుబడుతుంది.

2. ఉత్తరదేశమున వైశ్య కులమందు
ఉత్తమ గంధొకడు బుట్టేనయా
సత్తుగ పూజలు జేసేరయా ॥హరిగోవింద॥

ఈ గోవింద వాక్యములు తనకు తర్వాతి కాలంలో జన్మించే జాతిపిత మహాత్మా గాంధీజీగారిని ఉద్దేశించి బ్రహ్మంగారు తెలిపారు.

3. ప్రభవ పార్థివ మధ్య పరదేశములన్ని
బలు ప్రళయముల చేత నిండేనియా
ప్రభువీర వసంతరాయులొచ్చెడిలోగా
ప్రళయములన్నియు పండేనయా ॥హరిగోవింద॥

ప్రభవ (1987-1988) మరియు పార్థివనామ (2005-2006) సంవత్సరముల మధ్యలో ప్రళయములు రాగలవని బ్రహ్మంగారు తెలిపారు. అలాగే అనేక దేశాల్లో ఇబ్బందులు కలిగాయి.

జరుగబోయే విషయాలు :-

1. ఆకాశం ఎర్రనౌతుంది, ఆరుమతములొక్కటవుతాయి, నిప్పులవాన కురుస్తుంది, నెల్లూరి సీమ నీటిమయ మవుతుంది. జనులు కత్తులతో కొట్లాడు కొంటారు. నేలమీద నెత్తుటేరులు పారుతాయి, ఏడు గ్రామములకొక గ్రామము, ఏడిండ్లకు ఒక్క ఇల్లు మిగులుతుంది.

2. పార్వతి కంటనీరు కారుతుంది, బసవేశ్వరుని కంట నీరు కారుతుంది. మహాదేవుడి జడలెగసి ఆడుతాయి. కప్ప కోడి కూత కూస్తుంది. ఉప్పుగుండూరులో ఉత్పాతాలు పుడతాయి.

3. ధరణి తలమంతా తల్లక్రిందులవుతుంది. అప్పుడు సమాధి పగులగొట్టుకొని వీరభోగవసంతరాయలు వచ్చును.

బ్రహ్మంగారు ప్రతిపాదించిన పంచ బ్రహ్మల తత్వం

ఈ సృష్టి 16 కోట్ల సంవత్సరాలకు పూర్వం ఏర్పడినది. ఇందులో మొట్టమొదటగా విశ్వవిరాట్ పురుషుడు ఆవిర్భవించాడు. ఈ విరాట్ పురుషునికి 5 తలలు ఉన్నవి. ఆ ఐదు తలలను పంచబ్రహ్మలుగా కాలజ్ఞానకర్త పేర్కొనడం జరిగింది. ఈ తత్వాన్ని బ్రహ్మాండ పురాణంలోని లలితా సహస్రనామాలు సమర్థించాయి. మనుబ్రహ్మ, మయబ్రహ్మ, త్వష్టబ్రహ్మ, శిల్పిబ్రహ్మ, విశ్వజ్ఞబ్రహ్మలు పంచబ్రహ్మలుగా చెప్పబడ్డారు.

పంచేంద్రియాల వివరము :- శ్రోత్రాదులు 5 అనగా జ్ఞానేంద్రియ పంచకములు అనగా చెవులు, చర్మము, నాలుక, ముక్కు, కన్నులు. వీటిని బ్రహ్మంగారు ఇలా వివరించారు.

చెవులు ఆధ్యాత్మ. వినవచ్చేది అదిభూతం. శబ్ద రూపమైన వాయువుతో కూడిన ఆకాశం అధిదైవతం.

చర్మము అధ్యాత్మ. చర్మమునకు సోకిన స్పర్శ అధిభూతం. ఈ వస్తువు నన్ను సోకెనని తెల్పే వాయువు అధిదైవతం.

కన్నులు అధ్యాత్మ. కానవచ్చే వస్తువు అధిభూతం. కనుపింపజేయు సూర్యుడు అధిదైవతం.

నాలుక అధ్యాత్మ. షడ్రుచులను తెలిసికొనుట అధిభూతం. రుచులను తెలియజేయు వరుణుడు ఆధిదైవతం.

ముక్కు అధ్యాత్మ. సుగంధదుర్గంధాలు అధిభూతం. వాటిని తెలియజేయు భూమి అధిదైవతం. ఇవి జ్ఞానేంద్రియ పంచకాలుగా వీరబ్రహ్మేంద్రులు తెలిపారు.

బ్రహ్మంగారు తెలియజేసిన ఆత్మతత్వ సాధనా వివరణ

యోగీశ్వరులకు పరబ్రహ్మను దర్శనము చేసే నిమిత్తమై బ్రహ్మంగారు నాలుగు యోగములు, నాలుగు ముద్రలు, యేర్పరచినారు. మంత్రయోగము, లయయోగము, హఠయోగము మరియు రాజయోగములు నాలుగు యోగములుగాను షణ్ముఖ, ధ్యానముద్ర, శాంభవీ ముద్ర, రాధాముద్రలు నాలుగు ముద్రలుగాను చెప్పబడినాయి.

సాధనాక్రమము :- పాపపు పుంజముతో కూడిన మనుష్యుడు కించిత్ జ్ఞానము కలిగి శుచియైన స్థలమందు పద్మాసనం వేసుకొని కూర్చుండి దృష్టులు అనగా చూపులు రెండు నాసికాగ్రము నందు నిలిపి కన్నులు మూసి తనకభీష్టమగు దేవతను ధ్యానము చేయుచూ గాయత్రి మొ॥న మహామంత్రముల జపముచేసి బ్రహ్మార్పణం చేసేది. ఇట్లు ఉండేది మంత్రయోగం ఇదే ధ్యానముద్ర.

ఇక లయయోగము రెండు చేతులకు ఉండే రెండు తర్జని వ్రేళ్ళచేత రెండు చెవుల రంధ్రాలు లెస్సగా మూస్తే అచట మహాధ్వని వినబడును. ఆ ధ్వని వినంగా వినంగా 1) చిరుగజ్జలనాదం, 2) గొప్పగజ్జెలనాదం, 3) ఘంటానాదం, 4) శంఖనాదం, 5) వీణానాదం, 6) తాళనాదం, 7) వేణునాదం, 8) మృదంగనాదం, 9) భేరినాదం, 10) మేఘనాదం అనే దశవిధ నాదాలుగా తెలుస్తుంది. ఇందులో 9 నాదాలు త్యజించి 10వదైన మేఘనాద మభ్యసించి వినంగా మనస్సు అచటలీనమగును. ఇదియే మోక్షమునకు హేతువు.

కాలజ్ఞానంలో ప్రకటించబడిన వీరబ్రహ్మంగారి రాక

నందననామ సంవత్సరము కార్తీక శుక్ల ద్వాదశి నాటికల్లా వీరభోగవసంతరాయులుగా తాను ఉద్భవిస్తానని బ్రహ్మంగారు తెలిపారు. ఖర, నందన మధ్య కాలములో భరణి నక్షత్రముతో కూడిన ఆదివారమునాడు సమాధిని పగులగొట్టుకొని రాగలనని బ్రహ్మంగారి కథనం. ఇది 2012-2013 మధ్య జరుగునని కొందరి అంచనా.

ముగింపు :- వీరబ్రహ్మంగారు కులమెంచగానేల గుణమె కారణము అంటూ సద్గుణములకిచ్చిన ప్రాధాన్యం సాంప్రదాయంగా వస్తున్న కులాలకు ఇవ్వలేదు. సామాజిక న్యాయం స్థాపించుటకు, మత సామరస్యం నెలకొల్పడానికి వీరబ్రహ్మం ఎంతగానో ప్రయత్నించారు. కాలజ్ఞానకర్తగా, భవిష్యత్‌ద్రష్టగా, యోగిగా, తత్త్వవేత్తగా, బ్రహ్మజ్ఞానిగా వీరబ్రహ్మేంద్రులు నిత్యవంద్యులైనారు.

మాతృప్రేమ...

– జి. విఘ్నేశ్వరి
బి.కామ్.(తె.మీ.) ప్రథమ

ప్రేమే జీవితం, ప్రేమే ప్రపంచం అంటారు కొందరు. ప్రేమ గొప్పదా ! జీవితం గొప్పదా ! అంటే ఖచ్చితంగా చెప్పడం కష్టం. దేనికి అదే సాటి. జీవితం అంతం. ప్రేమ అనంతం. జీవితానికి జననం, మరణం ఉంది. కాని ప్రేమకు జననం (ప్రారంభం) ఉంది. మరణం (అంతం) అనేది ఉండదు. అయినప్పటికి ప్రేమ జీవితంలో అంతర్భాగంగా ఉంటుంది. వ్యక్తులు మరణించినా వారి ప్రేమ గాథలు కథల రూపంలో నెమరు వేసుకొంటున్నాం. అదే అమర ప్రేమ.

జీవితంలో వివిధ వ్యక్తుల నుండి మనం పొందే ప్రేమ, మనం ఇతరులకు పంచే ప్రేమనుబట్టి ఉంటుంది. తల్లి, తండ్రి, భార్య, భర్త, అన్న, చెల్లి, స్నేహితులు – ఇలా వివిధ బంధాల మధ్య ప్రేమ అనేక విధాలుగా ఉంటుంది. ప్రపంచంలో ఒక ప్రదేశం, ఒక సందర్భం, చేసే వృత్తి, పొందే వస్తువులను బట్టి కూడ ప్రేమలో స్థాయిలు ఏర్పడతాయి. ఏది సాధించాలన్నా ప్రేమ అవసరం.

జీవితంలో అన్నిటికంటే గొప్ప ప్రేమ తల్లి ప్రేమగానే పరిగణిస్తున్నారు. అమ్మ అందరికన్నా మిన్న తల్లి తన పిల్లలకు నవమాసాలు మోసి కనిపెంచుతుంది. పిల్లల కోసం సర్వస్వం ధారపోస్తుంది. చివరకు ప్రాణాలు కూడా పణంగా పెడుతుంది. జీవితాన్ని ప్రసాదించిన మాతృమూర్తి ఋణం తీర్చుకోవాలంటే కొంతమంది ఏడు జన్మలు ఎత్తాలి అంటారు. ఒక జన్మకు ఏడు జన్మలు ఎత్తితే ? మళ్ళీ ఆరు జన్మల ఋణం మిగిలిపోతుంది. ఆరు జన్మల ఋణం తీర్చుకోవాలంటే 6×7=42 జన్మలు ఎత్తాలి. అలా ఎన్ని జన్మలు ఎత్తినా తల్లి ఋణం తీర్చుకోలేమని అర్థం. అలాంటి తల్లి ప్రేమను విమర్శించేవాడు, శంకించేవాడు, తల్లిని హింసించేవాడు జంతువు కన్నా హీనమైనవాడు. మళ్ళీ ఎన్ని జన్మలుఎత్తినా మనిషిగా పుట్టలేడు. చనిపోయినా తల్లి మనస్సు బిడ్డల కోసం ఎంత పరితపిస్తుందో ? భార్యకు వచ్చిన జబ్బు నయం కావాలని తల్లిని వధించి గుండె, ప్రేగులు తీసుకు వస్తూ అకస్మాత్తుగ ఎదురుదెబ్బ తగిలి క్రిందకు పడిపోయిన కొడుకును చూచి తల్లి గుండె నుంచి "జాగ్రత్త బాబూ! దెబ్బ తగిలిందా! సరిగా చూసుకో" అని వినిపించిందట. అందుకే సప్తసముద్రాల కన్నా అమ్మ మనస్సు మిన్న. సిరులు, మణులు అమ్మ ప్రేమకు సరితూగలేవంటారు.

"అమ్మలేని జీవితం అలలులేని సముద్రం
అమ్మ చూపే ప్రేమ అమృతానికి చిరునామా !"

అమ్మ ప్రేమకు ఎంతయినా విలువ కట్టలేము. అమ్మ మనస్సులో మనం ఎంత ఎదిగినా చిన్న పిల్లలమే. తనకు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చినా బాధపడని తల్లి బిడ్డకు చిన్న దెబ్బ తగిలితే తల్లడిల్లిపోతుంది. మనకు జీవం పోసేది స్వర్గంలో బ్రహ్మ అయితే భూమి మీద మనకు జీవంతో జన్మనిచ్చేది మన కన్నతల్లి.యుగాలు మారినా తరాలు మారినా, దేశాలు, మతాలు వేరైనా సూర్యచంద్రులున్నంతవరకు తల్లి ప్రేమకు మించిన ప్రేమ వేరొకటి లేదు.

* * * *

మారిపోయిన సమాజం - మరిరాదా మనకు ఆదర్శ సమాజం ?

— వి. సమీర్‌కుమార్
యమ్.పి.యస్. (తె.మీ) ప్రథమ

భారతదేశమనగానే సంప్రదాయాలు, కట్టుబాట్లు, ఉన్నతమైన విలువలపట్ల గౌరవంచూపడం అనే భావాలు గుర్తుకు వస్తాయి. కానీ క్రమేపీ ఆదర్శాలు లోపిస్తున్నాయి. కాలం గడుస్తున్నకొద్దీ ఈ క్రింది అవలక్షణాలే అధికమౌతున్నాయి.

కుళ్ళు రాజకీయాలు - రాజకీయ పార్టీ నేతలు

రాజకీయం అంటేనే ఇప్పుడు అందరూ "జూదం" లాగా భావిస్తారు. ఇప్పుడు వున్న ఏ పార్టీ రాజకీయ అధినేతా ప్రజల గురించి ఆలోచించడు. వాళ్ళు మాత్రం హాయిగా, స్వేచ్ఛగా ఏ అడ్డంకులు లేకుండా వుంటే చాలు ఇతరులకు ఏమైనా పర్వాలేదు అనుకుంటారు. ఎలక్షన్స్ దగ్గర పడుతున్నాయనంగా ఆ రాజకీయ నాయకులు ఆడ, మగ, వృద్ధులు, వికలాంగులు, వెనుకబడిన కులాలవారు మరియు రైతులు దగ్గరికి వెళ్ళి మరీ మరీ కోరుతూ...

"అయ్యా ! అమ్మా ! మాకు ఓటువేసి గెలిపించి తీరండి. నాకు ఏ ఎం.ఎల్.ఏ పదవినో లేక మంత్రి పదవినో తెచ్చిపెట్టండి, నేను మీకు తప్పకుండా సహాయం చేస్తాను" అంటూ వేడుకొంటారు. ప్రతి ఇంటిలోని చదువుకున్న అమ్మాయికి, అబ్బాయికి ఉద్యోగం అని, వృద్ధులకు నెలసరి పింఛను, ప్రతి ఇంటికి కలర్ టి.విలు, గ్యాస్ సదుపాయం, మహిళలకు ప్రత్యేక వసతి అంటూ ఎన్నో ఆశలు చూపిస్తారు.

"రైతులు సుఖంగా వుండటానికి 24 గంటలు నీటి సదుపాయం, కరెంటు మరియు ఎరువులు, రసాయనాలు, విత్తనాలు సబ్సిడీ పథకం కింద ఉచితంగా ఇస్తాము అని రైతన్నలకు ఆశలు కలిగిస్తారు. ఓట్లు వేసి గెలిపిస్తే ఆ నాయకుడు 5 సంవత్సరాల కాల వ్యవధిలో ఒక్కసారి కూడా మన ముఖం తిరిగి చూడడు. ఆశపెట్టి నమ్మించి గొంతు కోసే రకం ఈ రాజకీయ నాయకులు.

వృద్ధులకు, వికలాంగులకు పింఛన్ పేరుతో ప్రభుత్వం డబ్బును మంజూరు చేస్తే అది మధ్యలోనే కరిగిపోయి చివరికి ఆ పేదలకు వందరూపాయలకంటే ఎక్కువరాదు. వారి సొమ్ముకు కూడా ఆశపడాల్సి వస్తే వారు ఎలా బ్రతుకుతారు? తమ నాయకుడు ఏదైన గొప్ప పని చేస్తే చాలు ఉదయాన్నే పేపర్ నిండా ఆ నాయకుడి గురించే వుంటుంది. టి.వీల్లోనూ, పోస్టర్లు, ఫ్లెక్సీలు, కటౌట్‌లు ఎన్ని ఆర్భాటాలో, ఎంత హంగామానో! రాజకీయాలు ఇలా కుళ్ళిపోయాయి.

మోసం :

ఒకప్పుడు మోసం అంటేనే తెలియని సమాజంలో ఇపుడు అదే జీవన విధానమైంది. నాయకులు ప్రభుత్వమిచ్చే పథకాలను తప్పుదోవపట్టిస్తున్నారు. పేదలకిచ్చే సౌకర్యాలను కూడా తామే దోచేస్తున్నారు. చేసే పనిలో, ఇచ్చే వేతనంలో, అమలుచేసే పద్ధతుల్లో ప్రతి చోటా మోసమే. చట్టాలు ధనికులను కాపాడుతున్నాయి. నిరుపేదలకు శాపాలౌతున్నాయి. అన్యాయంగా అమాయకులను మోసం చేసి తాము అందలాలెక్కుతున్నారు. ఇక సమాజం బాగుపడేదెపుడో ?

అంటరానితనం :

కులమతభేదాలు మనం సృష్టించుకొన్నవే. ఆ దేవుడు అందరికి ఇచ్చినది ఒక్కటే రక్తం. ఏ మనిషినైనా కోస్తే వాడి నుంచి వచ్చేది 'ఎర్ర'గా వుండే రక్తమే కానీ ఎక్కువ కులం వాళ్ళకు వేరొక రక్తం, తక్కువ కులం వాళ్ళకు ఇంకొక రక్తం అంటూ వుండదు. ఈ సమాజంలో ఇంకోరకపు ప్రజలు కూడా వున్నారు. వారు ఎవరో తెలుసా? మనం దారిలో నడిచేటప్పుడు ఎవరైనా రోడ్డుకి ఇరుప్రక్కల భిక్షమెత్తుతూ "అయ్యా, అమ్మా, బాబు, సార్" అని ఎంతో గౌరవంగా పలకరిస్తారే, వారే. కానీ వారిని

చూస్తే ఎక్కడ మనం లోకువౌతామో అని వారిని అసహ్యించుకుంటాము. ఇలా సమాజంలో ఎన్నో విధాలుగా అంటరానితనం వుంది.

ధనిక - పేదల వ్యత్యాసం :

డబ్బు చాలా ఎక్కువ వున్నవాడు "ధనికుడని" డబ్బు చాలా తక్కువ వున్నవాడు "పేదవాడు" అని వ్యవహారం. ఈ సమాజంలో పేదవారిని చాలా చులకనగా చూస్తున్నారు. ఉదాహరణకి ఒక యజమాని దగ్గర పనిచేస్తున్న కూలివాడు "అయ్యా ఈ నెలలో మనకు పండుగ వస్తుందిగా నాకు మీయట్లా ఖద్దర్ చొక్కా, పంచె కావాలి అయ్యా" అని అడిగితే కళ్ళు మూసుకుపోయి వున్న ఆ యజమాని "ఏరా! నీకు నేను ఆ చొక్కా తీసిస్తే నీవు పదిమందిలో వేసుకొని తిరిగితే నా పరువు ఏమి కావాలి, తినడానికి నాలుగు గంజి మెతుకులు వేసేదే నీకు ఎక్కువ అందులో నీకు "ఆశ" కూడానా ?" అని ఆ కూలివాడిని ఆడిపోసుకుంటాడు. అసలు పేదవాడికి ఆశలు వుండకూడదా ?

మతం :

మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 60 సంవత్సరాలైనా విజ్ఞానం పెరుగుతున్నా మత పిచ్చి మాత్రం మనకు వదలడం లేదు. మతం పేరు, దేవుని పేరు, చెప్పి లేని పోని ఉద్రేకాలు తెచ్చుకొంటున్నాం. ఒళ్ళు తెలియని వెర్రి ఆవేశాలు కల్గుతున్నాయి. రక్తపాతాలు జరుగుతున్నాయి. కుటుంబాలకు కుటుంబాలు నశించి పోతున్నాయి. దేశం ముక్కలౌతుంది. దిక్కులకొకరుగా అయిపోతున్నారు. ఇలా ఎంతకాలం సాగుతుందో?

స్త్రీలను చులకనగా చూడటం - అసభ్యంగా ప్రవర్తించడం

మన ప్రాచీనులు స్త్రీలను చాలా గౌరవంగా చూసేవారు. స్త్రీలు ఆదరం పొందినచోట దేవతలుంటారని మన భావం. కానీ, ఇప్పుడు "స్త్రీ అంటే అంగట్లో దొరికే ఆట వస్తువులా" చూస్తున్నారు. మన దేశంలో ఎంతోమంది సైకోలుగాను, శాడిస్టులుగాను, రేపిస్టులుగాను మారుతున్నారు. వీరు స్త్రీలు కనపడితే చాలు తమ పని కానిస్తారు, చివరికి హింసించి హతమారుస్తారు. ఇదేనా మన విద్య మనకు నేర్పింది ?

ఒకడేమో కట్నం ఇవ్వలేదని స్త్రీని హింసించి, క్షోభపెట్టి చంపేస్తాడు. మరొకడు నీవు పరాయి మగాడితో వున్నావు అని లేనిదానిని వున్నదానిగా చెప్పి వారిని నిలువునా మోసం చేస్తాడు. చివరికి ఆ స్త్రీ అవమానం తట్టుకోలేక చనిపోతుంది. ఒక మూర్ఖుడైతే తనకు ఆడపిల్ల పుట్టింది అనే వార్తవింటే చాలు వాడు ఏ బావిలోనో, ఏ కుప్ప తొట్టిలోనో పారేస్తాడు. పాపం అభం శుభం తెలియని ఆ పసికందు చేసుకున్న పాపం ఏమిటో తెలియదు.

ఇప్పుడున్న యువత అయితే మద్యం తాగటం, డ్రగ్స్ అలవాటు చేసుకోవటం అమ్మాయిల వెంటపడి వారిని "ప్రేమ" పేరుతో నిలువునా మోసం చేయడం. వారు ప్రేమించకపోతే "ఏ యాసిడ్ తోనో, వేటకొడవల్లతోనో దాడిచేసి వారిని చంపేయడం చేస్తున్నారు. ఒక్కసారి ఆలోచించండి వారి తల్లిదండ్రులకు మనం కన్నీరు మిగిలిస్తే వారు ఎవరికి చెప్పుకుంటారు.

ఆదర్శ సమాజం రావాలంటే :

రాజకీయ నాయకులు కొంతవరకైనా పరహితం ఆలోచించాలి. హంగులకు, ఆర్భాటాలకు లోనుకారాదు. డబ్బే ప్రధానం కాదు. చదువుకున్నవాళ్ళు, తెలివిగలవాళ్ళు అంటరానితనాన్ని పోగొట్టటానికి తమ వంతు సహాయం చేయాలి. ప్రతివారికి ఎదుటివారి కష్టాలు చూసి అర్థం చేసుకొని సాయం చేసే మంచి మనసుండాలి. అణగారిన వారిని, నిరుపేదలను, అంటరానివారిగా చూచే తత్వం పోవాలి. మనిషి ఎలా ఉన్నా మనసు నలుపు కాకూడదు. దేవుడు ఒక్కడే. అతనికే అనంత రూపాలు అని గ్రహించి పరమత సహనం అలవాటు చేసుకొని, ప్రపంచమంతా ఒకే కుటుంబం అనే భావనతో మెలగాలి. ఉన్నతమైన భావాలు పాటించినప్పుడే ఆదర్శ సమాజం వస్తుందనేమాట అక్షర సత్యం.

సమాజంలో యువత పాత్ర...

– కె. రమేష్
యం.పి.యస్. (తె.మీ) ప్రథమ

బాల్య ప్రాయం దాటి 20-25 ఏళ్ళ వయసులో ఉన్న వారందరు యువతగా పరిగణింపబడుతారు. అప్పుడు వారు అంతా నాకే తెలుసు అనుకుంటారు. కానీ, ఏమీ తెలీదు. సమాజాన్ని చూసి నేర్చుకోవడం కాకుండా సమాజమే నన్ను చూసి నేర్చుకోవాలి అన్న ధీమా వీరిలో ఉంటుంది. ఈ వయస్సులో ఉండే యువకుడు నేనే హీరో, నా తరువాతే ఎవరైనా. నాది మాత్రమే సరియైన మార్గమని అతి విశ్వాసాన్ని కల్గి వుంటారు.

యువత చెడిపోవడానికిగల కారణాలు : 1) ప్రేమ, 2) డబ్బు, 3) చెడు స్నేహాలు, 4) సినిమాలు, 5) రాజకీయాలు

ప్రేమ : జీవితంలో ఈ స్థితిలో వున్న వారికి ఎవరైనా అందంగా కనిపిస్తే ఏ ఆలోచన లేకుండా వారిని ప్రేమించాలని అనుకొంటారు. అలా ప్రేమలో పడి యువత తన ఆశయాలను వదిలి, విపరీతంగా ప్రవర్తిస్తూ సమాజంలో వారు చెడ్డ అవడమే కాకుండా ప్రేమంటే చెడిపోవడం అనే భావాన్ని కలుగజేస్తున్నారు. యువతలో కొంతమంది ప్రేమను తెలియపరచినపుడు ఎదుటవారు 'కాదు' అంటే వారిని హింసించైనా వారి ప్రేమ పొందాలని క్రూరంగా ఆలోచిస్తారు.

డబ్బు : యవ్వనంలో ఎంత డబ్బు వున్నా చాలదనిపిస్తుంది. ఎందుకంటే వారు విలాసవంతమైన జీవితాన్ని అనుభవించాలని, తాను మాత్రమే సమాజంలో ప్రత్యేకంగా ఉండాలని భావిస్తారు. డబ్బు ఎరచూపి అందరినీ తమ చుట్టూ త్రిప్పుకొంటారు. ధనంతో సాధించలేనిది ఏదీ లేదని వారి ఆలోచన. చదువుకు సంపాదనే లక్ష్యమని వారి ఉద్దేశ్యం.

స్నేహం : యువత సైకోలుగా మారడానికి వారిని ప్రోత్సహించే స్నేహితులే కారణం. ఇలాంటి చెడు స్నేహాలు తోడవడంవల్ల సమాజంలో యువత రౌడీలుగా, గూండాలుగా, నేరస్థులుగా మారుతున్నారు. దీనికి ప్రేమ పేరుతో కిరాతకంగా చంపబడిన 'ఆయేషా' ఒక నిదర్శనం.

సినిమాలు - మీడియా : ప్రస్తుత సమాజంలో విడుదలైన చిత్రాలలోని నీతిని వదిలేసి, అందులోని చెడును మాత్రమే యువత గ్రహించడం వల్ల ధూమపానం, మద్యపానం, డ్రగ్స్‌లాంటి వాటికి బానిసలౌతారు. యువత చెడిపోవడానికి ప్రసార మాధ్యమాలు కూడా ఒక కారణం.

ఈ కాలంలో టెక్నాలజీనీ ఉపయోగించి కొంత మంది స్మగ్లింగ్ చేయడం, ఇంకా మన దేశ రహస్యాలను పరాయి దేశాలకు చేరవేయడం ద్వారా దేశ ద్రోహులుగా కూడా మారుతున్నారు.

రాజకీయాలు : ఇలాంటి స్థితిలో వున్న యువతను రాజకీయ నాయకులు తమ చేతిలో కీలుబొమ్మల్లా ఆడిస్తున్నారు. తెలంగాణ, సమైక్యాంధ్ర ఉద్యమాల్లో పాల్గొన్న యువత ఏదో సాధించాం అనుకుంటారు. తాము కోల్పోయేది తమ భవిష్యత్తే అని గమనించలేకపోతున్నారు.

యువత అభివృద్ధి : యువత ఈ పోటీ ప్రపంచంలో ఇంకా పోటీతో ముందుకు సాగాలి. అన్ని రంగాలలో ముందుండాలి.

విద్య, వైజ్ఞానిక సామాజిక రంగాలలో ప్రతి ఒక్కదాన్ని యువత అర్థం చేసుకోవాలి. తగిన సమయంలో ప్రతిభను చూపాలి. మనసును కరిగించే సాహిత్యాన్ని, సమాజానికి అవసరమయ్యే సాహిత్యాన్ని యువత అందించాలి. రవీంద్రనాథ్ ఠాగూరు వంటి వారిని యువత ఆదర్శంగా

గ్రహించాలి. భారత దేశంలో వైజ్ఞానిక రంగంలో లబ్ధప్రతిష్ఠులైన నోబుల్ బహుమతి పొందిన సి.వి.రామన్, చంద్రశేఖర సుబ్రహ్మణ్యం వంటివారు యువతకు ఆదర్శంకావాలి.

ఇంతకు ముందు ఏదైన ప్రయోగాలు చేసినప్పుడు అంటే కృత్రిమ ఉపగ్రహాలు ప్రయోగించడం, రాకెట్స్‌ని అంతరిక్షంలోకి ప్రయోగించడానికి చైనా, రష్యా, దేశాలకు వెళ్ళి చేసేవారు. కాని ఇప్పుడు భారతదేశంలోనే బెంగళూరులో ఇస్రో అనే సంస్థను నెలకొల్పి, శ్రీహరికోటలో రాకెట్ లాంచింగ్ స్టేషన్ ఉండడం ద్వారా ఇండియా చాలా అభివృద్ధి సాధించిందని చెప్పవచ్చు. ఈ విషయంలో మన శాస్త్రవేత్తల కృషిని యువత ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి.

క్రికెట్‌లో సచిన్, టెన్నిస్‌లో సానియా లాంటి గొప్ప ఆటగాళ్ళను ఆదర్శంగా తీసుకొని యువత క్రీడారంగంలో అభివృద్ధి సాధించాలి. నోబెల్ శాంతి బహుమతిని పొందిన మదర్‌థెరిసా సామాజిక సేవలు యువతకు ఆదర్శంకావాలి.

ఏదైనా సాధించాలన్నా అదే విధంగా విధ్వంసం సృష్టించాలన్నా ముఖ్యమైన పాత్ర యువతదే. అందువల్ల యువత నిర్మాణాత్మక దిశగా పయనిస్తే దేశం ముందడుగు వేస్తుంది.

యువతకు ప్రోత్సాహం కావాలి : యువత సమాజంలో ఏదైన సాధించాలంటే వారికి మొదట కావలసింది వారి కుటుంబ సభ్యుల ప్రోత్సాహం. ఎందుకంటే ఏదైన సాధించాలన్న దానికి ముందే బయట నుండి ఎన్నో విమర్శలు వస్తాయి. అలాంటి పరిస్థితిలో ఇంట్లోవారు కూడా అర్థం చేసుకోకుండా వుంటే వారు ఏమీ సాధించలేరు. అందువల్ల తల్లిదండ్రులు యువత చేసే మంచి పనులను గుర్తించి వారికి వెన్నుదన్నుగా నిలవాలి. అప్పుడే యువత అన్ని రంగాలలో ప్రగతిని సాధించగల్గుతుంది.

* * * *

విజయం

– యన్. శివజ్యోతి

బి.జడ్.సి. (తె.మీ) ప్రథమ

ఈ ప్రపంచంలో ప్రతి ఒక్క మనిషి పుట్టినప్పటి నుండి మరణించేంత వరకు విజయం కోసం ప్రాకులాడుతూనే వుంటారు.

"విజయం అంటే గమ్యం కాదు,
అది ఒక "నిరంతర ప్రయాణము"

వ్యక్తులు, సంస్థలూ, దేశాలూ, విజయం సాధించటం అపజయం పాలవటం మన ప్రపంచ చరిత్రలోనే చూస్తూనే వున్నాం. ప్రతి వ్యక్తి, సంస్థ, దేశం విజయం సాధించాలని కోరతారే కానీ, అపజయం కావాలని కోరుకోరు. విజయం అనేది కోరుకున్నంత మాత్రాన రాదు. చాలామంది విజయం కోరుకొని కూడా అపజయం చవి చూస్తారు. అపజయానికి కారణాలు తెలుసుకొని వాటిని పునరావృతం కాకుండా చూసుకుంటే విజయానికి దగ్గరవుతాం. విజయం సాధించిన వ్యక్తుల మీద అనేక పరిశోధనలు జరిగాయి. విజయం సాధించిన వారందరూ కొన్ని ప్రాథమిక సూత్రాలు పాటించారు. అవి చాలా సరళమైనవి. కానీ వాటిని నిరంతరము పాటించాలి. ఆ సూత్రాలు మన జీవితంలో భాగాలు కావాలి.

అసలు విజయం అంటే ఏమిటి ?

విజయం అనునది ఒక్కొక్కరి దృష్టిలో ఒక్కొక్కటి. కొందరి దృష్టిలో ధనం సంపాదించటం విజయం. కొందరి

దృష్టిలో గుర్తింపు, పేరు, ప్రతిష్టలు. కొందరి దృష్టిలో మనశ్శాంతి, కొందరి దృష్టిలో స్వేచ్ఛగా ఉండడం. కనుక విజయం వ్యక్తిగతం.

ఏ వ్యక్తీ ఒక విషయంలో విజయం సాధించి ఊరుకోడు, దృష్టి మరో విషయం వైపు మళ్ళుతుంది. అందుకే "విజయం ఒక ప్రయాణము" మధ్యలో సాధించే ఏ విజయాలైనా దాని మజిలీలు మాత్రమే. ప్రతి మజిలీ, ఆ వ్యక్తి జీవితానికి కొత్త కొత్త అర్థాలు కలిగిస్తుంది. "విజయం అంటే వ్యక్తిగా మరో మెట్టు ఎక్కటం. ఒక విజయం ఒక వ్యక్తికే కాదు. మానవాళికంతకూ సంతోషదాయకమే. ఎందుకంటే ఒకరి విజయం మరొకరికి స్ఫూర్తి. అలా ఎదిగినందునే మానవాళి ఇవాల్టి దశలో వుంది. విజయవంతంగా జీవించటానికి వ్యక్తిగత క్రమశిక్షణ కావాలి. విలువలపై ఆధారపడ్డ పట్టువీడని ఆచరణ కావాలి.

విజయం సాధించక పోవటానికి కొన్ని కారణాలు:

1. ఏం కావాలో నిర్ణయించుకోకపోవటం.
2. అహంకారం, అభిమానాల తేడా తెలియక పోవటం.
3. ఓడిపోతామనే భయం.
4. స్వశక్తి మీద నమ్మకం లేకపోవటం.
5. సరైన పథకం ప్రకారం పనిచేయక పోవటం.
6. లక్ష్యం లేకపోవటం.
7. స్థిర నిర్ణయం లేకపోవటం.
8. శిక్షణ లేక పోవటం.
9. సడలని పట్టుదల లేకపోవటం.
10. లక్ష్యం మీద దృష్టి నిలకడలేక పోవటం.

గెలుపు - ఓటమి :

జీవితమంటేనే ఒక పోరాటం. గెలుపు అంటే పోరాటం తరువాత వచ్చేది. గెలిచినా, ఓడినా ప్రతి పోరాటం, మనల్ని నిగ్గుతేలుస్తుంది. ఆ పోరాటాలే మనల్ని విజయానికి తగ్గట్టుగా తయారు చేస్తాయి. తరువాత మనల్ని విజయం వరిస్తుంది. ఇది ప్రకృతి నియమం.

ఏ కష్టం లేకుండా ఎవరూ విజేత అవలేరు. సమస్య లేనివాళ్ళుండేది, స్మశానాల్లోనే. క్షణికమైన నిరాశ, నిస్పృహ వుండటం మానవ సహజం. అలాఅని పోరాటం ఆగవలసిన పని లేదు. మొట్టమొదటసారి ఏ పనైనా కష్టమే. దానికి కారణం లోపల నమ్మకం లేకపోవటం. అదే పని ఒకసారి చేశాక తేలికైపోతుంది. ఎందువలన ? దానిలో లోటుపాటులు తెలుస్తాయి. ఫలితం వస్తుందన్న నమ్మకం. ప్రతి విజయం వెనుక ఓటమి గాథలూ, నేర్చుకొన్న పాఠాలు వుంటాయి. ఇందుకు అబ్రహం లింకన్ సాధించిన విజయాలే నిదర్శనం. ఆయన తన –

21వ ఏట వ్యాపారంలో దెబ్బతిన్నాడు.

22వ ఏట ఎమ్.ఎల్.ఏ. పదవికి పోటీచేసి ఓటమి చవిచూశాడు.

24వ ఏట మళ్ళీ వ్యాపారంలో దెబ్బతిన్నాడు.

26వ ఏట నరాల ఒత్తిడికి గురై అనారోగ్యం పాలయ్యాడు.

34వ ఏట మళ్ళీ ఎన్నికల్లో ఓడిపోయాడు.

45వ ఏట సెనేట్‌కి పోటీ చేసి ఓడిపోయాడు.

49వ ఏట సెనేట్ ఎన్నికల్లో మళ్ళీ ఓడిపోయాడు.

52వ ఏట అమెరికా అధ్యక్షుడిగా ఎన్నికయ్యాడు.

లింకన్ తన జీవితంలో ఎప్పుడైనా ఓటమికి బాధతో కూలబడితే అంత గౌరవప్రదమైన అధ్యక్షపదవికి ఎన్నికయ్యేవాడు కాదు.

ఎవరు విజేతలవుతారు ?

1. నేను గెలుస్తాను, 2. నేను గెలవగలను, 3. గెలుపు నా హక్కు, 4. గెలవటానికే పుట్టాను, 5. తాత్కాలిక అడ్డంకులు శాశ్వత గెలుపుకి పునాదులు, 6. అవి నన్నాపలేవు. నేనాగను, 7. ఎందుకంటే నా నిర్ణయం సుస్థిరం, 8. నా జీవితానికర్థం, సార్థకత, నా గెలుపే. 9. నా గెలుపు నా బాధ్యత, నా నిర్ణయం. ఈ

విషయాలు ఎవరి అంతః చేతనంలో నిండి, ఎవరి స్వభావాన్ని ఆచరణని మార్చగలుగుతుందో, అపుడు వారే విజేతలవుతారు.

విజేతకుండే ముఖ్యమైన లక్షణాలు :

1. తపన, 2. పట్టుదల, 3. బాధ్యత, 4. కష్టపడి పనిచేయటం, 5. ఆశావహ దృక్పథం.

ఓ యువకుడు సోక్రటీసుని విజయానికి రహస్యమేమిటని అడిగాడు. సోక్రటీసు అతనిని తనతోపాటు ఓ నదిలోనికి తీసుకెళ్ళాడు. ఇద్దరూ పీకల్లోతు నీళ్లల్లో మునిగి వున్నారు. ఉన్నట్టుండి సోక్రటీస్ ఆ కుర్రాణ్ణి జుట్టుపట్టుకొని నీళ్లలో ముంచేశాడు. ఆ యువకుడు తలెత్తటానికి ప్రయత్నించిన కొద్దీ సోక్రటీస్ అతని తలని మరింత గట్టిగా నీళ్లలో అదిమి పట్టాడు. నిమిషం ఆగాక సోక్రటీస్ తన పట్టుసడలించాడు. ఆ యువకుడు తల నీళ్లల్లోంచి పైకెత్తి గుండెల నిండా గాలి పీల్చుకున్నాడు.

ఆ కుర్రాడు స్థిమిత పడ్డాక సోక్రటీస్ అడిగాడు. "నీ తల నీళ్లలో వున్నప్పుడు నువ్వు దేని కోసం పరితపించావు ? "గాలికోసం" అన్నాడు కుర్రాడు. విజయం కూడా అంతే, తీవ్రమైన పరితాపం తోనే విజయం లభిస్తుంది. ఏదో యథాలాపంగా కోరుకుంటే కుదరదు. నీళ్లల్లో మునిగినపుడు గాలికోసం ఎంత తీవ్రంగా ప్రయత్నించావో, విజయానిక్కూడా అలాగే పరితపించాలి". "తీవ్రమైన కోరిక విజయానికి తొలిమెట్టు"

నిజాయితి, వివేకం ఈ రెంటి మీద ఆధారపడటమే పట్టుదల. సంపద, విజయం రెండు మన ఆలోచనల మీద నిర్ణయం మీద ఆధారపడి ఉంటాయి.

సరైన పరిస్థితులు ఎప్పుడూ వుండవు. సంసార సాగరంలో ఆటుపోట్లు సహజం. అట్లా అని ఓడని లంగరేసి రేవులో ఉంచితే ఓడ నిర్మాణానికే అర్థం లేదు. పోనీ ఓడని సముద్రపు ఆటుపోటులకు వదిలితే అది గమ్యం లేకుండా ప్రయాణిస్తుంది. దానికి తెరచాప, తెడ్డు, చుక్కాని ఏర్పాటు చేస్తే దాని గమనం మీ చేతిలో వుంటుంది. ఒక దిశా నిర్దేశం ప్రకారం ప్రయాణిస్తే అది గమ్యం చేరుతుంది. అలాగే జీవితాన్ని లక్ష్యం వైపు తీసుకెళ్ళటం మనిషి బాధ్యత. కష్టాలు, అడ్డంకులే పట్టుదలతో వున్న మనిషి మస్తిష్కానికి పదును పెడతాయి.

పట్టుదలతో నిర్ణయం తీసుకున్నాక ఆపదలకు వెరవరు. వారి లక్ష్యం ఆపదలకంటే పెద్దది. అందువల్ల నిద్రాణమైన వారి శక్తి, యుక్తులు వెచ్చించి ఆపదలు దాటుతారు.

ప్రతి ఒక్కరికీ విజయం సాధించాలనే కోరిక ఉండాలి. బాధ్యతగా పట్టుదలతో కృషి చేయాలి, గమ్యం చేరేవరకు విశ్రమించరాదు. అప్పుడే విజయం మనల్ని వరిస్తుంది.

* * * *

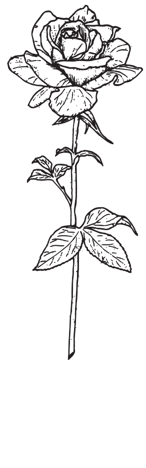

అధికార ప్రదానమే మహిళలకు బలం

– బి. దీప్తి
బిటి.యమ్.సి. తృతీయ

మహిళలు అన్ని రంగాలలో మగవారితో సమానంగా పోటీ పడుతున్నారని కొందరు పెద్దలు చెబుతున్న మాటలు కేవలం చెప్పుకోవడానికే. వాస్తవంలో పరిస్థితి అంత ప్రోత్సాహకంగా లేదని ప్రపంచ ఆర్థిక వేదిక (డబ్ల్యూ.ఈ.ఎఫ్) యొక్క నివేదిక పేర్కొంది. విద్య, ఉద్యోగం, ఆరోగ్యం, రాజకీయాలు ఇలా ఏ రంగములోనైనా పురుషులకు చాలా దూరంలో మహిళలు ఉన్నారని స్పష్టం చేసింది.

మనదేశంలో పాఠశాలలో బాత్‌రూమ్‌లు లేకపోవడం సహా ఆడపిల్లల చదువుకు అన్నీ ఆటంకాలే. కనీస వసతులు లేని పాఠశాలలు ఆడపిల్లల చదువుకు శాపంగా మారుతున్నాయి. అటువంటి వాటిని అన్నింటినీ అధిగమించి చదువు కొనసాగిస్తుంటే, మగరాయుళ్ళ రకరకాల వికృత ప్రవర్తనలు, వేధింపులు, వెకిలి చేష్టలవల్ల చదువుకు దూరమవుతున్నవారి సంఖ్య తక్కువేమీ కాదు.

ఈ ప్రతిబంధకాలను కూడా తట్టుకొని కష్టపడి చదువుకుందామనుకొన్నా ఆర్థిక పరిస్థితి అనుకూలించని వారు ఎందరో ! ఇక ఏదో విధంగా చదువులో గట్టెక్కి గుర్తింపు పత్రం తీసుకున్నా, తగిన నైపుణ్యంలేక ఉపాధి అవకాశాలు దొరకడం లేదు. నైపుణ్యాలు పెంచుకోవడానికి, నచ్చిన ఉద్యోగం చేయడానికి చాలా తక్కువ మంది మహిళలకే అవకాశాలుంటున్నాయి.

పుట్టినప్పటినుండి, వివిధ స్థాయిలలో స్త్రీలు వివక్షకు, అణచివేతకు గురవుతున్నారు. సమస్యల నుంచి మహిళలకు శాశ్వత విముక్తి కలిగించేందుకు కేవలం నైతిక ప్రచారం, సలహాలు, పథకాలు స్వల్ప వడ్డీ రుణసౌకర్యాలు సరిపోవు. రాజకీయ వ్యవస్థలో వారు కూడా భాగస్వాములై, నిర్ణయాధికారులుగా మారితేనే సమూల మార్పు మొదలవుతుంది.

అయితే ప్రస్తుతం మన రాజకీయ వ్యవస్థలో ఇంకా సంప్రదాయ ధోరణే కొనసాగుతోంది. మహిళల సమస్యలకు పరిష్కారంగా కాకపోయినా, కొంతకాలం పరిహారంగానైనా రాజకీయ రిజర్వేషన్లను ఇవ్వడానికి వాళ్ళు ససేమిరా అంటున్నారు. ఓట్లు దండుకోవడంకోసం మాత్రం ఇదిగో ఇస్తున్నాం, అదిగో ఇస్తున్నామంటూ కొన్నేళ్ళుగా తాత్సారం చేస్తున్నారు. ఎన్నో పోరాటాల తర్వాత బిల్లు మంజూరు అయినా అమలు మాత్రం అంతంతమాత్రమే ఉంటుందనే చెప్పాలి.

అందుకే మహిళలు రాజకీయ పార్టీలపైన గట్టి ఒత్తిడి తేవాలి. తమకు రాజ్యాంగ సవరణతోను, చట్టాలతోను సంబంధం లేకుండా అన్ని పార్టీలు 33 శాతం ప్రాధాన్యమివ్వాలని బలీయంగా ఉద్యమించాలి. ప్రతి పార్టీ అంతర్గతంగా ఉన్న పదవుల్లో కూడ తమకు మూడోవంతు ప్రాధాన్యమివ్వాలని కోరాలి. ఆత్మగౌరవం, స్వావలంబనతో జీవించేందుకు కీలక అడుగుగా మహిళలంతా రాజకీయాల్ని సీరియస్‌గా పట్టించుకోవాల్సిన తరుణం ఆసన్నమైంది. విద్య, వైద్య, ఉపాధి అవకాశాలు మొదలైన అన్నింటిలో సమాన హక్కులు కలిగి ఉంటేనే మహిళ ముందడుగు వేయగలదు.

* * * *

హరితాంధ్రప్రదేశ్ సృష్టికర్త

– బి. శ్రీనివాసరెడ్డి
బి.ఎ. (తె.మీ) ద్వితీయ

ఆంధ్ర ప్రజల జీవితంలో కన్నీటి కడగండ్లే తప్ప ఆనందపు క్షణాలకు దూరమై దుఃఖిస్తున్న సమయంలో నేనున్నా మీ తోడు అంటూ ప్రతి గుండె చప్పుడును చవిచూచి ఆ గుండెలోతుల్లో వున్న బాధను గ్రహించి ఆ బాధల నుండి ఆంధ్ర ప్రజలను విముక్తులను చేయడానికి దివినుండి భువికి దిగివచ్చిన ఒకే ఒక్క మగధీరుడు డా॥ వై.యస్.రాజశేఖరరెడ్డి.

అపదలో వున్నవారికి ఆపద్బాంధవుడై, పేద ప్రజల ఆశాదీపమై, నిరుద్యోగులకు ఉద్యోగ అవకాశాలు కల్పిస్తూ, మహిళలకు మాన్యుడై, రైతులపాలిట పెన్నిధియై, ప్రతి ఒక్కరికీ సహాయాన్ని అందించిన మహానుభావుడు రాజశేఖరుడు. రాష్ట్రాన్ని అగ్రగామిగా నిల్పేందుకు దేశంలో ఎక్కడా లేని విధంగా రాష్ట్రాన్ని సస్యశామలం చేయాలనే తపనతో దాదాపు కోటి ఎకరాలకు సాగునీరును అందించే గొప్ప కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించి, రాష్ట్రంలోనే కాదు యావత్ దేశ ప్రజలందరి దృష్టిని ఆయన ఆకర్షించాడు. ఐదేళ్ళ కిందటి వరకూ ఆంధ్రరాష్ట్రంలోని చాలా ప్రాంతాల్లో జలమూలేదు, వ్యవసాయమూ లేదు! ఉన్నదంతా కరువే. నెర్రకొట్టిన భూమే ! డొక్కలెండిన పశువులే !! మరినేడు పాడి పంటలతో పల్లె సీమలు సస్యశ్యామలమయ్యాయి. రాష్ట్ర ప్రజల ఉజ్వల భవితకు మార్గం సుగమం అయినది. నాలుగేళ్లలో 14.26 లక్షల ఎకరాలకు నీరందించే ప్రాజెక్టులు చేపట్టి రాష్ట్రాన్ని హరితాంధ్రగా మార్చే బృహత్తర కృషిలో భాగమే ఇదంతా. ఒక్క నాగార్జున సాగర్ పూర్తి అవుతేనే రాష్ట్రం ఎంతమందికో తిండిపెట్టగల్గుతోంది. అటువంటిది ఇన్ని ప్రాజెక్టులు పూర్తయితే రాష్ట్రంలో కరువు అన్నది భవిష్యత్తులో ఉంటుందా ?

ఏ సమాజ అభివృద్ధికి అయినా ప్రాతినిథ్యం వహించేది యువత. సామాజిక, ఆర్థిక, వ్యాపార, రాజకీయ రంగాలలో యువత పాత్ర ప్రధానమైనది. ముఖ్యంగా రాష్ట్రం ఐ.టి. రంగానికి ప్రపంచ కేంద్రంగా మారాక యువతను ఉద్యోగార్హులుగా తీర్చిదిద్దేందుకు వై.యస్. ప్రవేశపెట్టిన పథకమే "రాజీవ్ ఉద్యోగశ్రీ" దీనికి తోడుగా రాజీవ్ యువశక్తి, జవహర్ నాలెడ్జ్ కేంద్రాలను స్థాపించి, ఆయన యువతను ఉపాధివైపు నడిపించారు. ఈ పథకాలు పూర్తయి ప్రతి గ్రామానికి కనీసం 10 మంది నిరుద్యోగ యువతకు ఉద్యోగం కల్పించే అవకాశం వుంది. అంతే కాకుండా మహిళా సాధికారతకుగాను మహిళలకు పావలా వడ్డీ ఋణాలు ఇచ్చి తద్వారా వారి అభివృద్ధితోపాటు దేశానికి ఆర్థిక ప్రగతిని సాధించేలా మహిళలు తమ సొంత కాళ్లపై నిలబడేవిధంగా కృషిచేశాడు.

అధికారంలోకి వచ్చినవెంటనే యిచ్చిన మాట ప్రకారం రైతుల ఆత్మహత్యలను అరికట్టడానికి రైతులకు అన్ని విధాలుగా ఆదుకునే ప్రయత్నంలో భాగంగా విద్యుత్ చార్జీలను రద్దుచేస్తానని తొలి సంతకం విద్యుత్ చార్జీల ఫైలుపైనే చేశాడు. దారిద్ర్యరేఖకు దిగువున వున్నవారికి కూడు, గూడు, గుడ్డలను సమకూర్చడానికి ఇల్లులేని ప్రతి ఒక్కరికీ "ఇందిరమ్మ ఇళ్ళు" పథకం పేరుతో పక్కా గృహాలను ఇవ్వడం జరిగింది. దాదాపుగా 10 లక్షల కుటుంబాలు లబ్ధిపొందాయి.

రాష్ట్రాన్ని హరితాంధ్రప్రదేశ్‌గా మార్చాలి అనుకుని ఆ విధంగా సంక్షేమ పథకాలను ప్రవేశపెట్టి ప్రజల మన్ననలు పొందిన హరితాంధ్ర సృష్టికర్త, ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని రామరాజ్యంగా తీర్చిదిద్దిన రాజనీతిజ్ఞుడు, జలయజ్ఞ ప్రదాత, మరొక కాటన్‌దొరగా మన్ననలు పొందిన వై.యస్. సాక్షాత్తూ దేవుడే.

"సంస్కృతాధ్యయనం కిమర్థమ్"

(సంస్కృతాన్ని ఎందుకు అధ్యయనం చేయాలి)

– డా॥ పి.పి.వి.డి. నాగత్రిశూలపాణి

రీడర్, సంస్కృత విభాగము

అపారమై, అవినాశ్యమై, పరంపరాగతమై, భారతదేశ ప్రతిష్ఠను ప్రకాశింపచేస్తున్న భాష సంస్కృతము. ప్రపంచ భాషలలోనే అత్యంత ప్రాచీనమైనదిగా పరిగణింపబడిన భాష సంస్కృతము. మన శ్రేయస్సును కోరే దేవతలు ఆది నుండి సంస్కృతంలోనే సంభాషణ సాగిస్తున్నారని మన దేశవాసుల విశ్వాసం. అందుకే ఈ భాషకు అమరవాణి, దేవవాణి, గైర్వాణి, సురభాష మొదలగు నామాంతరాలు ఏర్పడినాయి. భారతదేశంలో ఈ భాషాధనమున్నంతవరకు ప్రపంచంలోని ఏ దేశమూ జ్ఞాన విషయంలో ఈ దేశానికి సరిజోడు కాదన్న విషయం వాస్తవం.

చరిత్రకు అందని కాలం నుండి సంస్కృతం వ్యవహార భాషగానేయున్నది. అతిప్రాచీనమైన ఋగ్వేదం సంస్కృత భాషలోనే ప్రకాశిస్తోంది. రామాయణ కాలంలోను, అష్టాధ్యాయిని రచించిన పాణిని కాలంలోను, శంకరాచార్యుల సమయంలోను, భోజుని పరిపాలనా కాలంలోను సంస్కృతం జనప్రియ భాషగా ఆదరం పొందింది. ఆది నుండి 18, 19 శతాబ్దముల వరకు ఉజ్వలంగా ఉన్న భాష కారణాంతరాలవల్ల వ్యవహార రూపంలో ఆదరాన్ని కోల్పోయింది. ఇపుడు సంస్కృతం మాట్లాడే వారి సంఖ్య చాలా తక్కువ. వాస్తవానికి ఎందుకు ఈ భాషను అభ్యసించాలో అందరూ గ్రహించాలి. అందుకే ఈ క్రింది కారణాలను వివరిస్తున్నాను.

సంస్కృతాన్ని ఎందుకు అధ్యయనం చేయాలి ?

1. విస్తారమైన సంస్కృత వాఙ్మయాన్ని కాపాడుకొనుటకు: భారతదేశంలోనేకాక ఈ ప్రపంచంలోనే శ్రేష్ఠంగా పరిగణింపబడే వాఙ్మయమంతా సంస్కృత భాషలోనే ఉన్నది. భగవంతుని నిశ్వాసతుల్యంగా ఆవిర్భవించిన వేదములు సంస్కృత భాషా భరితములే. వేదాంగములు, బ్రాహ్మణములు, అరణ్యకములు, ఉపనిషత్తులకు, ఆధారభాష సంస్కృతమే. ఆస్తిక, నాస్తిక దర్శనములు, వివిధ శాస్త్రములు, అష్టాదశ పురాణములు, రామాయణ, భారత, భాగవతాది గ్రంధరాజములు అనేక విధములైన కావ్య నాటకములు మొదలగు సాహిత్యమంతా సంస్కృత భాషకు మాత్రమే అమరిన అలంకారంగా చెప్పవచ్చు. ఒక్క రామాయణమునే అనుసరించి ఈనాటికీ అనేక భాషలలో లెక్కకుమించిన రచనలు వస్తూనే ఉన్నాయి. శ్రీరాముని విడిస్తే ఈ ప్రపంచ సాహిత్యంలోనే అంతటి గుణగరిష్ఠుడైన నాయకుడు లేడన్న మురారి కవి మాట శ్రీమద్రామాయణం యొక్క లోకోత్తర వైశిష్ట్యాన్ని తెలియజేస్తుంది. ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములకు సంబంధించిన ఏ విషయమైనా ఇక్కడ ఉన్నదే ఇతరగ్రంథాల్లో ఉండగలదని, ఇక్కడ లేనిది మరెక్కడా ఉండదని ప్రతిజ్ఞచేసి వ్యాసమహర్షి రచించిన లక్ష శ్లోకాలుగల మహాభారతం ప్రపంచ సాహిత్య చరిత్రలోనే అద్భుతమైన గ్రంథంగా నేటికీ గౌరవింపబడుతోంది. భాసుడు, కాళిదాసు, భారవి, బాణుడు, భవభూతి, శ్రీహర్షుడు, జయదేవుడు మొదలగు మహాకవులెందరిచేతనో ఉన్నత విలువలుగల సాహిత్యాన్ని వెలయింపజేసిన భాష సంస్కృతం. మూల సాహిత్యంలోని వాస్తవమైన మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదించుటకు, ఆ వాఙ్మయాన్ని కాపాడుకొనుటకు సంస్కృత భాషను అధ్యయనం చేయడం ఆవశ్యకం.

2. సుభాషితాల ద్వారా జీవితాన్ని చక్కదిద్దుకొనుటకు: జనహితాన్ని సర్వదా అపేక్షించే మహానుభావులు కొన్ని పరమ సత్యాలను హృదయానికి హత్తుకొనే విధంగా చెప్పారు. వీటినే సుభాషితాలుగా వ్యవహరిస్తున్నాము. మన సంస్కృత వాఙ్మయంలో సుభాషితాలకు కొదవలేదు. భర్తృహరి సుభాషిత త్రిశతి అను పేరుతో మూడు శతకాలను రచించాడు. పంచతంత్ర, హితోపదేశాది కృతులు సుభాషితాలకు నిలయాలు. 'అతి సర్వత్రవర్జయేత్' అన్నిటిలోను అతిగా ఉండటం (ప్రవర్తించడం) విడచిపెట్టాలి. "ఏకఃస్వాదు న భుంజీత" ఒక్కడే మధుర ఫలాన్ని అనుభవించరాదు. "సహసా విధధీత న క్రియాం" తొందరపడి ఏ పని చేయరాదు. "పరోపకారాయ సతాంవిభూతయః" సజ్జనుల సంపదలు పరోపకారమునకే. వస్త్రము, వర్చస్సు, వాక్కు, విద్య, వినయములనే ఐదూ విజయానికి కారణాలు. ఇలా లెక్కకు మించిన సుభాషితాలను చెప్పవచ్చు. వీటిని తెలుసుకొని జీవితగమనాన్ని చక్కదిద్దుకొనాలంటే సంస్కృతమును అభ్యసించవలసినదే.

3. సదాచారాలను పెంపొందించుకొనుటకు : మంచి విషయాలను ఆచరించడం, మంచివారి మార్గాన్ని అనుసరించడం సదాచారం. దీనివలన దీర్ఘాయువు, అక్షయమైన సంపదలు కలుగుతాయని విష్ణుస్మృతి తెలిపింది. శృతి, స్మృత్యాది గ్రంథాలు సదాచారములను విపులంగా పేర్కొన్నాయి. "భూత్యై జాగరణం" అనే యజుర్వేద వచనం ఐహిక, ఆముష్మిక సంపదలు కోరేవారు జాగరూకత కలిగి సత్ప్రవర్తనతో ఉండాలని ఆదేశించింది. "వృత్తం యత్నేన సంరక్షేత్" ప్రయత్నించి తన చరిత్రను, నడవడిని రక్షించుకోవాలని మహాభారతము తెలిపింది."శీలం పరంభూషణమ్" అని భర్తృహరి కూడా శీల రక్షణం ముఖ్యమన్నాడు. "తేన త్యక్తేన భుంజీథాః" మనకున్న సంపదను భగవంతుడిచ్చినదిగా గ్రహించి ఇతరులకు సాధ్యమైనంత సమర్పించి మిగిలినది స్వీకరించాలని ఈశావాస్యం ఎలా ప్రవర్తించాలో తెలిపింది. సంస్కృతం నేర్చిన సందర్భంలోనే ఆయా సదాచార విషయాలను మనం గ్రహించగలుగుతాము.

4. ఐకమత్యాన్ని సాధించుటకు : ప్రజలంతా ఒకటిగా ఉండాలని సంస్కృత గ్రంథకర్తలందరూ ఆశించారు. "సంహతిః కార్యసాధికా" కలసి ఉంటే కార్యాలు సాధించవచ్చు అని హితోపదేశకారుని మాట. "సంగచ్ఛధ్వం, సంవదధ్వం, సంవోమనాంసి జానతామ్" మనం కలిసి నడుద్దాం, ఏకమై మాట్లాడుదాం, మన మనసులు ఒకటిగా ఉండాలి అని ఋగ్వేదం ఐక్యమంత్రాన్ని చెప్పింది. దేశాన్ని రక్షించుకోవడంలో కూడా ఐకమత్యాన్ని చూపాలని వేదవచనం. "మాతాభూమిః పుత్రోహంపృథివ్యాః వయంరాష్ట్రే కురుహితాయ స్వాహా" ఈ నేల నా తల్లి, నేను ఈ భూమికి పుత్రుణ్ణి. ఈ దేశ హితం కోసం నేనేమైనా చేస్తాను, అని యజుర్వేద మంత్రం దేశం కోసం ఐకమత్యంగా ఉండమని చెప్పింది. ఇలాంటి ఐక్యభావాలు అర్థంచేసుకోవాలంటే సంస్కృతాధ్యయనం యొక్క అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

5. విశ్వశాంతిని సంపాదించుటకు : "విశ్వస్య కళ్యాణమస్తు" ప్రపంచానికి శుభం జరగాలి అని మన పెద్దలు ఆశించారు. శాస్త్రాలలో వర్ణింపబడిన యజ్ఞకర్మలు స్వార్థాన్ని విడచి త్యాగ గుణాన్ని పెంపొందించి శాంతికి దోహదం చేస్తాయి. "తత్ర కోమోహః కః శోకః ఏకత్వమనుపశ్యతః" ప్రపంచాన్ని ఒకటిగా చూచువానికి శోక మోహములుండవని యజుర్వేదం తెలిపింది. "ఆత్మోపమ్యేన సర్వత్ర" అన్న గీతా వాక్యం నిన్ను నీవెలా ప్రేమించుకొంటావో అందరినీ అలా ప్రేమించమన్నది. ఏ కార్యాలవలన నీకు కష్టం కలుగుతోందో వాటిని నీవు

ఇతరులకు చేయవద్దని మహాభారతం ఉపదేశించింది. శాంతికి దోహదం చేసే ఈ భావాలను సరిగా తెలుసుకోవాలంటే మనం సంస్కృతాన్ని అభ్యసించాలి.

6. ధర్మబద్ధంగా ప్రవర్తించుటకు : ఆర్షులు ధర్మబద్ధమైన జీవితానికి ఎంతో ప్రాధాన్యమిచ్చారు. "వేదోఽఖిల ధర్మమూలం" అన్ని ధర్మాలకు వేదమే మూలము. "యతోఽభ్యుదయనిశ్శ్రేయస సిద్ధిః సధర్మః" దేనివలన అభ్యుదయ, నిఃశ్శ్రేయసములు (మోక్షము) లభించునో అది ధర్మమని కణాదుడు వైశేషిక దర్శనంలో చెప్పాడు. "ధర్మోరక్షతి రక్షితః" ధర్మాన్ని రక్షిస్తే అది మనను రక్షిస్తుందని మహాభారత వచనం. భారతం సర్వం ధర్మప్రాధాన్యమైన గ్రంథమే.

సత్యం దమః తపః శౌచం సంతోషో హ్రీః క్షమార్జవమ్ ।
జ్ఞానం శమో దయా ధ్యానం ఏష ధర్మస్సనాతనః ॥

సత్యము, ఇంద్రియ నిగ్రహము, తపస్సు, శుచిత్వము, సంతోషము, సిగ్గుపడుట, ఓర్పు, ఋజుత్వము, జ్ఞానము, దయ, ధ్యానము అనే పదింటిని సనాతన ధర్మములుగా పేర్కొన్నారు. విస్తృతమైన ధర్మతత్త్వాన్ని గ్రహించి ఆచరించాలంటే సంస్కృతాధ్యయనం అవసరం.

7. తత్త్వజ్ఞానంతో తరించుటకు : మానవ జీవిత గమ్యం మోక్షసాధనమే. ప్రపంచమిథ్య. ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ (ఛాం.ఉ) బ్రహ్మమొక్కటే సత్యము. మనం అనుభవించే సుఖం కూడా దుఃఖమిశ్రితమే. శరీర త్యాగమే మరణం. జీవుడు ఆత్మతత్త్వాన్ని గ్రహించనంతవరకు శోక, మోహములకు బద్ధుడు. తత్త్వజ్ఞానం కలుగుతే దుఃఖం నశిస్తుంది. భిద్యతేహృదయగ్రంథిః (ముం॥ఉ) హృదయ గ్రంథులు విడివడుతాయి. అహం బ్రహ్మాస్మి (బృ॥ఉ॥) తానే బ్రహ్మనని గ్రహిస్తాడు. అలా మోక్షం పొందడం నిజమైన గమ్యం. ఉపనిషత్తులు ప్రబోధించిన ఈ తత్త్వం వేదాంతంగా వ్యవహరిస్తున్నాము. సంస్కృత భాషాబద్ధమైన ఈ వేదాంతాన్ని గ్రహించాలంటే సంస్కృతం నేర్చుకొనవలసినదే.

8. మరికొన్ని ప్రయోజనాలు : 1. మానవజాతి యొక్క చరిత్రను, మానసిక వికాస క్రమాన్ని అధ్యయనం చేయడానికి (2) సంస్కృతిని పరిరక్షించడానికి (3) ఆత్మగుణాలు వికసించడానికి (4) పుట్టునది మొదలుకొని మనం జరుపుకొనే మంత్రబద్ధమైన షోడశసంస్కారముల విషయములు గ్రహించడానికి (5) ఉచ్చారణా స్పష్టత పెంపొందుటకు (ఒక్క సంస్కృత భాషలోనే ఎలా వ్రాస్తే అలా పలుకుతాం. ఏ ఒక్క అక్షరాన్నీ వదలి పలకము) (6) ఎక్కువ కాలం జీవనం సాగించేందుకు (దీర్ఘ సమాసయుతమైన సంస్కృత భాష మాట్లాడినపుడు మనం గ్రహించే శ్వాస యొక్క వ్యవధి ఎక్కువై ఎక్కువ కాలం జీవించే అవకాశం కల్గుతుంది). సంస్కృతాన్ని అభ్యసించాలి.

దేశభాషాతు భూషావత్ ఏకదేశవిలాసినీ ।
వస్త్రవద్దేవ భాషాతు సర్వదేశ విహారిణీ ॥

ప్రాంతీయ భాషలు ఆభరణాలవంటివి. ధరించిన ప్రదేశంలో అందాన్నిస్తాయి. దేవభాషైన సంస్కృతం వస్త్రం వంటిది. శరీరానికంతటికీ నిండుదనమిస్తుంది. అందుకే అందరం సంస్కృతవాణిని మన భాషగా చేసుకొని ధన్యులు కాగలుగుదాం.

❋❋❋❋

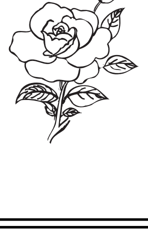

గురజాడ గేయాలు - కథన కౌశల్యం

– డా॥ కె. శ్రీరామిరెడ్డి
రీడర్, తెలుగు విభాగము

గురజాడ అడుగుజాడ ఆధునికాంధ్ర సాహిత్యానికో వెలుగుజాడ. గురజాడ కంటే ముందు ఆధునిక వస్తువుతో గేయ రచనలు చేసిన వారున్నా వస్తు, భావ, శిల్పాల దృష్ట్యా ప్రథమాంధ్ర గేయ కవిగా గురజాడనే గుర్తించవలసి ఉంటుంది. పద్య విద్యకు నన్నయవలె గేయకవితా విద్యకు గురజాడ ఆద్యుడు. ప్రాచీన కవుల్లో తిక్కన, మధ్య యుగకవుల్లో వేమన, ఆధునిక కవుల్లో గురజాడ తనకు నచ్చిన మహా కవులని శ్రీశ్రీచే గురజాడ కొనియాడబడ్డాడు.

గురజాడ రచనలన్నీ ఆపాద మస్తకమూ నవ్యతతో తొణికిసలాడుతుంటాయి. వస్తువులో, భాషలో చంధస్సులో, భావంలో, శిల్పంలో క్రొత్త పుంతలు త్రొక్కిన నవ్య సాహిత్య స్రష్ట గురజాడ. తాను రాసిన గేయాల్లో కనుమరుగవుతున్న కథను యిమిడ్చి ఆయన సాహిత్యాన్ని సంపన్నం చేసాడు. కవితల్లో ఆసక్తిదాయకంగా కథను చెప్పడమన్నది ఆయన సాధించిన ప్రత్యేకత.

కవితల్లో కథలు చెప్పడమనే విధానాన్ని గురజాడ చేపట్టడానికి ఆనాటి సామాజిక పరిస్థితులే దోహదం చేశాయి. ఆనాడు సంఘంలోని డాంబికాలు, ఆర్భాటాలు, దురాచారాలు, మూఢ విశ్వాసాలు, కులమత వైషమ్యాలు, బాల్య, వృద్ధ వివాహాలు, కన్యాశుల్క సమస్యలు అయన దృష్టిని సునిశితం చేసాయి. తాను చూసిన సామాజిక పరిస్థితులకు కవితాకృతినిదిద్ది 'కథలుగా' చెప్తే బాగుంటుందని ఆయన భావించారు. పైగా ఆయనకు మొదట నుండి కథలంటే యిష్టం కావడం కూడా యీ విలక్షణ ప్రయోగానికి దారితీసింది.

గురజాడ కాలంనాటికి సృజనాత్మక కథలు వెలువడలేదు. కథలంటూ ఉన్నా అవి యే కాశీ మజిలీ కథలో, అనువాద కథలో కావడం సృజనాత్మక కథా రచనకు గురజాడను ప్రేరేపించింది. పాత చింతకాయ పచ్చడి కథలు, కాలక్షేపం కోసం రాయబడ్డ కథలు. గురజాడను సరిక్రొత్త రూపంలో కథలు చెప్పడానికి పురికొల్పాయి. సంస్కృత అనూదిత పంచతంత్ర కథలు, కథాసరిత్సాగరం కథలతో ఆనాటి అంధ్ర పాఠకులు వినోదించేవారు. హృద్యమైన, అందమైన కథల కోసం అర్రులు చాస్తున్న వారికి తన కథలతో, కథా గేయాలతో సరిక్రొత్త ప్రపంచానికి కవాటాలు తెరిచారు గురజాడ.

సమకాలీన సామాజిక స్పర్శలేని పాత కథలపట్ల ఏవగింపుతో గురజాడ క్రొత్త దృక్పథముతో కథా రచనను సంకల్పించారు. కల్పనా కథల పద్ధతులని విడనాడి తనదైన ప్రత్యేక ముద్రగల చిన్న కథలను సృష్టించారు. ఆయన మొదటి కథ "మనుషులు చేసిన దేవుళ్ళారా ? మీ పేరేమిటి". ఆయన దాదాపు 'ఆరు' ముత్యాలవంటి కథలను రాసి ఆధునిక సాహిత్యంలో కథా ప్రక్రియకు శ్రీకారం చుట్టారు. ఆ చిన్న కథల్లో సమస్యల్ని చిత్రించి, వాటి పరిష్కారాలను సూచించారు. అందులో దిద్దుబాటు కథ ఆనాటి ఓ సామాన్య స్త్రీ తన భర్తను మార్చిన వైనాన్ని అద్భుతంగా చూపిస్తుంది. ఆనాడు వ్యవహారంలో వున్న భాషను ఆ కథల్లోవాడి బలమైన అభివ్యక్తిని సాధించారు.

'కథ' అన్నది ప్రాచీన సాహిత్యంలో కల్పిత ప్రాంతాలతో కట్టు కథలతో నిండి ఆనాటి సమాజాన్ని ప్రతిబింబింప చేయలేకపోయింది. తెలుగులో అనూదితమయిన రామాయణ, భారత, భాగవతాలు తర్వాత స్వతంత్ర రచనలుగా ప్రతిభాసించిన ప్రబంధాలూ కొంత వరకు నాటి సామాజిక పరిస్థితులను ఒక పరిమితిలో ఆవిష్కరింపగల్గినా, అవి సామాన్య జనజీవన స్థితిగతుల జోలికి వెళ్ళలేదు. సామాజిక స్పృహకంటే వారిలో కవితాప్రకర్షే అధికంగా కనిపిస్తుంది. సాహిత్యంలో సామాజిక స్పర్శలేకపోతే అది మృతప్రాయమవుతుందని

గ్రహించి ఆ దిశగా మొదట కదలిన వ్యక్తి గురజాడ సాహిత్యంలో సామాజిక చిత్రణ అవసరాన్ని గుర్తించి నూతన దృక్పథాన్ని ఏర్పరచుకొని యధార్థ జీవిత చిత్రణే సాహిత్య ధ్యేయం కావాలని అభిప్రాయపడ్డారు. అందుకే తాను వ్రాయబోయే అన్ని సాహిత్య ప్రక్రియల్లోనూ యధార్థ జీవన దృశ్యాలకు కథను జోడించి సమకాలీన జీవిత సంఘర్షణలను పల్కించాలని సంకల్పించాడు. కళాత్మకంగా వ్రాయడమేకాదు, అందులో మానవ జీవిత చిత్రణ అనివార్యంగా ఉండాలని తలచి ఆ దిశగా కవితాప్రక్రియను కొనసాగించాడు గురజాడ.

గురజాడ పూర్వమున్న సంప్రదాయ పద్య విద్యను, కీర్తన విధానాన్ని వదలిపెట్టి సామాన్య జన పరిభాషలో పాడుకోడానికి అనువైన మాత్రా చందస్సులో గేయాన్ని వాడుకొని, ఆధునిక భావాలతో కథలను చెప్పడానికి పూనుకొన్నాడు. కథలను ఎలా చెప్పాలో తెలిసినవాడు కనుక తాను వ్రాయబోతున్న క్రొత్త ముత్యాల సరాల గేయాల్లో తన కథన కౌశల్యాన్ని జోడించి వాటిని ఆకట్టుకొనేలా చిత్రించాడు.

గురజాడ ముత్యాల సరాల గేయాల్లో చూపిన కథనకౌశల్యం అద్వితీయం. అనన్యసాధ్యం. అదో కళాత్మక అద్భుత ప్రక్రియ. గురజాడ కథన కౌశల్యానికి పట్టు కొమ్మలుగా కన్పించే పది ముత్యాల సరాల గేయాలలో మూడు అత్యంత ప్రతిభావంతంగా కన్పిస్తాయి. అందులో మొదటిది 'లవణరాజు కల', రెండవది 'కన్యక', మూడవది 'పూర్ణమ్మ'.

'లవణ రాజు కల' లో నిశ్చలమయిన ప్రేమ ముందు కులాల అడ్డుగోడలు కుప్పకూలుతాయన్న సత్యాన్ని కళ్ళ ముందు నిలుపుతాడు. 'అంటరానివాళ్ళ'ని అపహాస్యం చేసే సంఘ దౌష్ట్యాన్ని నిరసిస్తాడు. మలిన దేహుల్ని మాలలని, మలిన చిత్తులకు అధిక కులాన్ని కట్టబెట్టిన వర్ణధర్మమూ ఒక ధర్మమేనా ? "ఇది అధర్మమంటూ" వర్ణ వ్యవస్థను తీవ్రంగా దుయ్యబట్టడం యీ కథా గేయంలో కన్పించి పాఠకుల్ని ఆలోచింపజేస్తుంది.

ఇక 'కన్యక' గేయంలో 'తాను తలచిందే ధర్మం, తాను చెప్పిందే శాస్త్రం' అని విర్రవీగే అహంకార పాలకులకు, కాసు వీసం కొరకు తమ పిల్లల జీవితాలను మంటగలిపే తల్లిదండ్రులకు కనువిప్పు కల్గించే సన్నివేశాలను చిత్రించి కళ్ళముందు నిలబెడతారు. తనను చెట్టబట్టాలనుకొన్న రాజుకు చిక్కకుండా ఆత్మాభిమానంతో అగ్నికి తనను ఆహుతి చేసి కొన్న 'కన్యక' స్త్రీలకు మార్గదర్శకం కావాలని కథలో ధ్వనింపజేసారు గురజాడ.

'పూర్ణమ్మ' కథ గురజాడ ముత్యాలసరాల గేయాల్లో ప్రతిభావంతమైన రచన. బాల్య వివాహాల మీద గురజాడ సంధించిన అస్త్రంగా యీ పూర్ణమ్మ కథ కన్పిస్తుంది. కరుణరసం చిప్పిల్లే యీ కథా కావ్యాన్ని చదివిన వారూ, విన్నవారూ తప్పక కన్నీళ్ళు నింపుతారు. అంత హృదయదగ్గంగా కథను నడిపారు గురజాడ. సమకాలీన బాల్య వివాహోదంతాన్ని బలీయంగా చిత్రించిన కథ పూర్ణమ్మ కథ. ఆనాడు సంఘాన్ని పీడించిన దురాచారాల్లో కన్యాశుల్కమొక్కటి. ధనాశాపరులైన తల్లిదండ్రులు తమ ముక్కుపచ్చలారని బిడ్డలను వృద్ధులకిచ్చి డబ్బుకమ్ముకొనే హేయగుణాన్ని యిందులో తీవ్రంగా దుయ్యబట్టాడు గురజాడ.

తరుణ వయస్కురాలైన పుత్తడి బొమ్మవంటి పూర్ణమ్మ ఆమె తల్లిదండ్రులు కాసుకులోనై ముసలివానికి కట్టబెట్టారు. ఆ ముసలిని చూచి పూర్ణమ్మ ముఖ కమలం వాడింది. తోటి పిల్లలు 'మొగుడు తాత'యని గేలి చేస్తుంటే కుంచించుకుపోయింది. విధిరాతకు పరిపరి విధాలా చింతించింది. సాయంత్రం దుర్గ గుడికి పూజా నిమిత్తం వెళ్లింది. అలా వెళ్ళిన పూర్ణమ్మ మళ్ళీ గుడి నుండి తిరిగిరాలేదు. ఆ సందర్భంలో గురజాడ చేసిన వర్ణన చాలా యుక్తి యుక్తంగా ఉంటుంది. "కన్నుల కాంతులు కలువలు చేరెను, మేలిమి చేరెను మేని పసల్, హంసల చేరెను నడకల బెడగులు, దుర్గను చేరెను పూర్ణమ్మ" అంటూ పూర్ణమ్మ దుర్గలో లీనమవడాన్ని (మరణించడాన్ని) ఎంతో కళాత్మకంగా వర్ణించి కథకు చక్కని ముగింపునిస్తాడు గురజాడ. కన్నుల కాంతిని కలువల నుండి, మేని పసలను

బంగారం నుండి, నడకల బెడగలను హంసల నుండి అరువు తెచ్చుకొన్న పూర్ణమ్మ మరల వాటిని తానెక్కడి నుండి తెచ్చుకొన్నదో వాటికే యిచ్చేసిందని, ఆమె అస్తమించిందన్న విషయాన్ని గురజాడ అద్భుతంగా వర్ణిస్తాడు. తనకథన కౌశల్యాన్ని ప్రదర్శిస్తాడు.

కథను ముగించడంలోను, ప్రారంభించుటలోను కూడా గురజాడ తన కథన కౌశల్యాన్ని ప్రదర్శిస్తాడు. "మేలిమి బంగరు మెలతల్లారా, అమ్మలగన్న అమ్మల్లారా, విన్నారమ్మా మీరీ కథను" అంటూ మొదలెట్టి ఆసక్తి జనింపజేస్తూ "కొండల నడుమా కోనొకటున్నది" అంటూ కథలోకి పఠితుల్ని నేరుగా తీసికెళ్ళి అబ్బురపరుస్తాడు. కథన చాతుర్యం తెలిసినవాడు కనుక కథను కుంటుపడనీక సూటిగా చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తాడు.

భర్తను చూడగానే తన ముద్దు ముచ్చటలు మాసిపోయాయని, తన ముఖ పద్మము వాడి పోయిందని పూర్ణమ్మ గురించి చెప్పడంలో, అనవసర పదాడంబరాలజోలికి పోని, పదాలను పొందికగా పొదుపుగా వాడే గురజాడ మనకు కన్పిస్తాడు. పదాల పొదుపుతో బలమైన అభివ్యక్తిని సాధించే కథన శిల్పం అయనలో కనిపిస్తుంది. సాయంకాలమైంది ఆవులూ, పెయ్యలు మందలు చేరాయి. పిట్టలు చెట్లను గుమిగూడాయి. మింట చుక్కలు మెరుస్తున్నాయి. కొండల్లో చీకటి నిండింది. మేతకు మేకాలు మెసలుతున్నయ్. దుర్గకు మెడలో హారాలు అమరాయి. అనే మాటల్లో చీకటి పడ్డ విషయాన్ని సూర్యాస్తమయ దృశ్యాన్ని కళ్ళముందు నిలిపి తన పదాల పొందికతో పఠితల మనస్సులకు భావోద్వేగాన్ని కల్గిస్తాడు. హృదయాలకు హత్తుకొనేటట్లు కథను నడిపిస్తాడు.

గురజాడ తన కథన కౌశల్యాన్ని యీ మూడు ముత్యాల సరాల గేయాల్లో రమణీయార్థ ప్రతిపాదితంగా, రసవంతంగా ప్రదర్శించారు. పఠితల్లో ఉత్సుకతను, ఉత్కంఠను రేపుతూ కథను కళాత్మకంగా, సజీవ సమకాలీన సమస్యల చిత్రణతో నడుపుతూ ఆకట్టుకొంటాడు. "జీవితాన్ని నూతన దృక్పథంతో దర్శించి కథా కవితా రూపంలో దాని తత్వాన్ని అన్వయించడానికి ప్రయత్నించాను" అన్న గురజాడ మాటలను యీ మూడు కవితా రూప కథలు ప్రతిభావంతంగా నిరూపిస్తాయి. సంఘ సంస్కరణను సాధనంగా తన కావ్యకళను కథలకు అన్వయించి చెప్పి అందులో సఫలీకృతుడయ్యాడు గురజాడ.

* * * *

నా రైతు ఏమయ్యాడు ?

– యస్. హరిప్రసాద్

బి.కామ్. (తె.మీ) ప్రథమ

కోడి కూతకు ముందే నిద్రలేచి తరలించటానికి సిద్ధంగా ఉంచిన పంటను తీసుకుని పట్టణానికి బయలుదేరాడు రామయ్య. కొన్ని గంటల తర్వాత పట్టణానికి చేరుకుని మార్కెట్టుకు వెళ్లాడు. ఆ సమయంలో కొనుగోలు వ్యాపారస్తులు ఎవరూ లేకపోవడంతో ఏదైనా కొద్దిగా ఎంగిలిపడుదాం అనుకుని మార్కెట్టు బయటికి వచ్చాడు. ఒకే వీధిలో హోటళ్లు వరుసగా ఉండటంతో అందరూ వారి వారి హోటళ్లలోకి రమ్మని పిలుస్తున్నారు. రామయ్యకు అంతా కొత్తగా ఉంది. ఎందుకంటే పట్టణానికి ఎప్పుడూ రాలేదు. పంట అమ్మాల్సివస్తే ఎపుడూ అతని ఊరి రెడ్డి కొనేవాడు. అంతా గోలగోలగా ఉంది అతనికి. ఎందులోకి వెళ్లాలో అంతుపట్టక తిరుగుతూ ఉన్నప్పుడు లారీలోని మూటలను మోస్తూ ఒక కూలీ కనపడ్డాడు. చూసిన ముఖంలా అనిపించింది రామయ్యకు. కొద్దిగా వయసు మల్లడంతో కంటి చూపుసరిగా ఆనక దగ్గరికెల్లి చూద్దామనుకుని వెళ్లాడు. తీరా వెళ్లి చూస్తే అతని చిన్ననాటి స్నేహితుడు కృష్ణయ్య కనబడ్డాడు. ఆకలిని మరచి పోయిన రామయ్య ఆనందంతో కృష్ణయ్యను "ఏరా! కిట్టిగా, ఎలా

ఉన్నావు ! చాలా రోజులయింది చూసి "ఏమి ఇక్కడున్నావు? పిల్లోల్లంతా బాగున్నారా ?" అని పలకరించాడు. కృష్ణయ్య కూడా చాలా ఆనందంతో "నువ్వా రామయ్య ? ఏమి ఇలా వచ్చావు. ఏం సంగతి ? అంతా బాగున్నారా ? అన్నాడు.

చాలా రోజుల తర్వాత కలిసారు కదా ! పాపం చాలా సేపు మాట్లాడుకున్నారు. మాట్లాడుతూ రామయ్య "ఏరా ! కృష్ణయ్య ! నువ్వు మీ పెద్ద అబ్బాయికి పట్టణంలో ఉద్యోగం అని కన్నతల్లి లాంటి పొలాన్ని, ఇంటిని అమ్మి, ఉన్న ఊరిని వదిలేసి ఇక్కడకు వచ్చావు. ఇక్కడ మీ అబ్బాయి, మనవళ్ళు, మనువరాళ్లతో సంతోషంగా ఉంటావనుకున్నాను. ఇలా కూలి పని చేస్తున్నావేమి ? అని అడిగాడు. కృష్ణయ్య "నిజమే ! మా అబ్బాయికి మంచి ఉద్యోగం వచ్చింది, మంచి భార్య వచ్చింది. మంచి జీవితం వచ్చింది. అలా అన్నీ మంచి మంచివి వచ్చిన తర్వాత ఆ మంచి రావటానికి కారణమైన ఈ తండ్రి చెడ్డగాను, వానికి అడ్డుగాను కనపడ్డాడు. భార్య మాటలు విని నన్ను ఇంట్లో నుంచి వెళ్ళగొట్టాడు. తల్లి లాంటి పొలం ఉన్నప్పుడు పది మందికి పెట్టిన చెయ్యితో పది మందిని అడుక్కోవడం చేతకాక ఇలా ఈ వయస్సులో కూడా కష్టపడుతున్నాను. చచ్చిపోదామంటే చావురాలేదు. ఉందామంటే చేత కావడం లేదు. ఏం చేయాలో అర్థంకాక కాలమే ఏదో ఒకటి నిర్ణయిస్తుందని దేవుని మీద భారమేసి ఇలానే ఉన్నాను" అన్నాడు.

అది వినగానే రామయ్య హృదయం చలించిపోయింది. కంటి నిండా నీళ్లతో గద్గద స్వరంతో "రాజాలా బ్రతికావు కదరా ! నిన్ను ఇలాంటి పరిస్థితిలో చూస్తానని, నీ గురించి ఇలా ఇన్ని విషయాలు వింటానని అనుకోలేదు. ఒక ముద్ద అన్నం పెట్టడానికి నీ కొడుకులకు వీలు లేదా ? మరీ అంత బరువైపోయావంటనా ? పోనీ మిగతా ఇద్దరు కొడుకుల దగ్గరికి అయినా వెళ్ళకూడదా?" అని ప్రశ్నించాడు. "ఎవరి దగ్గరికెళ్లి ఏం లాభం రా ? పెద్దోని దగ్గరికెళితే రెండవ వాని దగ్గరకు పొమ్మని, వాని దగ్గరికెలితే చివరివాని దగ్గరకెల్లమని" అంటారు. అందరి దగ్గరికి తిరిగి తిరిగి చెప్పులు అరుగుతున్నాయి కానీ వారి హృదయాలు కరగలేదు. పున్నామ నరకం నుండి తప్పిస్తారని, చివరి వరకూ తోడుంటారని అన్నీ అమ్మి వాళ్ళని చదివించి ప్రయోజకుల్ని చేసాను. చిన్నప్పుడు నా గుండెల మీద ఆడుకుంటూ తంతున్నపుడు అనుకోలేదు. పెద్దయ్యాక గుండెలు పగిలేలా తంతారని. నేను ఎవరికీ భారం కాకూడదు అనుకుని ఇలా బ్రతకాల్సి వస్తోంది" అని కృష్ణయ్య కన్నీళ్ళ పర్యంతం అయ్యాడు.

తరువాత కృష్ణయ్య కన్నీళ్లను తుడుచుకుంటూ "సరేలేరా ! నా సోది ఏం వింటావులే ? ఏం ఎప్పుడూ పల్లె విడిచి రానిది ఇలా పట్టణానికి వచ్చావు" అని రామయ్యను అడిగాడు. "ఏం లేదు రెండో అమ్మాయికి పెండ్లి అనుకున్నాను. మొదటి అమ్మాయి పెండ్లికి మన ఊరి రెడ్డి దగ్గర పొలం తాకట్టుపెట్టాను. ఇపుడు ఆస్తులు ఏమీ లేవు నా భూమినే కౌలుకు తీసుకున్నాను. పండిన పంటను మన ఊరి రెడ్డికి అమ్మితే వాడు మోసం చేసి పంటను కొని కౌలుకు సరిపోయింది అంటాడు. ఒక్క రూపాయి కూడా నాకు ఇవ్వడు. ఇక అమ్మాయి పెండ్లి ఎలా చేస్తా చెప్పు. అందుకే ఇక్కడ పంటను అమ్మితే కొద్దిగా అయినా లాభం వస్తుంది. దానితో రెడ్డికి కౌలు డబ్బులు ఇవ్వచ్చు. అమ్మాయికి పెండ్లి చెయ్యచ్చు". అనుకుని వచ్చాను అని అన్నాడు. అది విన్న కృష్ణయ్య అలాగా ! అదిసరే ఎలా ఉందిరా మన పల్లె" అని అడిగాడు.

"ఏమని చెప్పాలి రా ! నీకు తెలియనిదా ! వర్షాలు లేవు. మోటర్లు అయినా వాడుదాం అనుకుంటే ప్రభుత్వం మనతో కరెంట్ బిల్లులు కట్టించుకుంటుందే కాని కరెంట్ మాత్రం ఇవ్వదు. పశువులకు మేతలేదు. మాకు తినడానికి గింజలు కూడా లేవు. వర్షం పడిన మట్టి వాసన చూసి చాలా రోజులయింది. పంట కోసం అప్పులుచేసి ఎరువులు, పురుగుల మందులు కొంటే ఆ అప్పు తీర్చలేక వ్యవసాయం

చేయలేక ఆ పురుగుల మందులే రైతుకు చావడానికి ఉపయోగపడుతున్నాయి. చాలా మంది చుట్టు ప్రక్కల కొండల్లో, గుట్టల్లో రాళ్ళుకొట్టడానికి వెళుతున్నారు. కొంతమంది పిల్లలను పస్తులుంచలేక వారిని పట్టణంలో హోటళ్లలో పనిచేయడానికి, లారీలలో క్లీనర్లుగాను పంపి వారి జీవితాలను బలి చేస్తున్నారు.

నీ కొడుకులాంటి పల్లె యువకులు కొంత మంది ఉద్యోగాల పేరుతో పట్టణాలలోనే ఉంటూ పల్లెకు రావడమే మానేశారు. ఎప్పుడో పస్తులతో తల్లో, తండ్రో చస్తే వచ్చి ఒక ఏడుపు ఏడ్చి ఆస్తులు పంచుకుని వెలుతున్నారు. ఇలా అధ్వాన్నంగా ఉంది పల్లె" అని వివరించాడు రామయ్య.

అది విన్న కృష్ణయ్యకు పల్లెలో ఉన్నా, పట్టణంలో ఉన్నా ఒకటే అనిపించింది. ఏమంటే పల్లెలో ఉంటే కన్న తల్లితో ఉన్నట్లు ఉంటుంది. అందుకే, చనిపోయే ముందయినా తన పల్లెలోనే ఉండి చనిపోదాం అనుకున్నాడు మనసులో. అంతలోనే పంటను అమ్మి తిరిగి వచ్చి కలుస్తానని రామయ్య వెళ్లాడు.

రామయ్య పంటను ఊరిలో రెడ్డికి అమ్మినా బాగుండేది. కనీసం అతని అప్పు అయినా తీరేది. తన కండలు కరిగించి, రక్తాన్ని చెమటగా మార్చి ఎన్నో వ్యయ ప్రయాసలతో పంటను పండించి పట్టణానికి తీసుకువస్తే ఇక్కడ న్యాయం జరుగుతుందని భార్య బిడ్డలకు నాలుగు ముద్దలు పెట్టవచ్చు, కూతురుకు పెండ్లి చెయ్యవచ్చు అని అనుకున్నాడు. ఎంతో ఆశతో, ఆరాటంతో వచ్చాడు. ఇక్కడ కూడా వంచన ఎదురయింది. అనుకున్న లాభం కాదు కదా అసలు ధర కూడా రాలేదు అతని పంటకి. పాపం! దగాకోరులయిన దళారీల చేతిలో మోసపోతానని అనుకుని ఉంటే ఇంత దూరం వచ్చేవాడు కాదేమో రామయ్య ! గుండె నిండా బాధతో కంటి నిండా నీటితో వస్తూ ఉన్నాడు. అంతలో ఏదోపెద్ద అరుపు వినిపించింది. క్షణాల్లో జనం అంతా గుమికూడారు. వెళ్లిచూసాడు రామయ్య. అక్కడ లారీ చక్రాల కింద రక్తం మడుగులో కొట్టుకుంటూ చావు బ్రతుకుల స్థితిలో కృష్ణయ్య ఉన్నాడు. నిమిషాలలో కృష్ణయ్య చనిపోయాడు. అది చూసిన రామయ్యకు ఏడుపు ఒక్కసారిగా వచ్చేసింది. అప్పటికే బాధలో ఉన్న రామయ్యకు మిత్రుని చావు ఎంతో కలిచివేసింది. కానీ, పాపం ఏమీ చేయలేని స్థితి అతనిది. అలాగే బాధపడుతూ తిరిగి తన పల్లెకు బయలుదేరాడు.

రామయ్య మనసులో ఎన్నో ఆలోచనలు మెదులుతున్నాయి. అతని జేబులో ఉన్న డబ్బుతో పెళ్ళి చేయలేని పరిస్థితి అతనిది. ఒక వేళ పెళ్లి ఆగిపోతే. అవమానం జరుగుతుంది. పరువు పోతుంది. తన కూతురు భవిష్యత్తు ఏం అవుతుందో అని ఆలోచన. పట్టణానికి రావటానికి ముందు కూతురు, భార్య తీసుకురామన్నవి తీసుకోకుండానే వెలుతున్నాడు. ఇంటి దగ్గర అంతా ఎంతో ఆశగా తన కోసం ఎదురుచూస్తు ఉంటారు. మరో పక్క అప్పు తీర్చలేదు. ఊరికి వెళితే రెడ్డి తనను ఎలా నిందిస్తాడో అన్న భయం. ఇంకొక పక్క కళ్లెదుటనే మిత్రుని మరణం, అన్నీ ఆలోచిస్తూ బాధపడుతూ వెలుతున్నాడు రామయ్య. అంతలోనే ఒక్కసారిగా కుప్పకూలిపోయాడు. అంతే, రామయ్య మరణించాడు. కాదు కాదు ఒక రైతు గుండెపోటుతో చనిపోయాడు.

"దేశానికి పల్లెలు పట్టు కొమ్మలు" అని ఒకప్పటి నిస్వార్థనేత అంటే ఈనాటి మన నాయకులు "పదవికి పల్లెలు కేవలం పెట్టుబడి కొమ్మలు" అని మార్చేసి రైతు జీవితాలతో ఆడుకుంటున్నారు. పదవుల కోసం, పరపతి కోసం అవసరమయిన రైతు ఈనాడు వేధించబడ్డాడు, దగాపడ్డాడు, చివరకు మృత్యువు బారినపడి శవంగా మారాడు.

* * * *

శశికరం

– కె. సౌమ్య
యం.ఇ.సియస్. ద్వితీయ

అనగనగా ఒక రాజు. ఆ రాజు పేరు ముక్కంటీశ్వరుడు. ఆయన భార్య పేరు మంజరి. ఆయన కాశీ ప్రాంతమును పాలించేవాడు. ఆ రాజుకు నలుగురు కుమార్తెలు. వారి పేర్లు చిత్ర, శ్రావ్య, సుగుణ, సాహితి. ఆ నలుగురు ధైర్యసాహసాలు కలవారు. అన్ని విద్యల్లో ఆరితేరారు. ఆ నలుగురిలో చిన్నది సాహితి గొప్ప నైపుణ్యం కలది. ఏ విషయమైనా ఇట్టే అర్థం చేసుకొని దానికి తగిన పరిష్కారాన్ని చెప్పేది. చాలా చురుకైనది, మాటల నేర్పరి. సాహితికి కథలంటే చాలా ఇష్టం. చిన్నప్పటి నుండి ఎవరైనా కథలు చెబితే అవి నిజమా కావా ? అని ఆలోచించేది. కాబట్టి సాహితికి ఆలోచనా శక్తి మెరుగుబడింది. సాహితికి తన నాన్నగారు చెప్పిన ఒక ఘటన తన మనస్సులో నాటుకుపోయింది. దాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలని తన మనస్సులో తాను ఎప్పుడూ పరితపించేది. ఆ ఘటన ఏమిటంటే....

రాజైన ముక్కంటీశ్వరుని పూర్వీకుడు శంభుడు శివుడిని బాగా ఆరాధించేవాడు. ఒకమారు శివుడు ఆయన భక్తికి మెచ్చి ప్రసన్నుడయినాడు. అపుడు శంభుడు ఆనందపరవశుడై స్వామికి ప్రణామము చేశాడు. శివుడు అతనితో "ఓ కుమారుడా ! నీ భక్తికి, నీవు ప్రజలపై చూపించిన ప్రేమాభిమానాలకు, నేను ఆనందించితిని. నీవు కోరిన కోర్కెలను తీర్చుదును" అని పలికాడు. అప్పుడు శంభుడు "నా సొంతమునకు నీవేమియును ఇవ్వవద్దు. ప్రజలు ఏ కష్టానికి గురికాకుండా వారికి అన్ని వేళల జయము కలుగునట్లుగా ఒక వస్తువును ప్రసాదించుము" అని కోరాడు. అప్పుడు శివుడు అతని మాటలకు పరవశించి, శశికరము అనే స్వర్ణముతో కూడిన శంఖమును ఇచ్చి, "ఎవరైనా ప్రాణములు విడిచినచో వారి చెవులవద్ద శంఖమును ఉంచి మూడుసార్లు ఊదినచో అతడు మరల జీవము పోసుకొని మామూలుగా బ్రతకగలడు" అని చెప్పెను. శివుడు మరల శంభునితో "వయసుపైబడి మరణించినవారి పట్ల ఇది ఏమాత్రమూ ఉపయోగపడదని" చెప్పి అదృశ్యమైనాడు. ముక్కంటీశ్వరుని తాతగారు శంభుడు ఎంతో సంతోషించాడు. స్వర్ణముతో కూడిన శంఖమును ఎక్కడా విడిచిపెట్టకుండా తన దగ్గర జాగ్రత్తగా ఉంచుకొన్నాడు.

ఒకరోజు ఆ శంభుడు రాజ్యములోని ప్రజలు ఏ విధంగా ఉన్నారని పర్యవేక్షించి రాత్రి అంతఃపురానికి వచ్చి, అలసిపోయినవాడై నిద్రించాడు. అప్పుడు సేవకుడు శంభునికోసం ఆహారాన్ని తెచ్చి కిందపడిఉన్న శంఖమును చూశాడు. శంఖముతోగల ఉపయోగమును తెలసినవాడై దానిని అపహరించి ఎవరికి కనబడకుండా అంతఃపురం వెనుక ద్వారముగుండా వెళ్ళిపోయాడు. అతడు అలావెళుతూ ఒక కారడవికి చేరుకొని. చనిపోయిన సింహమును చూశాడు. ఆ సైనికుడు శంఖము పని చేస్తుందో లేదో చూడాలని తలచి, బుద్ధిహీనుడై దానిని సింహముపై ప్రయోగించాడు. శంఖము పుణ్యమా అని సింహము బ్రతికి, ఎదురుగా ఉన్న సేవకుని చూసి గర్జించి అతనిని చంపి, ఆహారముగా స్వీకరించి వెళ్లిపోయింది. శంఖము అక్కడే ఒక చెట్టుకిందపడి ఉండిపోయింది.

రెండు రోజుల తర్వాత ఒక సన్యాసి తన తపస్సును ముగించుకొని ఆ మార్గమున వస్తూ సూర్యుని తీవ్రత ఎక్కువగా ఉండడంతో అలసిపోయిన వాడై సేదతీర్చుకోవడానికి చెట్టు క్రిందకు చేరాడు. ఆ సన్యాసి పేరు విశ్వనాథుడు. ఆ సన్యాసికి ఏదో కాలికి తగిలినట్టు అయి క్రిందకు చూసి, స్వర్ణముతో కూడిన శంఖమును గమనించి చేతిలోకి తీసుకొని, తన దివ్యశక్తితో దాని గురించి తెలుసుకొని తన మనస్సులో "స్వర్ణముతో కూడిన

శంఖము అద్భుతమైనది. దాని వలన ప్రపంచానికి చాలా మేలు జరుగుతుంది. కాబట్టి ఈ శంఖాన్ని గొప్ప వ్యక్తిత్వం ఉన్నవారికే అందించాలి. ఇది ప్రజలకు తోడ్పడేలా ఉండాలి" అని నిర్ణయించుకొన్నాడు. అప్పటి వరకు ఈ శంఖాన్ని భద్రంగా ఉంచాలి. ఏ అయోగ్యునికైనా ఇది లభించినచో అనేక అనర్థములు సంభవించవచ్చును. కాబట్టి దీనిని రక్షించుకోవాలి అని తలిచాడు. తరువాత ఆ సన్యాసి శంఖమును బంగారు పెట్టెలో ఉంచిదానిని సముద్రపు అడుగుభాగమున ఒక రజత గృహములో దాచాడు. ఆ వెండి గృహమునకు 13 ద్వారములున్నాయి. అంటే పదమూడు గదులున్నాయి. పదమూడవ గదిలో ఆ బంగారు పెట్టెను ఉంచాడు. బంగారు పెట్టెను సాధించాలంటే పన్నెండు గదులకుగల పన్నెండు ఆటంకములను ఎదుర్కొని ముందుకు వెళ్ళాలి. మొదటి గదిలో మొసలి, రెండవ గదిలో పదితలల పాము, మూడవ గదిలో సింహము, నాల్గవ గదిలో పెద్ద పెద్ద ముళ్లు కలిగిన దారి. ఐదవ గదిలో చిరుతపులి, ఆరవ గదిలో మత్తెక్కిన ఏనుగులు, ఏడవ గదిలో తేళ్ళతో కూడిన దారి, ఎనిమిదవ గదిలో నరరూప రాక్షసుడు, తొమ్మిదవ గదిలో నిప్పు మంటలు, పదవ గదిలో బురదగుంట, పదకొండవ గదిలో తోడేళ్లు. పన్నెండవ గదిలో అన్ని విద్యలు వచ్చిన గురుడు అనే వ్యక్తి ఉన్నారు. ఈ పన్నెండు ఆటంకాలను ఛేదించి ముందుకు వెళ్లాలి. ఈ విషయాన్నంతా అతడు ఒక పుస్తకంలో వ్రాసి ఉంచాడు. సన్యాసి ఆ పుస్తకమును ఒక మందిరములో పార్వతి మాత విగ్రహము కింద ఒక పెట్టెలో ఉంచాడు.

సాహితికి తమ నాన్నగారు తమ పూర్వీకులు అర్చించిన శంఖాన్ని గురించి చెప్పేవారు. కాని, అది ఏమైనదో ఎక్కడ ఉన్నదో ఎప్పుడు చెప్పలేదు. నిజానికి ఆ విషయం ఆయనకూ తెలియదు. అప్పటి నుండి సాహితికి శంఖము గురించి తెలుసుకోవాలని ఇష్టం ఏర్పడినది. సాహితి పెద్దదయ్యేసరికి తన కోరిక కూడా బలపడింది.

సాహితి ఒక రోజు తన సోదరీమణులు చిత్ర, శ్రావ్య, సుగుణలతోపాటు చెలికత్తెలతో అడవికి వెళ్ళింది. సాహితి ఆడుతూ కొంచెం ముందుకు వెళ్ళిపోయింది. తరువాత సోదరీమణులు, చెలికత్తెలు సాహితిని చాలా సేపు వెతికి కనిపించకపోవడంతో చేసేదిలేక చివరిగా రాజ్యానికి వెళ్ళిపోయారు. జరిగినదంతా రాజుకు చెప్పగా రాజు చాలా బాధతో కూతురు కనిపించలేదని, తన కుమార్తె ఎక్కడ ఉన్నా వెదికి తీసుకురావాలని సైనికులను ఆజ్ఞాపించారు. సైనికులు అడవిలో వెతకడం ప్రారంభించారు.

సాహితి అలా అడవిలో భయపడుతూ చేసేదిలేక ముందుకు వెళుతూ, వర్షము వచ్చునట్టు సూచనలు కన్పించగా. ఎదురుగా ఉన్న ఒక మందిరములోనికి ప్రవేశించింది, అక్కడ ఉన్న పార్వతీ మాతకు నమస్కరించి, నన్ను తిరిగి మా కాశీ పట్టణమునకు సురక్షితముగా చేర్చమని తన మనస్సులో ప్రార్థించింది. ఆ సమయమున ఎక్కువ గాలులు వీచడంతో పార్వతిమాత విగ్రహం పడిపోతుండంతో మాత విగ్రహాన్ని సాహితి పట్టుకొన్నది. అప్పుడు సాహితి విగ్రహము క్రింద ఉన్న పెట్టెను చూసి దానిని తీసుకొని విగ్రహాన్ని అదే స్థలంలో నిలిపింది. సాహితికి ఆ పెట్టెలో ఒక పుస్తకం కనిపించింది. ఆ పుస్తకం సన్యాసి శంఖమును గూర్చి వ్రాసి ఉంచిన పుస్తకమే. సాహితి అందులో వ్రాసిన విషయాలన్నీ అర్థం చేసుకొని సంతోషపడింది. ఆ పుస్తకాన్ని తన దగ్గర జాగ్రత్తగా ఉంచుకొని నిద్రపోయింది. తెల్లవారిన తరువాత, సాహితి తిరుగు ప్రయాణం చేసింది. దారిలో ఆమెకు రాజుగారు పంపిన సైనికులు ఎదురయ్యారు. తన దగ్గరకు తిరిగి వచ్చిన కుమార్తె సాహితిని చూసి రాజు ఆనందపడ్డాడు. సాహితి తనకు లభించిన పుస్తకమును తండ్రికి చూపి ఈ పుస్తకములో శంఖము ఎక్కడ ఉన్నదో వ్రాసి ఉన్నది. అదే విధంగా ఆటంకములు కూడా వ్రాసి ఉన్నవి అని చెప్పింది. రాజు సాహితి చెప్పిన మాటలు విని సంతోషించాడు. కాని అందులో ఉన్న అపాయములు గుర్తించి బాధపడ్డాడు. కాని, సాహితి చిరకాల కోరిక "శశికరము"ను సాధించుటయే కాబట్టి అందుకు ఎదురయ్యే అన్ని కష్టములు భరిస్తానని తండ్రితో చెప్పింది. రాజు తన కూతురు లక్ష్యానికి సంతోషించి "సరే నీ కోరిక తప్పక నేరవేరుతుంది. నీవు

వెళ్లేటప్పుడు వినాయకుని దర్శనం చేసుకో విజయానికి నిదర్శనం వినాయకుడు" అన్నాడు. సాహితి తండ్రి చెప్పినట్లుగా వినాయకుడిని చాలా భక్తి శ్రద్ధలతో ఆరాధించింది. వినాయకుడు సాహితి భక్తికి పరవశించి ప్రసన్నుడై ఒక కత్తిని ప్రసాదించాడు. సాహితి కత్తితో సహా సముద్రములో ప్రవేశించి వెండి గృహమును వెదుకుట ప్రారంభించింది. సాహితి ప్రయత్నము ఫలించి వెండి గృహములోనికి ప్రవేశించింది. వినాయకుని కృప మేరకు సాహితి పదకొండు ఆటంకములను దాటి పన్నెండవ గదిలో వెళ్ళింది. అక్కడ ఉన్న గురుడు అనే వ్యక్తితో యుద్ధము చేసి విజయము సాధించింది. సాహితి చివరగా బంగారు పెట్టెలోని స్వర్ణముతో కూడిన శంఖమును తీసుకొని రాజ్యమునకు వచ్చింది. ముక్కంటీశ్వరుడు తన కుటుంబ సభ్యులు, సాహితి సాహసానికి చాలా అభినందించారు. రాజ్యములో ''శశికరము''ను చాలా జాగ్రత్తగా కాపాడసాగారు. సాహితి "శశికరము" సాధించింది కాబట్టి తన తదనంతరం "శశికరము" సాహితికి అందవలెనని ముక్కంటీశ్వరుడు ఆదేశించాడు. అలా శశికర శంఖము ద్వారా రాజ్యములోని ప్రజలు ఏ సమస్యలు లేకుండా శాంతముగా జీవించునట్లు సాహితి చూచుకొన్నది.

నీతి : సాహితి తన ధైర్యసాహసాలతో శంఖాన్ని పొందిన ఈ కథ ద్వారా మనకు క్రింది నీతులు తెలుస్తాయి. ప్రతి మనిషి శ్రద్ధ, భక్తితో దైవాన్ని పూజించాలి. మంచి కార్యములు చేయాలి. దృఢసంకల్పాన్ని కలిగి ఉండాలి. ఆత్మ విశ్వాసం మరియు ధైర్యముతో ఆ సంకల్పాన్ని నేరవేర్చుకొని విజేతగా ఎదగాలి, సమాజానికి ఉపయోగపడాలి. ప్రతి ఒక్కరు ఎదిగినకొద్దీ ఒదిగి ఉండాలి. అప్పుడే తమ జీవితానికి సార్థకత ఉంటుంది.

****

వాఙ్మూలం

– చిలుకూరి దీవెన
లెక్చరర్, తెలుగు విభాగము

"ఏయ్ సుధా ! నీకే ఫోన్, శ్రీవాణి లైన్‌లో వుంది" అంది అమ్మ నేను రిసీవర్ అందుకోగానే–

"హలో సుధా ! ఎందుకే నిన్న కాలేజీకి రాలేదు. ఈ రోజన్నా వస్తున్నావా ? ఇవాళ సెకెండ్ పీరియడ్ మనకి టెస్టు వుంది. గుర్తుందా ?" అంటూ శ్రీవాణి గొంతు వినిపించింది.

"ఆ! ఆ! గుర్తుంది లేవే, మొన్న మా అత్తవాళ్ళు బళ్ళారి నుంచి వచ్చారు. వాళ్ళున్నారని నిన్న రాలేదు. ఇప్పుడు వాళ్ళు ఊరికి బయలుదేరారు. బస్సెక్కించి కాలేజీకి వస్తాలే" అన్నాను.

"కాస్త త్వరగా రావే ! నిన్న జరిగిన విషయమొకటి నీతో చెప్పాలి" అంది దాని గొంతులో కాస్త ఆందోళన ధ్వనించింది.

"ఏమిటే అది ? ఇప్పుడే చెప్పు"! అన్నాను ఆత్రంగా.

"అది ఫోన్‌లో చెప్పే విషయం కాదులే – లతకి సంబంధించినది. ఎట్లా కాలేజీకి వస్తున్నావుగా అక్కడే చెబుతాను" అనేసి ఫోన్ పెట్టేసింది.

''లతకి సంబంధించినదా ? ఏమయి వుంటుందబ్బా ? ఈ శ్రీవాణి ఎప్పుడూ ఇంతే అన్నీ సస్పెన్సులో పెడుతుంది.

మా అత్తవాళ్ళని బస్సెక్కించాక కాలేజీకి బయలుదేరుదామని చూస్తే సైకిలు పంక్చరయింది. అక్కడికి దగ్గర్లోనే వున్న సైకిలు షాపులో పంక్చరు వేయించుకొని కాస్త ఆలస్యంగానే బయలుదేరాను కాలేజీకి. శ్రీవాణి ఫోన్ చేసిన క్షణం నుంచీ నేను ఏపని చేస్తున్నా నా తలలో లత గురించిన ఆలోచనలే ముసురుకుంటూ వున్నాయి.

లత గురించి చెప్పాలంటే ఎంతయినా చెప్పొచ్చు. నాకు ఊహ తెలిసినప్పటి నుండీ ఒక మంచి ఫ్రెండ్ వుందీ

అంటే అది లతే. అది నాకు ఫ్రెండ్ అయి రెండేళ్ళే అయినా, మేమిద్దరం ఎన్నో జన్మల నుంచీ స్నేహితులమేమో అనిపిస్తూ వుంటుంది. అది నాకు పరిచయమయిన మొదటి రోజు నాకింకా బాగా గుర్తు...

ఆ రోజు నాకు డిగ్రీ కాలేజీలో మొదటి రోజు. నేను మామూలుగానే కాలేజీకి ఆలస్యంగా వెళ్ళాను. అప్పటికే క్లాసులో లెక్చరర్ వచ్చేశారు. విద్యార్థులంతా తమ పేరూ, ఇంటర్మీడియట్‌లో వారికి వచ్చిన మార్కుల శాతాన్ని చెబుతున్నారు. క్లాసురూంలో అమ్మాయిలు కుడివైపున రెండు వరుసల్లో వున్న బెంచీలలో కూర్చున్నారు. నేను వెళ్ళి ముందరి బెంచీలో ఇద్దరే అమ్మాయిలు వుండడంతో వారి పక్కన కూర్చున్నాను. ఇంతలో నా వంతు రానే వచ్చింది. నేను లేచి 'నా పేరు సుధ! నాకు 75 శాతం మార్కులు వచ్చాయి" అని చెప్పాను. నా పక్కనున్న అమ్మాయి లేచి 'నా పేరు లత! నాకు 95 శాతం మార్కులు వచ్చినాయి' అని చెప్పింది. నేను అప్పటివరకూ ఆ అమ్మాయిని గమనించనయినా లేదు. క్లాసు మొత్తం ఒక్కసారిగా లతవైపు చూస్తూ వుండిపోయాం. 95 శాతం మార్కులంటే మాటలా ! ఎంత తెలివైనదీ అమ్మాయి. మేము చదివేది ఎంత సైన్సు గ్రూపయినా 95 శాతం మార్కులంటే చాలా గొప్పే !

"నేను ఇంటర్మీడియట్ చదివింది కళ్యాణదుర్గంలో కావడంతో నాకు ఆ క్లాసులోని అమ్మాయిలందరూ కొత్తే. అందుకే లతలాంటి తెలివయిన అమ్మాయితో స్నేహం చేయాలని అప్పుడే నేను నిర్ణయించుకున్నాను. లతకు కూడా ఆ క్లాసులోని అమ్మాయిలందరూ కొత్త కావడంతో ఇద్దరం త్వరగా స్నేహితులము అయ్యాము. నాకు లత మీద స్నేహభావంతో పాటు అంతకు మించిన అభిమానం కూడా వుంది. దానికి కారణం అది నన్ను ఆత్మీయంగా చూడటమే!

లత తన మంచితనంతో పరిచయమయిన కొద్ది రోజులకే క్లాసులో అందర్నీ ఆకట్టుకుంది. ఒకసారి నేను లత వాళ్ళ ఇంటికి పోయినప్పుడు లత వాళ్ళ అమ్మను నాకు పరిచయం చేసింది.

నిజానికి ఆవిడ లత వాళ్ళ అమ్మ కాదట. వాళ్ళ అత్త అట. లత చిన్నప్పుడే లత వాళ్ళ అమ్మా, నాన్న చనిపోతే పిల్లలు లేని వాళ్ళ మేనమామ, అత్తలు లతని చేరదీసి, సొంత బిడ్డలాగా చూసుకోవడమే కాకుండా లతకి తామే అమ్మా నాన్నలమని చెప్పి అలానే పిలిపించుకున్నారట. ఆ మధ్య వాళ్ళ మామయ్య చనిపోయేటంతవరకూ లతకు చిన్నప్పుడే తల్లిదండ్రుల్ని పోగొట్టుకున్న సంగతి, వీళ్ళు అత్త మామలన్న సంగతీ తెలీదట. అప్పుడుకూడా ఎవరో చెబితే తెలిసిందే గానీ, లత వాళ్ళ అత్త చెప్పలేదట. ఆవిడకు తన భర్త డిపార్టుమెంటులోనే కాంపెన్సేటివ్ గ్రాంట్స్ కింద వుద్యోగం వచ్చింది. అలా లతని చదివిస్తోంది. ఇదంతా లత గద్గద స్వరంతో చెబుతోంటే నేనూ ఏడ్చేశాను.

మా క్లాసులో ఎప్పుడు ఏ టెస్టు పెట్టినా లతనే క్లాస్ ఫస్ట్ వచ్చేది. ఏ సెమినార్ అయినా లత ఉపన్యాసం లేకుండా జరిగేదే కాదు.

లత అందర్నీ నవ్వుతూ పలుకరించేది. అందుకే అదంటే మా క్లాసులో అందరికీ ఇష్టం. లత తెలివైంది మాత్రమే కాదు, చిలిపిగా మాట్లాడి నవ్వించేది. ఒకసారి మా అందరితో ఇప్పుడు నేను మీకో పొడుపు కథ వేస్తాను! అంటూ – 'ఇండియాని పాకిస్తాన్ అనీ, పాకిస్తాన్‌ని ఇండియా అని నేనంటాను. ఇది తప్పా ! ఒప్పా ! అది ఎలా ?' అంది. నేనూ నా ఫ్రెండ్స్ వెంటనే 'పాకిస్తాన్ని కూడా ఇండియా అనేస్తే మాకే అభ్యంతరం లేదు. కానీ ఇండియాని పాకిస్తాన్ అంటే ఒప్పుకోము. కాబట్టి అది తప్పు' అన్నాం. 'అక్కడే పప్పులో కాలేశారు' అంది లత కొంటెగా చూస్తూ'. 'అదెలా ?' అనడిగాం ముక్తకంఠంతో.

"పాకిస్తాన్‌ని ఇండియా అనొచ్చు. ఎలాగంటే ఇప్పుడు 'ఇండజ్ నది' అంటే 'సింధూ' నది ప్రవహిస్తోంది పాకిస్తాన్‌లోనే కదా ! ఆ లెక్కన ఇప్పుడు అదే ఇండియా ! ఇకపోతే ఇండియాని కూడా పాకిస్తాన్ అనవచ్చు. అదెలాగంటే 'పాకిస్తాన్' అంటే 'పవిత్రమైన దేశం' అని అర్థం. ఇండియా మనకు పవిత్రమైన దేశమే కనుక ఇది పాకిస్తానే!' అంది. మా అందరికీ ఆ విషయం భలేగా అనిపించింది. వెంటనే దాంతో కరచాలనం చేశాం.

"అది సరే ! ప్రతిసారీ క్లాస్ ఫస్ట్ నువ్వే ఎలా వస్తావు? మేమంతా ఎంత జాగ్రత్తగా కంఠస్తం కొట్టినా మా వల్ల కావడం లేదు"! అన్నాను. "కంఠస్తం కొడితే ఎవరికయినా కొద్ది సేపు మాత్రమే గుర్తుంటాయి. మనం చదివేది ఎంత సైన్సు సబ్జెక్టయినా అర్థం చేసుకున్నప్పుడే బాగా గుర్తుంటాయి. నేనెప్పుడూ కంఠస్తం కొట్టడానికన్నా, అర్థం చేసుకోవడానికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యం ఇస్తాను" అంది లత.

లత ఒక్క చదువు విషయంలోనే కాదు. మిగతా విషయాల్లో కూడా చురుగ్గా వ్యవహరించేది. ప్రతి విషయాన్నీ విడమరచి చక్కగా వివరించేది. ఒకసారి మా మాటల్లో సినిమాల మీద టాపిక్ వచ్చినప్పుడు, దక్షిణాదిన మొదటి సినిమాను తీసింది మన తెలుగువారేనని, అందునా రాయలసీమ వారేననీ, మాయాబజార్, పాతాళభైరవి లాంటి కళా ఖండాలకు దర్శకత్వం వహించింది అనంతపురం జిల్లా వారయిన కదిరి వెంకటరెడ్డి అని చెబుతోంటే అందరం నోళ్ళు తెరుచుకుని వింటూ వుండిపోయాం.

నేను కాలేజీలో చేరిన మొదటి రోజు నుండీ గమనిస్తూ వున్నాను. రవి అనే అబ్బాయి లత వెంట పడుతున్నాడు. అతనూ మా క్లాసుమేటే. రవి వాళ్ళ నాన్న బిజినెస్ మేన్! అతడికి ఖర్చు చేయడానికి చేతినిండా డబ్బు, ఊరంతా తిరగడానికి మోటార్ బైక్ వుండడంతో అమ్మాయిల్ని ఏడిపించడమే ముఖ్యమయిన పనిగా చేసేవాడు. అప్పుడప్పుడూ కాలేజీకి తాగి కూడా వచ్చేవాడు. మత్తులో క్లాసులో అమ్మాయిల్నీ, లేడి లెక్చరర్‌లని అసభ్యంగా నోటికి వచ్చినట్లు కామెంట్ చేసేవాడు. అసలు చదివేవాడేకాదు. డిగ్రీ వరకూ చదువును ఎట్లా నెగ్గుకు రాగలిగాడో గానీ, డిగ్రీ పాసవ్వడం మాత్రం కష్టమే. కాలేజీలో రౌడీలాగా తిరిగేవాడు. అట్లాంటివాడు లత వెంటపడుతున్నాడు. నేను ఆమాటే లతతో అంటే 'ఏముందీ? ఈ సినిమాల్లో హీరోలంతా చేసేది ఈపనేగా! వాళ్ళను చూసి, వీళ్ళూ ఏదో హీరోలమనుకొని తాగడం, అమ్మాయిల వెంటపడటం లాంటివి చేస్తుంటారు. ఇలాంటివి మనం పట్టించుకోకూడదు' అంది లత. తనెప్పుడూ అంతే ఏ విషయాన్నయినా తేలిగ్గా తీసుకొనేది. ఎలాంటి పరిస్థితుల్లోనయినా ధైర్యంగా వుండేది. అందుకే రవి లాంటి వాడు వెంటపడుతున్నా పట్టించుకోలేదు.

ఒకరోజు మేమిద్దరం వెళ్తోంటే రవి తన ఫ్రెండ్స్‌తోపాటు మా దగ్గరకు వచ్చి 'లతా! నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను నువ్వు నన్ను ప్రేమించాలి!' అని ఏదో ఆర్డరు వేసినట్లు అన్నాడు. లత వాడితో 'నాకిలాంటివి నచ్చవు'. 'ఎప్పుడూ ఇలా మాట్లాడకు!' అని తెగేసి చెప్పేసరికి వాడు ఫ్రెండ్స్ ముందు అవమానం జరిగిందని కోపంతో, బాధతో వెళ్లిపోయాడు.

నేను లతతో 'ఏంటే! వాడు అట్లా మాటాడినాడు'! అన్నాను ఆశ్చర్యంగా. లత మాత్రం చాలా మామూలుగా 'ఆ! వాడు ఆ ఇడియట్లో, స్టుప్పిడ్లో సినిమాలుచూసి, వాటిలోని డైలాగులే చెప్పి వుంటాడు. ప్రతిదానికీ సినిమాల్లోలాగా మాట్లాడటం ఒక ఫ్యాషనయిపోయింది. ఏం చేస్తాం !' అంది.

ఆమధ్యలో శ్రీ లక్ష్మి హత్య గురించి విన్నప్పుడు లత చాలా బాధపడింది. నేను లతా ఆ విషయం గురించే మాట్లాడుతూ వుంటే ఇంతలో రవి వచ్చాడు. 'చూడు లతా! మర్యాదగా నన్ను ప్రేమిస్తున్నానని చెప్పు లేకపోతే చూశావుగా ఆ శ్రీలక్ష్మికి పట్టిన గతే నీకూ పడుతుంది జాగ్రత్త!' అని వార్నింగ్ ఇచ్చి వెళ్లిపోయాడు. అప్పుడు లత విషయమేమోగానీ నాకు మాత్రం చచ్చేటంత భయం వేసింది. అందుకే నేను దాంతో పోలీస్ కంప్లైంట్ ఇద్దామంటే అది నన్ను వారించి, ప్రిన్సిపాల్ గారికి కంప్లైంట్ చేసింది. ప్రిన్సిపాల్‌గారు వాణ్ణి బాగా తిట్టి. ఒక నెల రోజులు సస్పెండ్ చేశారు కూడా. నాకు మాత్రం వాడామాట అన్నప్పటి నుండీ ఆ లత విషయంలో భయం పుట్టుకుంది.

బహుశా నిన్న ఆ రవిగాడు లతని ఇంకేమయినా అన్నాడేమో - ఇవాళ అది మాట్లాడదామనేనేమో పొద్దున శ్రీవాణి ఫోన్ చేసింది. కావచ్చు...నా ఆలోచలన్నీ కాలేజ్ ఆవరణలోకి అడుగుపెట్టగానే చెదిరిపోయాయి.

మామూలుగా కాలేజీ అంతా నిశ్శబ్దంగా వుండాల్సింది ఈపాటికి, కానీ అంతా గోలగోలగా వుంది. అందరి ముఖాల్లోనూ అందోళన కనిపిస్తోంది. క్లాసు వైపుకు తిరిగానో లేదో కనిపించగానే మా క్లాస్‌మేట్స్ అందరూ జరిగిన విషయం చెప్పేసారు. నాకు షాక్ తగిలినట్టయింది. లతను రవి కత్తితో పొడిచేశాడంట. మరోసారి పొడవబోతుంటే, ఆపిన అబ్బాయిని కత్తితో గాయపరచి, వాడు పారిపోయినాడట. లతని హాస్పిటల్‌కు తీసుకొనిపోయారట. నాకసలు ఏం వింటున్నానో అర్థం కావడం లేదు. ఇంతవరకూ ఎక్కడ వుందో శ్రీవాణి నా దగ్గరకు వచ్చి,

"సుధా! నిన్న ఆ రవి, లత దగ్గరకు వచ్చినాడు. లత తప్పుకొని వెళ్ళిపోబోతోంటే 'ఆగవే! అని చెయ్యి పట్టుకొని లాగాడు. లత కోపంతో చాచి చెంపమీద కొట్టింది. ఆ కసితోనే వాడు ఈ అఘాయిత్యానికి పాల్పడినాడు. ఇంత ఘోరం జరుగుతుందని అనుకోలేదు!' అని చెప్పింది. దాని కళ్ళల్లో ఇంకా భయం తొంగి చూస్తూనే వుంది. నాకు చుట్టూ వున్న ప్రపంచం స్తంభించిపోయినట్లయింది.

నేనూ, శ్రీవాణి హాస్పిటల్‌కు పోయేటప్పటికే లత వాళ్ళ అత్త అక్కడ ఏడుస్తూ కూర్చొని వుంది. లోపల లతకు ఆపరేషన్ జరుగుతూ వుంది. ఒకవైపు ఈ విషయం తెలుసుకొన్న టి.వి. ఛానెళ్ళ వాళ్ళూ, పత్రికా విలేకరులూ, అంతా హాస్పిటల్‌కు చేరుకున్నారు. ప్రత్యక్షంగా చూసిన మా స్నేహితురాళ్ళను ప్రశ్నిస్తూ వున్నారు. పోలీసులు కూడా అక్కడే వున్నారు. మరో వైపు మహిళా సంఘాల వారు అక్కడికి అప్పుడే చేరుకొని "మొన్న ప్రసన్నలక్ష్మి, నిన్న శ్రీలక్ష్మి, అఖిల, ఈ రోజు లత ఇంకా ఎంతోమంది ఆడపిల్లలు బలయ్యేంత వరకూ ఎదురు చూస్తారు ? ఆ రవిలాంటి ఉన్మాదుల్ని ఉరితీయాలి. చిత్రవధ చేసి చంపాలి? అని గట్టిగా నినాదాలు చేస్తున్నారు. నాకు మాత్రం లతకు ఏమవుతుందోనన్న ఆందోళనతో మనసంతా గందరగోళంగా వుంది.

ఇంతలో ఆ హాస్పిటల్ పెద్ద డాక్టరుగారు వచ్చి, లత ప్రాణానికేమీ ప్రమాదం లేదని చెప్పడంతో కాస్త ఊపిరి పీల్చుకున్నాము. ఇంకాసేపటికి లతకు స్పృహ వస్తుందనీ, జడ్జిగారు వాఙ్మూలం తీసుకోవచ్చని కూడా డాక్టరు గారు చెప్పారు. అరగంటలో జడ్జిగారు వచ్చారు. లతకు స్పృహ రాగానే రూమ్‌లోకి వెళ్ళి వాఙ్మూలం తీసుకున్నారు. అక్కడకు మమ్మల్నెవరినీ రానివ్వలేదు. లత ఏమని వాఙ్మూలం ఇచ్చిందో తెలియడం లేదు. టీ.వి. ఛానెళ్ళూ, పత్రికలూ లత వాఙ్మూలం ఇచ్చిందని మాత్రమే రాసారు. ఆ వాఙ్మూలం ఏమిటో వాళ్ళూ తెలుపలేదు.

నొప్పి తెలీకుండా వుండేందుకు డాక్టర్లు ఇచ్చిన మత్తు ఇంజక్షన్లవల్ల లత మామూలు మనిషి కావడానికి మూడురోజులు పట్టింది. అమె స్పృహలోకి రాగానే అందరం రూమ్ లోపలికి వెళ్ళాం. పరామర్శలు అయిపోయినాక నేను ఇంక వుండబట్టలేక...

"లతా ! నవ్వు నీ వాఙ్మూలంలో జడ్జిగారితో ఏమని చెప్పావు ? ఆ రవిగాడికి శిక్ష పడాలనేగా ! నువ్వేమి దిగులు పడకు. అట్లాంటివాడికి శిక్ష పడకుంటే వదిలిపెట్టేది లేదు" అన్నాను. దానికి కొంచెం ధైర్యం చెబుతున్నట్లు.

"లేదే! నేను రవి మీద కంప్లైంట్ ఇవ్వలేదు. వాణ్ణి శిక్షించమనీ కోరలేదు!" అంది నీరసంగానే లత.

"అదేంటే! అట్లా అంటావు ? అట్లాంటి ఉన్మాది మీద కంప్లైంట్ ఇవ్వలేదా ? నీకేమయినా బుద్ధుందా?" అన్నాను ఆశ్చర్యంగా, కాస్త ఉక్రోశంగా.

"అవును ! నేరం రవి ఒక్కడిదే కాదు. సుబానీ, మనోహర్, రవి లాంటి వాళ్ళను, ఇలాంటి పనులకు ప్రేరేపిస్తున్న ఈ సినిమాలదీ, టీవీలదీ, ఇంటర్నెట్‌లదీ, పత్రికలదీ. వాటిని ఏ మాత్రమూ వ్యతిరేకించని ఈ సమాజానిదీ, ఈ విద్యా విధానానిదీ, అందుకే ముందు ఈ బూజు పట్టిన మీడియానూ, విద్యా వ్యవస్థనూ సంస్కరించాలనీ వాటిపై తగిన చర్యలు తీసుకోవాలనీ, అప్పుడే నాలాంటి వాళ్ళు ఇలా బలికాకుండా వుంటారనీ జడ్జిగారిని కోరాను" అంది. నాకు నోట మాట రాలేదు.

❀ ❀ ❀ ❀

– వై. షాలీనా

బి.ఎస్‌సి.(బి.యం.సి.) తృతీయ

MY FRIEND

--- G. VIGNESWARI
I B.COM (T.M)

Don't cry for anyone
Who won't cry for you
Good friends are hard to find
Harder to leave, and impossible to forget.

Friendship is one time
Investment and life time dividend.
Find a heart which blooms with love
Add the thoughtful understanding
that is natural

❃❃❃❃

A WOMAN

--- D. RAMYA SUDHA
I B.COM (T.M)

As a daughter
She is the dream of her parents' eyes
For them, her happiness she sacrifices

As a sister,
Her love is beyond compassion;
She is always willing to care and share;

As a wife
She is her husband's best friend
His lover,
His companion till life's end;

As a mother,
She is unfailing in her duty,
She nurtures
She loves and gives security:

There is no end to her
Endurance,
The family is the essence
Of her existence.

SCHOOL DAYS

--- B. SANDYA RANI
I B.M.C

While we think of the memories,
Of the years in the past,
Tears fill our eyes
Because it's all gone.

We hope friends will keep in touch
As the years pass us by,
Although it hurts inside
We'll try not to cry.

We think of kindergarten
And our first day
Now we have reached the end
We are going away.

How do you say good-bye
To friends who mean so much?
Will there be time
To sincerely keep in touch?

You'll always have the memories
Of your school years from day one.
Don't think of school as an ending,
Think a new life has begun……….

❃❃❃❃

THE SUNFLOWER

--- K. ABHISHEK
II MECS

Long long ago, the sunflower was a beautiful princess. She was the daughter of the king of the sea. She lived in a beautiful palace under the sea.

The princess had heard a lot about the Sun. She had heard that he was strong and handsome. She wanted very much to see him.

One night, she quietly came out of her palace. She got into her chariot. "Up,up!" she shouted to the horses. She traveled all night. In the morning she reached the earth. The princess looked around. "How beautiful the earth is!" she said.

Then she looked at the sky. The sky was slowly turning red. What a beautiful sight it was ! Suddenly, a golden chariot appeared in the sky. Seven white horses were pulling it. In the chariot sat a handsome young king tall strong and bright.

"The Sun !" said the princess.

The king looked at the princess and smiled. The princess called out to him, "Please come to me."

But the king did not stop. He only looked at her and smiled.

The golden chariot climbed up in the sky. The king looked brighter and more handsome. "Please come to me," the princess called out to him again. He looked at her and smiled. In the afternoon the chariot travelled west. The princess looked at the Sun and called out to him. "Come to me." The Sun looked at her and smiled again.

In the evening, the golden chariot touched the sea. The king was even more beautiful. He looked at the princess and smiled his sweetest smile.

"Please don't leave me," cried the princess. "Please don't go away."

Suddenly the chariot and the king were gone! It was dark everywhere.

The princess felt very sad. She cried her heart out.

Then she began to change. Her face changed into a beautiful flower. Her hair changed into yellow petals. Her hands changed into green leaves. Her feet changed into brown roots.

The princess thus changed into the sunflower!

AN IDEAL STUDENT

--- N.SAIKARUNA
1st B.B.M.

An ideal student is one who is fully conscious of his duties and aware of his responsibilities. He is one who is interested not only in his studies but also in other activities such as games, sports, social service etc. Today's students are the leaders of tomorrow. A nation can prosper and reach the zenith of glory if it has a disciplined army of students. A student who is good at his studies and is capable of passing examinations may not necessarily be an ideal student. Such students, having brilliant records throughout their school and college lives may sometimes prove to be failures when they enter into the practical life.

An ideal student is honest and simple. According to Gandhiji, he should have a "simple living and high thinking." A student should be fearless and bold enough to face the trials and tribulations of life.

An ideal student lives in accordance with the strict rules of conduct and discipline. This is the time of life when the foundation of sound character is laid. Without a sense of discipline, the student is like a ship without a rudder. It sails adrift and never comes safely to the harbour. He must obey the rules of schools and colleges and the sermons of his teachers.

He uses his discerning insight while selecting his companions. He is fully conscious of the moral code of conduct and no evil force can tempt him. He knows well that a single rotten apple spoils all the apples in the basket.

As we owe our duty to the members of our families, an ideal student tries to understand how much he owes to his parents, brothers and sisters. It is his duty to realize that he is under a heavy debt of his parents. The modern trend is that the students, after completing their studies, forget their parents. As soon as they are married, they try to separate themselves from the parents and, therefore, forget those days of hardship during which the parents had suffered for their healthy growth. An ideal student takes care of his parents when he grows to become an adult.

An ideal student is a servant to the entire humanity. He should share the worries and other problems of life with the members of his family. He has also to take keen interest in social work whenever possible. He should be active in finding out solutions for various complicated problems of the society.

According to Swami Vivekananda, "What our country now wants, are men and women with muscles of iron; nerves of steel; gigantic wills, which nothing can resist and which can penetrate the inner-most secrets and mysteries of the universe and will accomplish their purpose in any fashion, though it means going down to the bottom of the ocean and meeting death face to face".

An ideal student must possess the above mentioned qualities. He would certainly help the nation in the achievement of better prosperity levels for her masses.

THE QUALITIES OF A TRUE INDIAN

--- **K.ABHISHEK**
II MECS

The Bharat Sewak Samaj released the following 10-point code of conduct for the people of India, as approved by its President Jawaharlal Nehru, our first Prime Minister, on 3rd March, 1957.

1. All the people of India should stand united for the defense of the country, and work together to implement programmes for the common good.
2. They should rise above differences of caste, creed, language and province, and consider the nation a single entity.
3. They should subordinate self interest to the interest of others and become good citizens.
4. They should shun violence and religious prejudices and keep themselves aloof from the feelings of high or low and touchable or untouchable.
5. They should understand the Five Year Plan and co-operate in its implementation.
6. They should engage themselves in manual labour for some constructive work, at least for an hour everyday.
7. They should keep the body, house, street and village or town neat and clean.
8. They should have respect for women and love for children, who should not be scolded or beaten.
9. They should abstain from liquor and all other intoxicants, wear Khadi, and encourage cottage industries by using their home products.
10. They should abstain from adulterating food stuffs, and giving or accepting bribes or yielding to nepotism in any form.

❋ ❋ ❋ ❋

BRAIN DRAIN

--- SHAIK ABDUL JABBAR
III M.C.CS

Brain drain is a large emigration of individuals with technical skills or knowledge. It occurs mainly due to:

1. Lack of opportunities
2. Political instability.

Brain drain is usually regarded as an economic cost, since emigrants usually take with them the value of their training sponsored by the government.

Thousands of our qualified youngsters take off from different airports every year for higher studies or highly lucrative jobs in the United States, the United Kingdom, Germany, France and Australia. Most of the Indians prefer to settle down abroad attracted by the facilities and the higher quality of life provided by these countries.

During the decades of long debate on brain drain, it is said that our youngsters leave the country just because excellence is neither recognized nor rewarded in India.

BRAIN DRAIN AFFECTING VARIOUS COUNTRIES

India

The UNDP estimates that India loses $2 billion a year because of the emigration of computer experts to the U.S. Indian students going abroad for their higher studies costs India a foreign exchange outflow of $10 billion annually.

Pakistan

Since Pakistan began market economic reforms in the late 70s, many Pakistanis began migrating to Western Europe and North America. It is estimated that only 30 percent of the 100,000 Pakistani students who study abroad annually return to Pakistan. The reason is that there are more job opportunities, higher standard of living and education opportunities in the foreign countries than what they get in Pakistan. As a result, Pakistan suffers severe brain drain.

Malaysia

There has been a serious brain drain from Malaysia. Official papers report that there are a million talented Malaysians working overseas. According to a recent survey, 300,000 Malaysians migrated overseas within 18 months between 2008 and 2009 for different reasons and among them 200,000 migrated in the first eight months of 2009.

The Philippines

The Philippines first began experiencing a noticeable brain drain in the

1970s, when the government set up a mechanism for international contract work. These overseas contract workers were at first employed largely in Middle East nations, notably Saudi Arabia, but an increasing number of workers were taking contracts in Southeast Asia into the 1990s. The number of Filipinos working abroad in such contract work increased from 36,035 in 1975 to 214,590 in 1980.

As of 2006, it was thought that approximately 8 million Filipinos were working abroad. Philippine workers sent home more than $10.7 billion last year, equal to about 12% of the GDP. The drain has a damaging effect on the country's health care system. It is estimated that approximately 100,000 nurses emigrated between 1994 and 2006. This trend continues, and around 15,000 nurses went abroad from the Philippines in 2008. The outflow of medical professionals has forced the closure of medical schools threatening the very existence of the hospitals.

Changed Atmosphere in India

- National Association of Software and Service Companies (NASSCOM), a trade group of Indian outsourcing companies, estimates that nearly 30000 professionals have moved back to India because some of the cities like Bangalore and Hyderabad are attracting them with their western style work environment, generous pay cheques and quick career jumps.
- IITs have changed with the times to accommodate the growing fields and opportunities for our youngsters, thereby making them realize the openings are more attractive than the opportunities abroad.
- Some of the IITs like IIT (Kanpur) is now attempting to blend all these together to produce top notch entrepreneurs while IIT (Mumbai) is planning to start new courses like Waste Water Science and Technology, Geophysics, Polymer Science, Pulp and Paper Technology. These courses not only attract students but also provide them employment opportunities. So they don't want to go abroad.
- Now India is standing in good comparison with other developed countries in a variety of fields. The youth in India find that working in their own country is more rewarding and secured than working elsewhere in the world. After all, a home is a home not all the wealth in the world can buy the happiness that your home and country can give.

CAUSES AND PREVENTION OF A HEART ATTACK

--- Y.SHALINA
III B.Sc (BTMC)

What is a Heart Attack?

A heart attack occurs when blood flow to a section of heart muscle gets blocked. If the flow of blood isn't restored quickly, the section of heart muscle will become damaged due to lack of oxygen and will begin to die.

Overview

Heart attacks occur more often as a result of a condition called "coronary artery disease" (CAD). In coronary artery disease, a fatty material called "plaque" builds up over many years on the inside walls of the coronary muscle arteries (The arteries that supply blood and oxygen to heart). Eventually an area of plaque can rupture, causing a blood clot to form on the surface of the plaque. If the clots become large enough, it can completely block the flow of oxygen rich blood to the part of the heart muscle which is fed by the artery. During a heart attack, if the blockage in the coronary artery is not treated quickly, the heart muscle (coronary artery) will begin to die and be replaced by scar tissue. This heart damage some times is not felt but becomes severe causing long lasting problems.

Severe problems linked to heart attack include heart failure and life threatening arrhythmias (irregular heart beats). Heart failure is a condition in which the heart can not pump enough blood to the body. Ventricular fibrillation is a serious arrhythmia that can cause death if not treated quickly.

Signs and symptoms of a heart attack

- ✦ The most common symptom of a heart attack is chest pain or discomfort. Most heart attacks involve discomfort in the center of the chest that lasts for more than a few minutes. It can be mild or strong.
- ✦ The symptoms of angina can be similar to the symptoms of heart attack. Angina is pain in the chest that occurs in people with coronary artery disease.
- ✦ Shortness of breath may often occur with heart attack.
- ✦ Upper body discomfort in one or both arms, the back, neck, jaw (or) stomach.
- ✦ Other signs include nausea (feeling sick in the stomach) vomiting, light headedness or fainting or breaking out in a cold sweat, uncomfortable pressure, pain etc.

How can a heart attack be prevented?

Lowering your risk factors for coronary artery disease can help you prevent a heart attack. Observe the people who are suffering from the heart disease. Then reduce the risk of heart attack usually by means of making healthy life choices as given below.

Healthy life style choices :-

- Following a low-fat diet rich in fruits and vegetables; pay careful attention to the amounts of fat in your diet.
- Lower your salt intake. These changes can help lower high blood pressure and high blood cholesterol.
- Losing weight if you're over weight or obese.
- Give up smoking.
- Doing physical activity to improve heart fitness by consulting the doctor.

You can prevent heart attacks by timely medical treatment. The following are the risk factors and their remedies.

High blood cholesterol : You need medicine to lower your cholesterol and by controlled diet and exercise.

High blood Pressure : You need medicine to keep blood pressure under control.

Diabetes (high blood sugar) : Control your blood sugar levels through diet and compulsory physical activity to prevent a heart attack.

Emergency Action Plan : Make sure that you have an emergency action plan in case your near one has a heart attack. Call emergency services and take steps you need while waiting for medical help to arrive.

The following are an overview of the heart and a cross section of the coronary artery with plaque build up and a blood clot.

❊ ❊ ❊ ❊

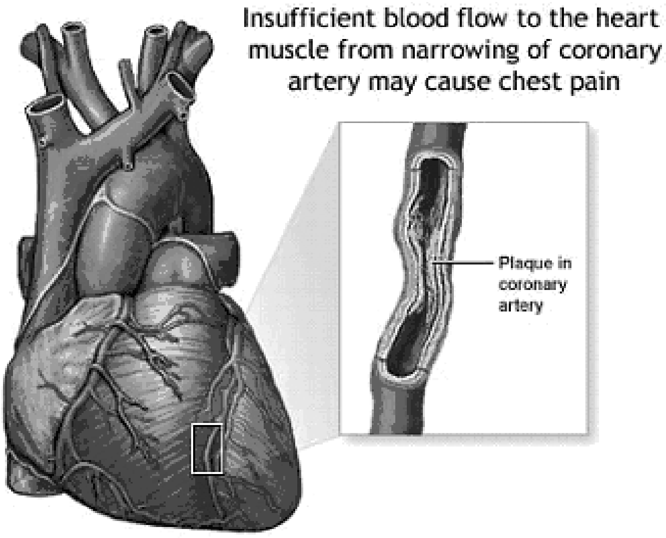

ANCIENT VAIMANIKA SHASTRA

--- K.M.MANJU BHARADWAJ
II B.COM (COMPUTERS)

In 1875, **Vaimanika Shastra**, a 4th century BC text written by Maharishi Bharadwaja, was discovered in a temple in India.

In this book, there are 230 stanzas dealing with construction, take off, cruising for thousands of miles and forced landings and even possible collisions with birds. It deals with operation of *Vimanas* and includes information on steering, precautions for long flights, protection of airships from storms and lightning and how to switch the drive to solar energy from a free energy source which sounds like antigravity.

The **Vaimanika Shastra** has 8 chapters with diagrams describing three types of aircraft, including apparatuses that could neither catch on fire nor break. It also mentions 31 essential parts of these vehicles and 16 light and heat, for which reason they were considered suitable for the construction of *Vimanas*.

Bharadwaja, the sage, refers to not less than 70 authorities and 10 experts of our travel in antiquity. These sources are now lost. *Vimanas* were kept in *Vimana Griha*, a kind of hanger, and were some times propelled by a yellowish white liquid and sometimes by some sort of mercury compound. It is most likely that the later writers on *Vimanas* wrote as observers and from early texts and were understandably confused on the principle of their propulsion. The yellowish-white liquid sounds suspiciously like gasoline and perhaps *Vimanas* had a number of different propulsion sources, including combustion engines and even pulse-jet engines. It is interesting to note that the Nazis developed the first practical pulse-jet engines for their V-8 rocket *buzz-bombs*.

The most astonishing fact is that the first flight was invented by an Indian by name – Shastri, with the help of **Vimana Shastra** in Sanskrit. The flight was an unmanned flight and was tested in Pune. It flew 1500 meters high and then crash landed. But this did not come to light, where as every body thinks that the Wright Brothers were the first persons to invent the aeroplane.

One of the *Vimanas* is known as **Rukma Vimana**. The body of it is made of strong and durable metal. One must put inside the mercury engine with its iron heating apparatus underneath. By means of latent power in mercury which sets the driving whirl wing in motion, a man sitting inside may travel a great distance in the sky. The movements are such that it can ascend

and descend vertically, move slanting forward and backwards. With the help of machines human beings can fly in the air and heavenly beings can come to earth.

Another plane, *Tripura Vimana Yantram,* is also described in the **Vaimanika Shastra**. This plane can travel in water, on land and in the sky. Therefore, it was given the name *Tripura-Vimana Yantram*.

Only a few years ago, the Chinese discovered some Sanskrit documents in Ihass, Tibet and sent them to University of Chandigarh to be translated. Dr. Ruth Reyma of the University recently said that the documents contain directions for building inter stellar spaceships. She said that their method of propulsion was antigravitational and was based upon a system of analogous to that of l*aghima*, the unknown power of ego existing in man's physiological make up, *a centrifugal force strong enough to counteract all gravitational pull.* According to Hindu Yogis, it is this l*aghima*, that enables a person to levitate. Dr. Reyna also said that on board these machines which were called *Astras* by text, the ancient Indians could have sent a detachment of men onto any planet according to the document, which is thought to be thousands of years old. The manuscripts were also said to reveal the secret of *Antima*, the cap of invisibility and *Graims*, how to become as heavy as a mountain of lead. Naturally the Indian scientists did not take the text very seriously, but they became more positive when the Chinese announced that they were including some parts of the text for study in their spacogram. This was one of the first instances of a government admitting to be researching antigravity.

For further details on **Vaimanika Shastra,** one can search the google net by entering **Vimanika Shastra** by Bharadwaja. There are different pages submitted by many authors. Also refer to Vaimanika Shastra – Aeronautical Society of India for further details.

RUKMA VIMANA

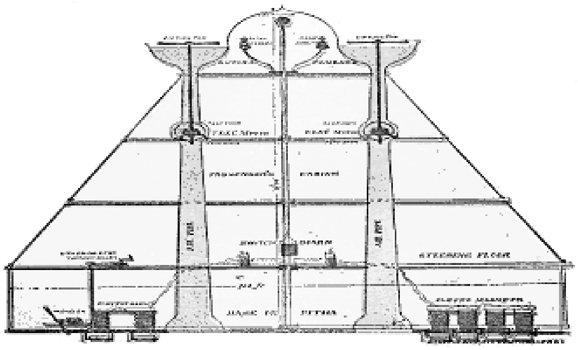

VERTICAL SECTION

GLOBAL WARMING

---SHAIK ABDUL JABBAR
III M.C.CS

Global warming is the increase in the average temperature of Earth's near-surface air and oceans.

It is estimated that Global surface temperature is increased to 0.74± 0.18 °C (1.33±0.32 °F) between the start and the end of the 20th century. The "Intergovernmental Panel on climate Change" (IPCC) concludes that most of the observed temperature increased in the middle of the 20th century, because of increasing concentrations of greenhouse gases resulting from human activity such as fossil fuel burning and deforestation. The IPCC also concludes that variations in natural phenomena such as solar radiation and volcanic eruptions had a small effect.

Climate model projections summarized in the latest IPCC report indicate that the global surface temperature is likely to rise further 1.1 to 6.4°C (2.0 to 11.5°F) during the 21st century. The uncertainty in this estimate arises from the use of models with differing sensitivity to greenhouse gas concentrations and the use of differing estimates of future greenhouse gas emissions. Most studies focus on the period up to the year 2100. However, warning is expected to continue beyond 2100 even if emissions stop, because of the large heat capacity of the oceans and the long lifetime of carbon-dioxide in the atmosphere.

Effects of global warming :

An increase in global temperature will cause sea levels to rise. Warming is expected to be strongest in the Artic and would be associated with continuing retreat of glaciers, permafrost and sea ice.

Other likely effects include changes in the frequency and intensity of extreme weather events, species extinctions, and changes in agricultural yields. Warming and related changes will vary from region to region around the globe.

Causes of Global warming :

1. Green house effect
2. Solar variation

Green house effect : The greenhouse effect is the process by which absorption and emission of infrared radiation by gases in the atmosphere warm a planet's lower atmosphere and surface. It was discovered by Joseph Fourier in 1824 and was first investigated quantitatively by Svante Arrehenius in 1896.

A. Naturally occurring greenhouse gases have a warming effect of about 33°C (59 °F).

The major Greenhouse gases are :

1. Water vapour – which causes about 36-70% of the greenhouse effect.

2. Carbon dioxide (CO_2) – which causes 9-26%,
3. Methane (CH_4) – which causes 4-9%,
4. Ozone (O_3) – which causes 3-7%.

Human activity after the Industrial Revolution has increased the amount of greenhouse gases in the atmosphere. This leads to the increased radiative forcing from CO_2, CH_4, troposphere ozone, CFCs and nitrous oxide.

★ The concentrations of CO_2 and methane have increased by 36% and 148% respectively since 1750.

★ Fossil fuel burning has produced about three-quarters of the increase in CO_2 from human activity over the past 20 years. Most of the rest is due to land-use change, particularly deforestation.

Preventive measures to control global warming :

Political and public debate continues regarding global warming and no concrete preventive measures have really taken place so far.

1. Reducing further emissions.
2. Adaptation to reduce the damage caused by warming.

Most of the National governments have signed and ratified the Kyoto Protocol aimed at reducing greenhouse gas emissions. But we must wait and see how far they implement the Protocol and achieve the alleviation of the harmful effects of global warming.

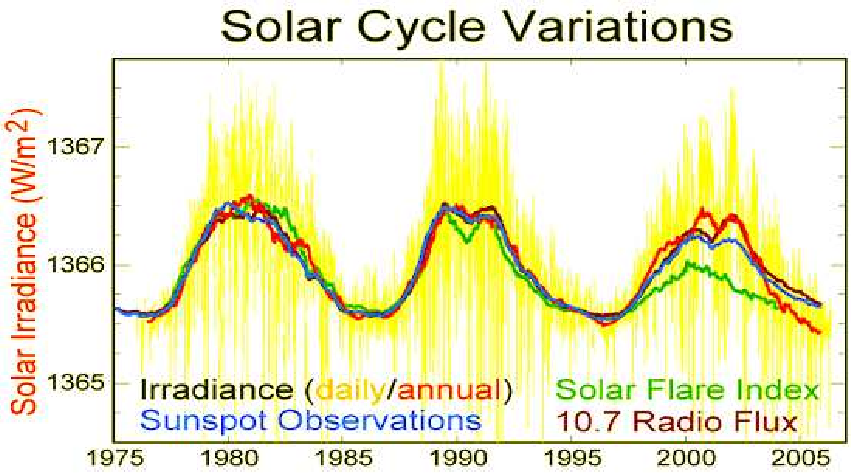

HIGHER EDUCATION IN INDIA

- - - T.CHAKRADHAR RAO
I MPC (EM)

The present system of Higher Education does not serve the purpose completely for which it has been intended. In general, education itself has become so profitable a business that innumerable professional institutions have started emerging which has resulted in the increase of the number of unemployed youth without caring for quality. So, the drawbacks in Higher Education underline the need for reforms to make it worthwhile and beneficial to all concerned.

India is the second most populous country in the world. Naturally, the demand for technical and higher education has increased as the scope for Arts and Science has become lesser due to lack of reforms and upgradation in the course structure and materials according to the changing needs of the world. Also, technical qualification gives added advantage to face competition successfully in the job market. This problem can be solved to some extent if courses with the combination of arts and science subjects are offered.

All round development of personality is the purpose of education. But the present day education is neither imparting true knowledge of life and helping one stand on one's own legs nor improving the talent of students by which they can achieve laurels in the field they are interested.

In India, around 240 Universities hold control over 500 colleges churning out millions of job seeking graduates without necessary skills to be employable. For instance, in Tamilnadu alone more than 6,00,000 students are searching for jobs without much hope due to political rivalries and lack of investments in job markets and companies. This is one side of the picture. On the other side, all want to become engineers or doctors which is beyond the reach of many. Also there is no guarantee that all will prosper in these fields later on. So, to overcome disappointment in one's career, clear appraisal of one's abilities is necessary before pursuing a course. So there is a need for general education covering all subjects: Arts, Science, Literature, Technology, Agriculture and Defense Studies.

In any nation, good education is the basic necessity for the socio-economic development of the individual and the society. That is how the quality of life of the people can be improved and the nation can compete with the developed nations of the world in every field of life. For this, private

educational institutions can also offer higher education to all irrespective of one's economic and social status. To maintain the quality of education it should be under the control of a central body such as All India Council for Technical Education (AICTE).

Finally, education should be for the flowering of personality but not for the suppression of creativity or natural skills. In the globalized world, opportunities for the educated people are naturally ample. As a result, Business Process Outsourcing (BPO) activities have increased competition in the world trade leading to the production of quality goods and their easy availability everywhere in the world market. To put it in a nutshell, the central government should completely take up the responsibility of providing quality higher education that aims at achieving, peace, prosperity and progress. It can be done successfully in collaboration with reputed private parties in the field.

❀ ❀ ❀ ❀

ADVANTAGES OF THE SEMESTER SYSTEM

Dr. K. GOPAL REDDY
Reader in English

One of the effective methods to assess the academic performance of the student is through examinations – annual, semester or trimester. Considerable research has gone into various types of examination systems to find out the best one. We, in India, have been following the British system of assessment which was actually modelled after their system in England. In this system, the student was assessed at the end of each year both in U.G. and P.G. courses through examinations. A similar pattern of examination was followed by us for many years. It is not very surprising that even after sixty years of independence, we are not able to set a uniform method of evaluating the student. Hence, there is an imminent need for a change.

There have been considerable efforts on the part of the intellectuals, academicians and the authorities at the helm of affairs to streamline the status of Indian education. Mr. Sukhdeo Thorat, the chairperson of University Grants Commission, has emphasized the need for bringing about extensive reforms in the university education in the 11th plan. He "not only suggested switching over to a semester and a uniform academic calendar but also advocated for cutting short number of written examinations by different universities". These remarks of the U.G.C. chief clearly suggest that the methods of assessment and evaluation of the students are not adequate and there is an immediate need to bring about reforms in

higher education which would go a long way in moulding the future citizens of the country.

Most of the Universities in A.P. today still follow year-wise examination system without any considerable changes or improvement. The system has been considered viable and very convenient without any complications. But the question to be asked is whether this system is suitable for promoting 'relevance, quality, excellence and equal access'. Obviously, the answer is 'not satisfactory. Hence, there is a necessity for a change for a better system of assessment and evaluation. Now the best option for initiating changes in the examination system is to introduce the semester system which is viable, effective and beneficial to the student community. According to Dr. Hema Raghavan, an educationalist, "There is a very strong feeling among faculty members that the semester system will make the students more focused and control absenteeism. A semester is also more intensive, so the student has to keep up with what is being taught in school." It is considered advantageous because of the depth of study it allows. The time span in study for absorption of course materials, for preparation, for evaluation, for subject coverage, for extended out-of-class assignments, and for student - teacher interactions will certainly be more in the semester system and it would provide a good productive learning environment.

The semester system has numerous additional advantages. It gives scope for students having interaction and rapport with the faculty. The semester calendar provides for a longer review period and enhances the utilization of physical facilities throughout the year. An inherent advantage of the system is that the student gets an opportunity to study the prescribed syllabus closely as there is no much scope for selective study as it is in the year-end examination system. This would automatically make him face the examination confidently and get through easily. As the examinations end after every six months, the students feel it less burdensome to go through the syllabus minutely and prepare for the end examination. After every six months he has a fresh beginning which naturally makes him quite fresh and inquisitive without having a feeling of monotony. When compared to the year end examination system, the semester system has more number of working days i.e. 90 days which provide for adding more advanced syllabus for the benefit of the student.

Internal assessment is an integral part of the semester system. The student is tested periodically through internal tests which in a way help him immensely. He has to be on the alert all the time to face the internal tests and pass out of them. It creates a sense of seriousness in his mind as well as a sense of discipline to work according to a self-designed time-table. He always has the feeling that he should not lag behind his peers. The internals also make him prepare at the micro level for the test. A significant advantage of the internal assessment is that the student has

the privilege of securing good marks and be optimistic about the ensuing semester end examinations. Thus, at every stage, the internal assessment creates a sense of confidence and courage in the mind of the student.

It can be said that the semester system prospers better in autonomous colleges than in the colleges which work under the guidelines of the universities. Autonomy makes it possible for them to run the semester system more efficiently and meaningfully. It ensures more liberty to the colleges to design the relevant curriculum according to the demands of the times and set the question papers suitable to test the abilities of the student. It also makes it possible to set the academic calendar according to the convenience of both the teacher and the taught. Since the academic and administrative bodies and the student strength are limited in the autonomous colleges, it is possible to look into the problems of the student very closely- be it academic or administrative. Every student has access to see the authorities at any time of the year. So, he or she feels it convenient to study in an autonomous college. The final result is always higher in autonomous colleges than it is in non-autonomous colleges as the semester system is an integral part of them.

In spite of the many advantages, most of the colleges do not opt for either autonomy or semester system. It is observed that they have their own apprehensions regarding the autonomy and semester system. It has been understood to be hard, risky and a never ending process. No doubt, it demands a lot of hard work, commitment and dedication to get through the semester system successfully. It always makes the teacher stand on his toes to keep himself abreast of the ever increasing academic requirement of the student. It also demands for his preparedness to forego vacation considerably. Unfortunately, the system has not been taken positively for its merits but negatively avoided for its inevitable constraints. Every system has its own merits and demerits. It is only the outlook of the people that matters. The semester system flourishes only when it is opted for its advantages which overweigh the negligible disadvantages. When it is uniformly implemented in all colleges, it shall prosper and benefit the student community.

To conclude, it can be said that the semester system with all its advantages has far reaching effects on the education system of India. The day is not far off when every college willingly opts for the system for its glorious merits

AUTONOMY, AN INSTRUMENT OF QUALITY EDUCATION

Dr. U. VENKATA RAMANA
Selection Grade Lecturer in English

One of the needs of modern India is to raise the quality of education to the levels comparable with those of other advanced nations of the world so that the country can enter into the process of globalizing education. The other equally important need is to strengthen the function of higher institutions of learning so that the students turned out are skilled and employable or can themselves offer employment as per the changing needs of society. But achievement of this goal is proved to be difficult for our higher education institutions in the existing affiliating system because universities tend to show less concern for academic programmes and concentrate more on administrative functions. All attempts to bring in meaningful changes in higher education to keep pace with the rapidly changing conditions proved futile by the existing rigidity in the structure of universities. So there is an urgent need to grant academic freedom to the affiliating colleges from the university system. This has given rise to the concept of autonomy. Though the idea of autonomy was mooted in 1978 it gained momentum after the formulation of the New Education Policy by the Government of India in 1986.

Thus, the primary reason for the grant of autonomy to a college is to enable it to achieve academic excellence in an atmosphere of freedom. Under the changed conditions of autonomy there is much scope for the colleges to develop their courses of study and methods of teaching and testing through experiment and innovation. The autonomous college can be sensitive to the special needs and problems of the locality which it immediately serves and also to the needs of the nation.

In this kind of free academic atmosphere, the quality of education imparted in an autonomous institution can be improved by taking the following steps.

Development of courses and curricula to satisfy the needs and aspirations of the society is the main function of an autonomous college. For this, there should be a special cell that keeps in touch with the industry or job market - regional, national and even international. It calls for technical analysis, surveys and studies of local and national situations. This makes it possible to introduce employment oriented and vocational courses and programmes to gain employment in the highly privatized world. The special cell not only designs but also revises and updates the curricular content constantly according to the changes of societal needs.

Identification of learners' needs in teaching and learning process is a crucial aspect in learner based education, which is absent in the university system. The teacher

is supposed to play a vital role in this regard. He should carefully and systematically check individual learner's needs along with areas of interest, strengths and weaknesses so that a curriculum enabling all the learners fully participate in learning activities and experiences can be developed. For this, many techniques like questionnaire in the class and informal interviews can be used. This aspect can be included in time table so that the teacher can take it as important as his regular lessons.

The other most important aspects that are possible in the autonomous system are innovative teaching methods and better evaluation techniques. 'Learning by doing' is the new concept emerged even in the case of a language subject. As part of innovative teaching methods, the traditional teacher-centric lecture method should be done away with. Many student-centric methods like group discussions, demonstration, dialogue, role play, group work, pair work etc., can be used as per the demand of the context. These methods will improve the students' active participation and meaningful interaction.

The assessment of the quality of education acquired by students is another important aspect. Evaluation of the performance of the students in the form of written examinations is the method by which the quality of education is determined in the system of university affiliation. Based on the percentage of marks obtained in the exams, students are classified into different categories – first class, second class, third class and failed class. Erratic methods of evaluation adversely affect the interests and prospects of students. Examinations are conducted in different ways in different institutions. In certain colleges the invigilation is very strict while some other colleges have lenient invigilation. The question arises is whether it is proper to equate the students in those two different circumstances in classifying them into different categories of quality. Valuation of answer scripts is also done in different ways by different examiners. The real quality of education acquired by students cannot be determined by subjecting them to a test for a few hours at the end of each year. There should be continuous and meaningful assessment of the student throughout the period of study. The assessment should not be written alone but should include various methods like observation of the students' educational behaviour and even interviews. In this connection, it is to mention that Mr. Sukdeo Thorat, the Chairman of University Grants Commission, while emphasizing the need for extensive reforms, suggested switching over to a semester and uniform academic calendar. Thus the best option for initiating changes in the examination system in autonomous colleges is to introduce the semester system which is committed to be viable, effective and beneficial to the student community. The system has the potential to bring the faculty and students closer as internal assessment is an integral part of the semester system.

As the autonomous colleges have their own examination wing they can conduct the exams on time and announce the results well in time and thus can achieve higher levels of academic performance. Learning atmosphere can be created by organizing seminars, workshops in autonomous institutions.

But care must be taken to create some independent supervisory mechanism to see that every thing is conducted without fear or favour. But one should not forget that this will be possible when the quality of education is good. The quality of education in a college depends on the quality of teaching and the infrastructure facilities available. As the autonomous colleges have their own financial resources they can take measures to improve the best possible infrastructure and library facilities.

In spite of certain problems in the form of increased work load and financial constraints, autonomy is certainly a powerful instrument for quality education. These problems can be solved successfully if both the teachers and their employers have commitment, honesty and a sense of sacrifice supported by the meaningful and helpful co-ordination of the U.G.C., the State Government and the University concerned. In this way autonomy can make "education functional, productive, meaningful and relevant to the ever changing needs."

❈ ❈ ❈ ❈

SECULARISM IN INDIA

Dr. C. RAMANJANEYULU

Reader in Political Science

"Resolute nationalism and commitment to a scientific temper is the keynote of secularism"

– Jawaharlal Nehru.

The term 'secularism' wrote Niyazi Berkes, was derived from the Latin 'seculum' which meant 'age' or 'generation' , but later came to mean 'the temporal world'. Today, several meanings are attached to the word 'Secularism'. The encyclopedia of Britannica defines the word 'secular' as "non-spiritual having no concern with religious or spiritual matters".

Dr B.R.Ambedkar said in the Constituent Assembly, "Secularism does not mean that we can abolish religion. It does take into consideration the religious sentiments of the people. All that a secular state means is that the parliament shall not be competent to impose any particular religion upon rest of the people".

H.V.Kamath said in the Constituent Assembly that *a secular state is neither a Godless state nor an irreligious state or an anti-religious state.*

The former Chief Justice of India, E.S.Venkataramaiah, observed, "Secularism means that religion should not have any influence on the educational and political institutions and on the administration of the

country. It does not mean that the religious practices of the people can be interfered with".

In the opinion of Justice Natarajan (former judge of the Madras High Court). "Secular means a non-religious and not irreligious state. The government should not be wedded or bound to any one religion but should give equal treatment to every religion".

The word 'secular' was inserted into the Preamble of the Constitution by the 42nd Constitutional Amendment Act of 1976 'to emphasise and to make it very clear that India is a secular state'. The observation of D.D.Basu is worth mentioning : *The provisions under articles 14 to 17 and 25 to 30 make our state more secular than the USA.*

According to Donald E.Smit, three important provisions found in the Indian constitution make India a secular state. They are : (i) Freedom of religion both individual and corporate; (ii) Citizenship based on equality of all individuals regardless of religious persuasion; (iii) and separation of state and religion.

Thus, Indian secularism implies –

(a) No state religion;

(b) Peaceful co-existence of all religions (Sarvadharma Sambhava);

(c) Treatment of all religions equally by the state;

(d) Equality of opportunity in the public field for all irrespective of caste or creed or race or religion;

(e) The right to freedom of religion to every citizen under articles 25 to 28;

(f) Abolition of untouchability.

The Analysis of Indian secularism reveals three important characteristics: First, India's secularism is liberal. It not only ensures religious equality and liberty to all people but also protects the rights of minorities. Secondly, it is qualified and not absolute. Religious freedom is subject to reasonable restrictions to preserve public order and health of the people. Thirdly, it is dynamic. The government may adopt necessary law to achieve the goals of a welfare state even if it violates the traditional principles.

Threats to Indian Secularism :-

(1) Politicisation of Religion

(2) Communalism

(3) Casteism

There is a widespread feeling that "India may look like a secular state constitutionally, but socially and politically it is a communal and casteist society". The lifestyle of most people – Hindus, Muslims, Christians, Sikhs, etc, is anything but secular according to some commentators.

There is no alternative to secularism in India. What requires now is a change in the hearts of men and women, a sense of fraternity and belief in the ancient Indian Philosophy. Sarva Dharma Sambhava, secularization of politics, social life and educational system, and banning fundamentalist communal and casteist organizations will go a long way to strengthen and practise secularism.

❀ ❀ ❀ ❀

NOBEL INDIANS

Dr. D. SAILAJA
Reader in Physics

Every year, since 1901 the Nobel Prizes have been awarded for achievements in Physics, Chemistry, Physiology or Medicine, Literature and for Peace. The Nobel Prizes are international awards administered by the Nobel Foundation in Stockholm, Sweden. The foundations for the prizes were laid in 1895 when Alfred Bernhard Nobel (1833-1896), the famous Sweden inventor of dynamite, wrote his last 'Will' leaving much of his wealth to the establishment of the Prizes. Since 1969, a sixth prize, established by The Bank of Sweden in memory of Alfred Nobel, has been awarded for excellent work in Economics. These prizes are regarded as the most prestigious ones of all the international awards. Here is a list of those Indians who have won these prizes and made the country proud.

Rabindranath Tagore (1861 - 1941)
Nobel Prize for Literature (1913)

Gurudev Rabindranath Tagore is the most famous poet of India. He was a novelist, playwright, philosopher, educationist, freedom fighter, actor and artist. His was a versatile personality. Probably there is no Indian who is unaware of Rabindranath Tagore. He was the first Indian to win the prestigious Nobel Prize. Tagore was born and lived in Calcutta for most of his life. He was the composer of independent India's national anthem. In 1901 he founded his school, Santiniketan, at Bolpur as a protest against the existing bad system of education. The school was a great success and gave birth to Viswabharati University. He was awarded the 1913 Nobel Prize for Literature for his work **Gitanjali** published in 1912. The Nobel citation stated that it was "because of his profoundly sensitive, fresh and beautiful verse, by which, with consummate skill, he has made his poetic thought, expressed in his own English words, a part of the literature of the West." In 1915, he was knighted by the British King George V. Tagore renounced his knighthood in 1919 in protest against the Jallianwala Bagh Massacre in Punjab.

Sir C.V. Raman (1888 - 1970)
(Chandrasekhara Venkata Raman)
Nobel Prize for Physics (1930)

C V Raman was born on 7th Nov. 1888 in Thiruvanaikkaval in Trichy district, Tamil Nadu. He completed schooling at the age of eleven and by then he had already read the popular lectures of Tyndall, Faraday and Helmoltz. He acquired his B.A., from the Presidency College, Madras, where he carried out original research in the college laboratory, publishing the results in the philosophical magazine. Then he went to Calcutta and made enormous contributions to the aspects of vibration, sound, musical instruments, ultrasonics, diffraction, photo electricity, colloidal particles, X-ray diffraction, magnetron, dielectrics, and the celebrated Raman Effect which fetched him the Nobel Prize in 1930. His work on *scattering of light* known as the Raman Effect is considered to

be one of the most original contributions to science. He was the first Asian scientist to win the Nobel Prize. The Raman Effect occurs when a ray of incident light excites a molecule in the sample, which subsequently scatters the light, while most of this scattered light is of the same wavelength as the incident light, state (i.e. getting the molecule to vibrate). The Raman Effect is useful in the study of molecular energy levels, structure development, and multi component qualitative analysis.

Dr. Hargobind Khorana
Nobel Prize for Medicine and Physiology (1968)

Dr. Hargobind Khorana was born on 9th January 1922 at Raipur, Punjab (now in Pakistan). Dr. Khorana was responsible for producing the first man-made gene in his laboratory in the early seventies. This historic invention won him the Nobel Prize for Medicine in 1968 sharing it with Marshall Nuremberg and Robert Holley for interpreting the genetic code and analyzing its function in protein synthesis. They all independently made contributions to the understanding of the genetic code and how it works in the cell. They established that this mother of all codes, the biological language common to all living organisms, is spelled out in three-letter words: each set of three nucleotides codes for a specific amino acid.

Dr. Subramaniam Chandrasekar
Nobel Prize for physics (1983)

Subramaniam Chandrashekhar was born on October 19, 1910 in Lahore, India (later became part of Pakistan). He studied in Presidency College, Madras, from 1925 to 1930, following the footsteps of his famous uncle, Sir C. V. Raman. His work spanned over the understanding of the rotation of planets, stars, white dwarfs, neutron stars, black holes, galaxies, and clusters of galaxies. He won the Nobel Prize in 1983 for his theoretical work on stars and their evolution.

Dr. Amartya Sen
Nobel Prize for Economics (1998)

Born in 1933 at Bolpur in West Bengal, Amartya Sen is the latest in our list of Nobel Laureates. He was honoured with the Nobel Prize for his work in Welfare economics. When Thailand's Baht plummeted, markets from Bombay to New York were in turmoil and there was talk of worldwide depression, Sen's argument that growth should be accompanied by democratic decision-making seemed only too correct. Amidst the human suffering caused by mass unemployment and exacerbated — as many felt — by the stringent economic policies of the International Monetary Fund and ideas of free-market capitalism, Sen's call for social support in development appeared humane and wise. A new brand of softer, gentler economics seemed in order. Although Sen is probably best known for his research on famines, the attention he has drawn to women's unequal status in the developing world, and his call for gender-specific aid programs, have gained him much popularity.

Venkatraman Ramakrishnan
Nobel Prize for Chemistry(2009)

Venkatraman Ramakrishnan was born in Chidambaram in Cuddalore district of

Tamil Nadu. He moved to Baroda in Gujarat at the age of three, where he had his schooling, except for spending 1960–61 in Adelaide, Australia. Following his Pre-Science at the Maharaja Sayajirao University of Baroda, he did his undergraduate studies at the same university on a National Science Talent Scholarship, graduating with a B.Sc. in Physics in 1971. In his lecture in January, 2010 at the Indian Institute of Science, he revealed that he failed to get a seat at any of the colleges of the Indian Institutes of Technology, and Christian Medical College, Vellore, Tamil Nadu. Immediately after graduation he moved to the U.S.A., where he obtained his Ph.D. in Physics from Ohio University in 1976. He then spent two years studying biology as a graduate student at the University of California, San Diego making a transition from theoretical physics to biology.

He received the 2009 Nobel Prize for Chemistry for "Studies of the structure and function of the ribosome".

Other Nobel Laureates related to India

Rudyard Kipling (1865-1936)

British writer, Rudyard Kipling wrote novels, poems and short stories — mostly set in India and Burma (now known as Myanmar). He was the 1907 Nobel Prize winner for Literature "in consideration of the power of observation, originality of imagination, virility of ideas and remarkable talent for narration, which characterize the creations of this world-famous author."

V.S. Naipaul (1932-)

British writer of Indian origin, Sir Vidiadhar Surajprasad Naipaul was awarded the Nobel Prize for Literature in 2001 "for having united perceptive narrative and incorruptible scrutiny in works that compel us to see the presence of suppressed histories."

❀ ❀ ❀ ❀

CAREER IN ENTREPRENEURSHIP

P. DADAPEER
Lecturer in Commerce

R.R.D. SIRISHA
Lecturer in Commerce

Entrepreneurs start new businesses and take the risk and rewards of being owners. This is the ultimate career in capitalism - putting your idea to work in a competitive economy. Some new ventures generate enormous wealth for the entrepreneur. However, the job of an entrepreneur is not for everyone. You need to be hard-working, smart, creative, willing to take risks and good with people. You need to have heart, motivation and drive.

One of the best things about pursuing a career as an entrepreneur is to think of the wide-open possibilities. There is room in many economies for entrepreneurship - such as India, Brazil, Dubai, the U.S. and Kenya. There are many industries where wealth creation is possible. IT, personal services,

media, engineering or small local business (e.g., dry cleaning, electronics repair and restaurants) can be opted to earn money. But there is a downside of entrepreneurship too. Your life may lack stability and structure. Your ability to spend time may be highly limited. And you may become stressed as you manage cash flow on the one hand and expansion on the other. Three out of five new businesses in the U.S. fail within 18 months of getting started.

It's important to be savvy and understand what is real and not real. The web is chock-full of come-ons promising to make you rich. Avoid promotions that require you to pay up front to learn some secret to wealth. Understand that the market is more or less efficient - which means that if a bunch of people know a sure way to be a millionaire then the opportunity has probably already been competed away. On the other hand, look for inefficiencies in markets. Choose places where a better idea, a little ingenuity or some aggressive marketing could really make a difference. Think about problems that people would pay to have a solution to. It helps to know finance. It's a must to really know your product area well. What do consumers want? What differentiates you from the competition? How do you market this product? A formal business plan is not essential, but is normally a great help in thinking through the case for a new business. You'll be investing more in it than anyone else, so treat yourself like a smart, skeptical investor who needs to be convinced that the value adds up for the business you propose to start.

Entrepreneurs have many personalities. A member must have never finished college; some are fiery revolutionaries; some are gentle souls with a good ideas; some are driven but difficult and some have grown up in the most difficult circumstances imaginable - emerging with enormous determination to strive for greatness. Others are pleasant, personable and compassionate renegades. Generally, there will be a life event, a key motivator or a source of inspiration that causes a person to strike out on their own rather than work inside a larger company. Sometimes it is cubicle fatigue or, worse, getting fired. Other times it is an "aha moment" where an insight or innovation into how an industry or business could be done differently arises. Sometimes it's a bad boss.

The possibilities in entrepreneurship are endless. The rewards can be high. And the risks are undoubtedly high too. But, if you have drive, creativity and the desire to be your own boss, this may very well be the career for you.

ACCOUNTING : FACTS AND TRENDS

B. AREEF BASHA
Lecturer in Commerce

The future of accounting is bright according to the Bureau of Labor Statistics which projects a 16% increase in job openings by the year 2016. Much of this reflects the increasing complexity of corporate transactions, the introduction of Sarbanes-Oxley requirements after the Enron scandal and growth in government. Demand is especially high in the tax and health care areas.

Tougher Certification Requirements for Certified Public Accountant (CPA)

After most States instituted the 150-hour rule for CPAs, enrollment in accounting programs at many universities declined. Enrollment has now started to rise and the job prospects for CPAs are better than ever.

Managerial Accounting Ideas Taking Off

Many firms are focusing on activity-based management, process-view analysis, constraint checking and business process analysis as well. The world of management accounting is evolving rapidly and there is high demand for accountants who are knowledgeable about these trends. Learn more at the Institute of Management Accountants.

Educational Requirements Climbing

Most accountant and auditor positions require at least a bachelor's degree in accounting or a related field. Beginning accounting and auditing positions in the Federal Government, for example, usually require 4 years of college (including 24 semester hours in accounting or auditing) or an equivalent combination of education and experience. Some employers prefer applicants with a master's degree in accounting, or with a master's degree in business administration with a concentration on accounting.

Image of Accountants Improving

Accountants work on their image. The AICPA announced a $3 million campaign to spread the word about how CPA's add value. In a Wall Street Journal on the topic Mitchell Klein, a partner of Fasman, Klein & Feldstein, a New City, N.Y., accounting firm, said "Too many people associate accountants with death, tax and bad news and question our integrity because of the big audit failures that major accounting firms have failed to catch."

Ever Think of Working as a Temp?

An interesting option for persons interested in not spending their entire lives in the office is to become a temporary accountant. There is high demand for specialized accounting temps and also CPA firms have started to hire temps to smooth out their staffing through seasonal cycles in the business.

Skill Requirements Becoming Broader

There is high demand for individuals who can go beyond technical skills and display good interpersonal abilities, legal knowledge sales abilities and foreign language skills. Accountants are broadening as business globalizes and becoming more team-oriented.

Experienced Players Gaining Currency

There is also rising demand for persons with consulting skills or industry experience and falling demand for college graduates.

CPA and CMA Both Highly Valued

A recent survey found that over a half of corporations which hire accountants feel that the CPA (Certified Public Accountant) and the CMA (Chartered Management Accountant) as very important. To learn more about the CPA, contact the American Institute of Certified Public Accountants at (212) 575-5505. To learn more about the CMA, contact the Institute of Management Accountants at (201) 573-9000.

❃ ❃ ❃ ❃

THE WISE SAYINGS

1. Arise. Awake. Obtain the best teachers and learn of them **- Upanishads**
2. Learning is acquired by constant study **- Kalidasa.**
3. Education is an informed elasticity of mind **- Harold Nicolson**
4. Reading maketh a fullman, conference a ready man and writing an exact man **- Francis Bacon.**
5. If men live decently, it is becuase descipline perfects their lives **- Sopocles.**
6. There is no substitute for thorough going ardent and sincere earnestness **- Dickens.**
7. Purity, patience and perseverance are the three essentials to success **- Swami Vivekananda.**
8. Put your heart, mind, intellect and soul even to your smallest acts. This is the secret of success **- Swami Sivananda.**
9. He, who would search for pearls must drive below **- Dryden.**
10. A man who dares to waste one hour of time has not discovered the vlaue of life **- Charles Darwin.**
11. Arise, awake and stop not till the goal is reached **- Swami Vivekananda.**
12. Common be your desires, unified be your hearts, united be your intentions, perfect be the union amongst you **- Rig Veda X-191.**

❃ ❃ ❃ ❃